

ดาวเด่นจริง... ดีใจอำเภอบาง

ข่าวการจะเดินทางกลับจากต่างประเทศเพื่อเข้ามาขอตัว
'อทาง'การเจ้าหน้าที่ตำรวจของห้าคนไทยผู้ถูกขังการเมือง สมัยพลตำรวจ
เอกเผ่า ศรียานนท์ เรื่องอำนาจอ กัดถึงเป็นข่าวที่ได้รับความนิยม-วิจารณ์
อย่างกว้างขวางในวงการเมืองและวงการทั่วไปขณะนี้ เพราะการกลับมา
ปรากฏตัวของห้าคนไทยชาย-หญิงยังมาคู่ภูมิของเขาคือครั้งหนึ่ง นอก
จากจะเป็นเครื่องให้คาดหวัดกันว่า กรณีจับขังคนต่าง ๆ ที่กลายเป็น 'คดี'
คดีหลังคันทองห้าไป ประจวบกับที่คราวนี้เอง คงจะคดีกลายออกไปใน
รูปโฉมที่ขังไม่เคยมียุทธธรรมมาก่อนแล้ว คงเป็นสิ่งยืนยันอย่างปราศจาก
ข้อเคลือบแคลงใดๆ ว่า วงการตำรวจยุคใหม่ ที่มีนายพลตำรวจเอกไอศ
วโรสวนสนขจร ดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมตำรวจอยู่ ได้รับการเชื่อถือ-ไว
วางใจจากบรรดาสื่อมวลชนแนบแน่นขึ้น อย่างไม่เคยเป็นมาก่อนในยุคใด
สมัยใด.

จะโดยประจักษ์ตาพ-ชมรรคภาพ หรือการนำเพิกถอนเป็นคดี 'พิทักษ์
นิรันดร์' ก็ได้ อันเป็นหลักฐานแห่งความศรัทธาของประชาชนอยู่ ขณะนี้
แม้ในฐานะประชาชนคนหนึ่ง ก็คงจะแสดงความปลาบปลื้มแทนท่านอธิบดีคำ
รวจเช่นนี้ได้ ที่รู้ความปลาบปลื้มทางที่ด้านนี้ปรารถนา จะพลกตำรวจของ
ท่านให้เขาคำรวจของประชาชนแท้ๆ คำจริงใจรักชาติเข้ามามากขึ้น อย่าง
ไรก็ตาม,เราพอจะว่า พร้อมกันที่ได้รับความไว้วางใจเช่นนี้ ท่านอธิบดีคำ
รวจคงจะไม่ค่อยกังวลกับผลกระทบใหม่ๆ นี้เสีย จนกระทั่งลืมนึก เหตุการณ์
ยุคของต่างๆ ที่ผ่านมาแล้ว และคำถึงเป็น คดี คาวธาสยังอยู่ในแฟ้มของกรม
ตำรวจในปัจจุบัน อันประชาชนกำลังรอคอยฟังผลอยู่ด้วยความกระวนกระวาย.

นั่นเป็นบรรยากาศทางอารมณ์ โดยเฉพาะวงการตำรวจซึ่งสว่างไสว
อสมกรรมแก่เหตุการณ์ คราวนี้เราคงหันมาพูดถึงเนื้อหาของโท-สปีคที่ถก
อ้าง ชงแผ่นชนเสียเถิดอะไร หลอการจะมีบรรยากาศที่สว่างไสวกลออกมา
แล้ว ลำดับความเชื่อถือของผู้อ่าน ความเข้มแข็ง-ก้าวหน้า ยังคงเป็นส
มัยก่อนทางแทนของโท-สปีคที่ทั้งแก่เริ่มจนจน.

หลังจากที่ ศิริภักดิ์ สถาปนาวัฒน์ให้หาชีวิตใหม่ของหญิงคนหนึ่ง
"มรุตุมชีวิต" รมลงอย่างทรากรังความทรงจำลงไป โดยมีขอให้พรหม
นารถสุภา นั่งช่วยร่วมเลืกร่วมเงาของเขา มาบรรเลงเพลงสลับกับให้ชาย
ซึ่งยังขังขังอยู่ด้วยเรื่อง 'ผมไม่ใช่วีรบุรุษ' โสณมัยแล้ว ข่าวการของ
"มรุตุมชีวิต" ยังทำให้รู้สึกสับสนไปทั่วไม่ กลับบรรเลงท่อนต่อไปไม่หยุดยั้ง

คณะวิทยานิพนธ์คณะหนึ่งรับทราบขอถึงสิทธิเพื่อเข้าไปแสดงออกอากาศ หลัง
จากที่สำนักพิมพ์แห่งหนึ่งได้กลายเซ็นขอญาติจากผู้ประพันธ์ให้นำไปพิมพ์เป็น
รูปเล่มสำหรับนักอ่านทั้งหลายไว้สักๆ หนึ่งก็ข่าวที่จากศิริภักดิ์ สถาป
นาวัฒน์เจ้าของเรื่อง 'มรุตุมชีวิต' ผู้ได้รับรองฉบับแรกนี้เหมาะว่ามีข่าวที่สำ
คัญทำนองว่า โท-สปีคที่ ยังขึ้นชื่อว่าไปถือโทษจากคนอื่นได้.

แต่ก่อนที่เวลานั้นจะเวียนมาถึง เราขอให้ท่านผู้อ่าน ได้กลับมาพิจารณา
ที่ควรสนใจในขณะนี้เสียก่อน รับรองได้ว่าความคิดของสิ่งนี้ ไม่ได้ค่อยไป
ดว่าซึ่งแรก และเพียงแต่พลิกคำไปอีกของ..สามหน้า ท่านก็จะได้พบว่า เรา
มิได้ประมาทมันพิชย์ เพื่อมันความซึ้งของท่านให้เกินกว่าเหตุผลจริงจึงเลยมัก
นึกได้.

เพราะโดยนาม"ดาวเด่น"ไม่ว่าจะปรากฏขึ้น ๓ ปีใด อันเป็นที่รับรองกันทั่วว่า เป็น
นามที่ประทับลงในของเจ้าทุกชิ้น ว่าอยู่ในลักษณะอันบรรเจิดบรรจงยิ่งนัก โดยเฉพาะ เมื่อ"ดาว
เด่น"บดกลืนความระลึกของตัวเองออกมาในแบบนามนิยายการเมือง อันเจือปนระตาคไว้ด้วย
ความวิเศษที่-บุษยาประจักษ์โดย เอื้องคนโทยูนีลิตาสาพาหุเป็นหลักฐานประจักษ์ใจคนหนึ่งแล้ว
ด้วย อันเป็นเครื่องระจางใจความเกิดมาของข้อเขียนนี้ๆ ให้โรจน์รุ่ง ชวนรับรู้จนไป.

ฉะนั้น,เมื่อโท-สปีคได้ "จุดคำ" มาประดับเล่มโดยครบถ้วน
ชวนความหมายที่กล่าวมาแล้วทุกประการ จึงจะยังมีอะไรอีกหรือที่
เหลือให้เรากล่าวขวัญถึงโดยความชื่นชม และจะยังมีอะไรอีกหรือที่
จะทำให้ท่านผู้อ่านรือ โดยไม่รีบพลิกไปอ่านด้วยความพอใจ

ထိုစဉ်က ဘုရားရှင်တော်

เรียน บรรณาธิการ "ไท-สัพคาน์"

ขอแสดงความนับถือ

ที่ว่าการอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม

ผมขอขอบ และขอถามอะไรต่ออะไรเกี่ยวกับหนังสือพิมพ์ของคุณ สัก

ហេតុអ្វីបានជា
យើងគិតបោះឆ្នោត

จันทรทิ ๑๐ มีนาคม ๒๕๐๑

สรุปและวิจารณ์

บทวิจารณ์การเมือง

จุดคำ

ชีวิตจากอังกฤษ

การเมืองเรื่องชีวิต

ปาริ

ในตำนาน

ไซ-มาคาส

จดหมายการเมือง

ผมไม่ใช่วีรบุรุษ

ทัศนารการเมือง

จากพระเบียงสกล

เปรสส์คอนเฟอร์เรนซ์

นาทิตถ์เลอคของปี ๑๓.๕

เรื่องหนึ่ง ๆ

ดะโอร

ចក្ខុវិស័យ

ตั้งคม

ภาพลัทธิการเมืองและสังคม

๑-๔ ขั้ว ทวงว่าคุณเคยไม่รังเกียจ และคงจะตอบคำถามให้ฉันทราบ ตามเคย
พระอริย. เสด็จกลับมาถามว่าเมื่อใดก็ยังไม่ให้ :-

๒. ผลให้อาณานิคมวิจารณ์การเมืองของ "รุ่ง โรตศักดิ์" ซึ่งเขียนเป็น
ครั้งแรกใน โท-สปีดท์ แทนท่า "ศรัณย์" รู้สึกว่าพอไปได้ ขอให้เขามาและ
ตรงไปตรงมาอย่าเอียงซ้าย เอียงขวา และขอให้คอมมิวนิสต์ไทยๆ และ
มาก ๆ หน่อยจะใกล้เคียงกับทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพราะหนังสือพิมพ์
ของคุณ เป็นหนังสือพิมพ์การเมืองไทยเฉพาะ.

๓. เมื่อไร “สักรมะโรทิก” จะเขียนพจนานุกรมเรื่อง “เล็ดตีสันเจ็ด”
 คือนักกัณฑ์เพราะเคยเกริ่นไว้ว่าจะเขียนค่อนเป็นเรื่อง “เล็ดตีสันเจ็ด” ไม่ใช่พจน. ๖

๔. ครั้งหนึ่งเมื่อไม่นานมานี้ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ ส.พ. ของคุณ
อยู่รอมร่อนแล้ว เพราะรู้สึกได้ว่า ครั้งนั้น น.ส.พ. คุณซัดจะเฉื่อยช้าไปมาก มา
มีทั้งข้อบกพร่องหลายข้อ ขอเสียที่เกิดขึ้นขอให้เป็นอย่าง ๆ ละนะ ระวังเป็นพิเศษ
เป็นความบกพร่องอย่างหนึ่ง. (อ่านต่อหน้า ๖)

สรุปแนววิชาการ

ข่าว

ใบรอบ สปีดตา

บ้านของเรา

การเมืองเรื่องการศึกษา

ปัญหาสำคัญ ที่รัฐบาลปัจจุบันควรระโกะเตรียมตัว รับสถานการณ์ในระยะนี้คือ ปัญหาเรื่องการศึกษาของชาติ ซึ่งเรื่องนี้เป็นปัญหาสำคัญประจำปีที่กลายมาเป็นหัวใจของพล.พิบูลสงคราม เป็นนายกรัฐมนตรีอยู่ ไม่แพ้ปัญหาเรื่องความเค็ม ร้น ของประชาชนในจังหวัดภาคอีสาน ที่กองประสพกับความเค็มของดินแห้งแล้ง ที่ข้าพเจ้าได้เคยบอกเล่าปัญหา เรื่องการศึกษาให้ชนมาด่าว่า ถึงโดยระยะนี้ยังพอจะมีเวลาทำรัฐบาล ระโกะเตรียมการแก้ไขปัญหานี้เสียก่อน ที่ถูกการศึกษาจะไว้เริ่มกันขึ้นในอีก ๒ เดือนข้างหน้า.

นอกจากนั้นข้าพเจ้าได้เพิ่มความวิตกต่อรัฐบาลหนักยิ่งขึ้น ในเมื่อข้าพเจ้าได้ฟังทัศนะของอดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ พลต.เฉลิม พงศ์สวัสดิ์ ที่วัดทุกข้อเด็กก็ยังไม่ยอมเรียนหนังสือจะเป็นปัญหา เด็ดร้อนกันอีก เพราะเท่าที่ พลต.เฉลิม ได้กล่าวถึงเพียงเด็กนักเรียนในจังหวัดลพบุรี เพียงแห่งเดียวเท่านั้นก็แล้ว คล่าว่ายังมีเด็กนักเรียนใน จังหวัดอื่นๆ ๔ ซึ่งจังหวัดนั้นคือในจังหวัดนนทบุรี ๕ ซึ่งมีประมาณ ๕,๐๐๐ คนคิดเฉลี่ยแล้วสอบตกเพิ่มขึ้นไม่เรียนต่อบ้าง ก็คงจะเหลือประมาณ ๕,๐๐๐ คน แต่โรงเรียนชั้นมัธยม ตอนต้นที่มีอยู่ ทั้งของรัฐบาลและราษฎร์ จวบจนนักเรียนได้เพียง

๕๐๐ คนเท่านั้น ส่วนชั้นเตรียมอุดมศึกษาเช่นเดียวกัน นักเรียนที่ค้างเรียนอยู่ในชั้นมัธยมศึกษา ๖ มีอยู่รวม ๑๓ ห้อง แต่ที่มัธยมก็เรียนได้เพียง ๒ ห้องเท่านั้น มีคือภาวะการดำเนินการของจังหวัดลพบุรีเท่านั้น ยังมีเด็กค้างถึงจังหวัดอื่นๆ ซึ่งคงจะมีการดำเนินการที่ไม่ดีแตกต่างจากนโยบาย.

ความจริงในเรื่องการศึกษาของชาตินี้ ถ้าเราเะโกะเตรียมตัวขึ้นวินัยกันให้โดยเด็ดขาด สุขุมก็รัก พลแล้วเราเะโกะเห็นได้ว่า การแก้ไขปัญหานี้การศึกษาของชาตินี้ ทำได้เป็นไปอย่างถูกต้องหรือได้เรียบร้อยเอาใจใส่ รอดชนชั้นปกครองที่ถ่วงมาไม่ การศึกษาของชาติได้มีลักษณะเป็นไปในรูปที่กลองอยู่ตลอดเวลา ทำได้มีโครงการที่ถ่วงและมั่นคงไม่ และชนชั้นปกครองที่ถ่วงทำใจเอาใจใส่ แก้ไขปัญหาความเดือดร้อน ของเยาวชนที่ถูกเอ้าหมายไม่ ในขณะที่เกิดกำลังเดือดร้อนเรื่องไม่มีสถานที่เรียน ชนชั้นปกครองของกระทรวงศึกษาธิการ กลับหันไปเอาใจใส่จัดการแก้ไขการเรียนปฏิวัติการเรียนเบื้องต้น ทันทีมากลางใช้การยกเลิกเป็นต้น ซึ่งมีเป็นคณะเรือนกลายก่อกำเนิด และเมื่อพูดถึงการแก้ไขแล้ว ข้าพเจ้าต้องยกย่องพวกที่ไม่ได้ไปไกลสมัยใกล้ที่การแก้ไขและแบบเรียน จะมีอย่างพุ่มพุ่มเหมือนสมัยนี้ มีทั้งของราษฎรและของรัฐบาล แม้มีข้ออ้างว่า ผู้ปกครองนักเรียนต้องพิถีพิถันไปมากมาย เพราะการใช้ตำราเรียน ของแต่ละโรงเรียนนั้นไม่เหมือนกัน สักแต่ โรงเรียนเกาะ

นิยมของใคร ละนั่นแน่แต่พื้นของกันแต่อยู่คนละโรงเรียน ตำราที่โรงเรียนมาล้วนต้องอ่านเอามาใช้ หาได้ไม่ เพราะการนิยมตำราเรียน ของแต่ละโรงเรียนไม่เหมือนกันเอง จึงไม่มีมาตรฐาน การศึกษาของเด็กจึงเป็นเรื่องกลองตำราเรียนอันไป พอมุกกับกลองการศึกษาไปก้วย.

อีกประการหนึ่ง โครงการศึกษาของรัฐบาลไว้ ก็หาได้มีมาตรฐานที่แน่นอนไม่ ทั้งๆ ที่รัฐจะต้องเป็นผู้ที่มีหน้าที่ให้การศึกษา แต่ประชาชนก็ตาม แต่เมื่อปัญหาเรื่องสถานที่เรียนไม่พอเด็กชั้น รัฐบาลให้คำบอกได้แค่เพียงง่าย ๆ ว่า ไม่มีเงินไม่มีฐานะอะไร ผลการกระทำก็ถึงกับเห็นสถานที่เรียนเอาเอง ตามโรงเรียนราษฎรซึ่งเอกชนทำก็ขึ้น เมื่อเป็นเช่นนี้การเร่งผลผลิตจากดรรคาถ้าไว้ในก้นการศึกษาเกิดขัดข้องที่บรรดาเจ้าของโรงเรียนต่างๆ ที่มีเงินที่กระทำใจเอาเอาเอง ที่ชนชั้นปกครองเหล่านี้ โดยเรียกเงินค่าเข้าเรียนจากผู้ปกครองของเด็ก และวางอัตราค่าเล่าเรียนไว้สูง ซึ่งสูงเกินไปมีปัญญาก็เข้าเรียนไปใครไม่มีปัญญาก็ไม่ต้องการ การศึกษาทุกวันนี้จึงเป็นไปโดยรูปอย่างที่ใช้กล่าวไว้ว่าที่กระทรวงศึกษาธิการไม่รู้สึกละตัว คนยากคนจนที่มีปัญญามีความสามารถก็มีสิทธิเข้าเรียนแต่เด็กยากคนจนเข้าศึกษาได้ ปล่อยให้บุตรหลานที่มีชีวิตอยู่ อย่างคามะดาอรรวม เช่นนี้แล้วเรายังยอมจะทราบดีกว่าอนาคตของชาติจะเป็นไปโดย

ไกล ที่ข้าพเจ้าพูดเช่นนี้มีไว้ว่า ข้าพเจ้าจะมีเวลาไล่ใกล้กระทรวงศึกษาธิการ แต่ทุกกิจการที่ข้าพเจ้าจะออกมาแล้วย่อมจะเป็นเครื่องยืนยันไว้ที่ใจว่าการกล่าวของข้าพเจ้า ทำไม่ข้าพเจ้าจึงว่า กระทรวงศึกษาไม่มีโครงการอันแน่นอนพ้องกันกับอะไร เห็นอยู่แล้วว่า การศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการดำเนินการให้เป็นไปอย่างเต็มที่ไม่ว่ากลายไปสับสนทุกประการของเอกชน โดยให้ประชาชนอุ้มเงินงบประมาณไปเข้าโรงเรียนเอกชน เปิดโรงเรียนเอกชนถ้าหากประชาชนผู้ไปเข้าเรียนแทนที่รัฐบาลควบคุม และดำเนินการศึกษาเสียเอง ซึ่งเรื่องเหล่านี้รัฐมนตรีว่าการศึกษาคงจะยอมยอมทราบดีอยู่แล้วกับตนเองแล้ว เพราะเป็นหลักการที่วาง และอยู่ในกระทรวงศึกษาธิการมาเป็นเวลาช้านานแล้ว ว่าอะไรเป็นอะไรในกระทรวงศึกษาต้องยอมทราบดี ประชาชนเขาจะสร้างโรงเรียนขึ้นให้รัฐหรือไม่อย่างเช่นที่เชียงใหม่เห็นกันทั้งๆ ที่กระทรวงศึกษาไม่มีปัญญารสร้าง.

นอกจากนี้เมื่อข้าพเจ้าพร้อมออกเป็นการพิจารณาประมาณปีนี้ คณะกรรมการจัดทำงบประมาณได้คิดประมาณการศึกษาของรัฐบาลมาจนค่าให้ ส.ส. กลุ่มใหญ่ต้องเข้าจัดขึ้นเตรียมตัวแล้วรัฐบาลแล้วโดยกล่าวให้เหตุผลว่ารัฐบาลนี้ต้องประมาณการศึกษาของชาติกับรัฐบาลมิได้ปฏิเสธการให้เป็นไปตามนโยบายที่แถลงไว้ว่าจะเร่งรัดการพิจารณา โดยเลขาธิการการศึกษาคนก่อนที่เรียน ขว่งจะต้องเกิดขึ้นเป็นประจำปีที่จะต้องมีไม่ขึ้นสุดแน่ ฉะนั้นถ้าหากงบประมาณการศึกษาของรัฐบาลไม่พอ เราจะต้องพินิจตนเองด้วยการสนับสนุนพื้นที่ จึงถือเป็นเหตุผลน่าฟัง.

บัดนี้การศึกษาที่จะได้เริ่มต้นขึ้นแล้ว หรือไม่เหมือนข้างต้นแล้ว ข้าพเจ้าจึงขอถือรัฐบาล และรัฐมนตรี

กว่าการระทรวงค์จะทำได้เร็วขึ้น
แต่ไซ และเผชิญกับปัญหาเหล่านั้นกัน
แก่ไหนเพียงใดแล้วหะหะ ไม่อย่าให้
ประชาชนเขาก้องสวด อาทูนัน อย่าง
รัฐบาลก็แล้ว ๆ มาเลย เพราะมันเป็น
ปัญหาซ้ำซากทำงเห็ดเหิน การแก้
ไขนั้น ข้าพเจ้าอยากกระซิบกับรัฐบาล
ว่าอย่ามกเกี้ยว ก็คือปัญหาแนวถ่วง
โครงการให้แน่นอน และกระทำกัน
เป็นขั้นๆ ไปอย่าเอาการศึกษาเป็นเครื่อง
ทดลอง อัดข้อเท็จจริงกับข้อเท็จจริงประกอบ
ของกระทรวงศึกษาอย่าทำงานโดยเอา
ประโยชน์เข้าตัวเอง โดยไม่คำนึงถึง
ความเสียหายต่อส่วนรวม และโดย
เฉพาะปัญหาที่ล้าคณิกคือ ทว่าการ้าง
บรรดาข้าราชการ วัให้จำนวนในเหล่า
ที่หาเงินโดยไม่ละอายแก่ไหนเสียให้
หมดการศึกษาจะไปอีกโลกก็เกี้ยว ▲

“คนข่าวซุ่ม”

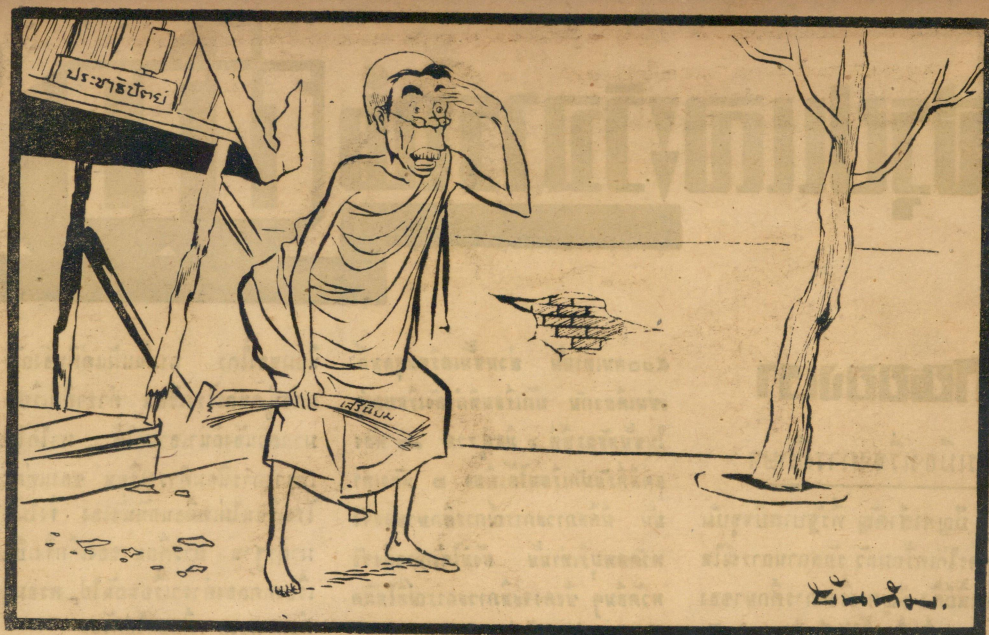
ชีวิตของเขา

เสรีภาพในกายเสรี

สัปดาห์นี้ เริ่มความยินดีขอ
เสนอบทความของเจ้าฟ้านิโรธม สัตถ
แห่งเขมร ซึ่งได้วิจารณ์บทบาทของ
มหาอำนาจตะวันตกไว้ให้พหังสือพิมพ์
รายสัปดาห์ของเขมรชื่อ “เรอติเก
อิมโอบเคียน” ฉบับนี้เขียนกันจนภาวนา
ศก...

“เราจะต้องหมกหมอง ในมหาอำ
นาจตะวันตก?”

“บรรดาพหังสือพิมพ์ อเมริกา
และนิวยอร์กนั ได้ด้วยทวิวิจารณ์
อย่างคั่นคั่นเกี่ยวกับทวิวิจารณ์ ซึ่งข้า
พเจ้าก็กำลังไป... แล้วในที่ประชุมสภา
แห่งชาติครั้งสุดท้าย เกี่ยวกับวิถีทำ
ได้กันที่พวกสายลับคอมมิวนิสต์ ทำมา
ใช้ในที่มาถกลางเพื่อนร่วมชาติของข้าพ
เจ้าเพื่อที่จะทำลายความเชื่อมั่น ในรัฐ
บาลของชาติ พหังสือพิมพ์ฉบับนี้ยัง
ทำเป็นขบขันตลกเกี้ยว ก็ข้าพเจ้าได้
กล่าวต่อที่ประชุมว่า เราชาติหนึ่ง ซึ่ง
ใช้วิถีทวิวิจารณ์ไม่ตรีของเขมร อย่าง

สมการวิพากษ์

ฉีกพลาท โยธอติโชนณาแซกซึม
แก้ปัญญารชคนพุ่มของเรา.

พหังสือพิมพ์สำคัญ ๆ หลายฉบับ
ซึ่งวิจิตรแสดงให้เห็น อย่างไม่คอง
ถึงเลาเลย ว่า ข้าพเจ้ากำลังทำ
การ “อ่าน” ต่อท่านคอมมิวนิสต์เอง
ว่า ข้าพเจ้ากำลังหันเหไปเข้าค่ายของ
เขมรบ้าง ข้าพเจ้ากำลังไม่ฟังในหลัก
เบ็ดเตล็ดบ้าง และกำลังหาเหตุผลแก้
ไขอยู่หลัง ๆ ใดก็... อ้อก็... ไ ทมแนว
ทางที่ฉีกพลาทไปแล้วบ้าง..”

ในเบื้องต้นข้าพเจ้า สัตถโคตรงยาว
“ความฉลาดที่มากที่ข้าพเจ้า
“ข้าพเจ้าต้องคิดทรวงอย่างยิ่ง ใน
พหังสือพิมพ์ “โหม” และพหังสือพิมพ์
ประเภทนี้ ซึ่งก่อนข้าพเจ้าจะกล่าวหา
การเปลี่ยนแปลงความคึกคึก และ
พลัดถาวรอยู่เบื้อง ๆ ของข้าพเจ้ากับ
ความ “ไม่อยู่อย่างถาวร” และ
“บทบาทที่ไม่ถาวร”

เป็นที่น่าเสียใจ ที่จะต้องบันทึกไว้
ว่าในค่ายคอมมิวนิสต์นั้น มี
พหังสือพิมพ์จำนวนน้อย น้อยมาก
ที่เดียว ที่เข้าใจสภาพการ ที่จริง
ข้าพเจ้าเองและประเทศข้าพเจ้า ถึง

แม้ จะไม่ไร้เคย เปลี่ยนแปลงมาเลย
นับแต่ปี ๑๙๕๓ อันเป็นที่ ราได้รบ
อิสรภาพ.

“ขอให้เรอติเก”

ทั้งความหวังมีอยู่ว่า ข้าพเจ้า
แล้ว ทงประเทศของข้าพเจ้าและข้าพ
เจ้าเองไม่เปลี่ยนแปลงความเชื่อมั่น
หรือแนวทางของเราเลย.

พหังสือพิมพ์ฝรั่งเศสโดยอิมโอบเคียน
ราชของเราอลันมาและอิมโอบเคียน
ออกไปจากอาณาจักรแห่ง ชาติของเรา
แล้ว ปลดปล่อยเรอติเกอิมโอบเคียน
กรรมของเราเองอย่างสมบูรณ์ เรา
ได้เบ็ดเตล็ด และได้สนับสนุนในหลัก
ซึ่งประมวลเข้าด้วยกันทั้งของเรอติเกอิม
เคียน คือ “ปัญหาเล็ก” (หลักที่
ประการ)

สาส์นถึงเวียตมินห์ (ปี ๑๙๕๓)

“เกี่ยวกับเรื่องนี้ บางทีท่านคงจะ
คิดว่า: พิจารณาเห็นแนวทางอันหนึ่ง
ชาตินั ที่มีไปถึงเวียตมินห์ ผู้ซึ่งครอบ
จำกัดแดนของเราอยู่ ในชาตินั: ข้าพ
เจ้าได้วางใจด้วยความช่วยเหลือ ของที่
ปรารถนา และมิตรที่รักที่สุดของข้าพเจ้า

พหังสือพิมพ์ เวียตมินห์เรื่องเขมร
วันที่ ๑๐ กันยายน ๑๙๕๓ เราได้แจ้ง
แก่เวียตมินห์ว่า—

“เราขอร้องให้ท่านออกไปเสียจาก

ดินแดนแห่งชาติของเรา และให้โลกได้
เห็นเป็นพยาน เราได้แจ้งแก่ท่านว่า เรา
เพียงแต่ปรารถนา จะใช้ชีวิตของเรา
อย่างอิสระเท่านั้นเอง เราไม่ปรารถนาที่
จะแทรกแซงแม้แต่น้อย ในกิจการของ
อื่น และทำที่ที่เราต้องการตอบคือ
อิมโอบเคียนปฏิวัติ”

ต่อระบบคอมมิวนิสต์ เราแสดง

ฐานะของเราอย่างกระฉับกระเฉงเหมือนเช่น
เมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ปี ๑๙๕๓ นั้น
และสถานะอันนี้ยังคงเป็นอยู่ โดยไม่
เปลี่ยนแปลงแต่อย่างใด ดังที่พยาน
หลักฐาน จากกรณีการกฎหมายในรัฐ
สภาแห่งชาติในเรื่องความเป็นกลางของ
เขมร.”

ในเรื่องการเปลี่ยนค่ายนั้น สัตถ
โคตรงยาวประกาศว่า.

“ข้าพเจ้าไม่ได้ล้มเลิกว่า หลัง
จากออกจากฝรั่งเศส ได้ถอนตัว ออก
ไปแล้ว เวียตมินห์ยังคงบังคับบังคับกอง
ประเทศของข้าพเจ้าอยู่ หากจากนั้นยัง

เลขา, คุณกรรมการพิจารณากฎหมายไม่เป็นธรรม
แจ้งว่า เมื่อเราทบทวนข้อหาผิด ไม่ให้โอกาสแก้แค้นของที่ดิน
ในกรณีนั้นเรียนทางเศรษฐกิจ จึงนำขึ้นพิจารณาต่อไป

ปี ๑๓๓๓

ปดอยสัตว์เลื้อย

จากกิ่งดงทวารเพื่อยอดกิ่งเตวณ นิ
กรวาทิ และข้าพเจ้าก็ตั้งใจย้ายขึ้นที่
ดง...

“เป็นความจริง ในสองข้อมา
ดงที่พบของพระบาทสมเด็จพระเจ้า
อยู่หัว ต้องเข้าขบถดงทวารเวียก
นามใด ซึ่งใคร่ชมยังเข้ามาในอาณ
เขตของเรา

คือด้วยเหตุนี้หรือ เราจึงได้ “เปลี่ยนคำ
ไม่ได้เปลี่ยนอย่างแน่นอน เราได้ต่อสู้ทุกคนที่
เป็นปรปักษ์กับเรา เราจะไม่วันยอมใคร แต่
เราจะไม่ยอมให้พยานของเรามาในเขตของเรา
เราจะไม่ยอมให้พยานของเราไปอยู่ในเขตของ
หรือ “นี่เงิน”

เข้าใจกันไม่ได้

“โหม” ไม่สามารถเข้าใจเรื่อง
แพ้ได้เลย และไม่ยอมรับด้วยว่า คน
เกียวกู้เงินและที่ใดและนำผู้แทนเรา
ในที่ประชุมเราว่า “ทำใจกลัว”
ที่การที่ โขเวียกขบถเวียกกับหัวร่วมมือ
กัน จะพิชิตขบถกัน และยอมรับคำ
สรรเสริญจากชาวมอญโควซึ่งต่อมา
ได้ประพาสคอมมิวนิสต์ ในที่ประชุม
สภาแห่งชาติครั้งที่ ๖.

ข้าพเจ้าว่า มีผู้เปลี่ยนแปลงเขื่อนดินเช่น
สหรัฐอเมริกา จึงต้องนำเอาผู้แทนของเรา
ตนเองและคนที่ทำเป็นศัตรูคือ และในขณะ
นี้เอง นักข่าวไปเป็นญาติกับคนหัวกลางของ
เมื่อ ๑๐ ปีก่อน คือเออร์เนสต์ แมคเคย์ได้เขียน

แต่เมื่อ ๑๐๐ เดือน ขอให้แสดงเหตุผลในการ
เปลี่ยนพันธมิตรครั้งนี้.

แต่ในทางตรงกันข้าม เขมรไม่เคยเปลี่ยน
พันธมิตร แต่ที่เป็นกลางอยู่ ไม่ให้มีพันธมิตร
กับเราด้วย เหตุนี้จึงไม่ต้องการเปลี่ยน
พันธมิตรแต่อย่างใดและถ้าไม่ต้องการเปลี่ยน
การ “เปลี่ยนพันธมิตร” คือ แต่เป็นมิตร
ของทุกคนที่ประพฤติชอบต่อเราเท่านั้นจึงไม่
มีการจัดตั้งขึ้น ข้าพเจ้าวางตัวในหลักการอย่าง
เดียวว่า ในการปฏิบัติว่าต่อต้านกับ “ไม่เคารพ
หลักห้าประการ” ในการ “ความล้มเหลวอัน
เรา และหลักการข้อหนึ่งได้ เน้นชัดว่า จะต้อง
ไม่มีการแบ่งแยกกิจการภายใน และกิจการแห่ง
ชาติซึ่งกันและกัน การที่ประเทศจะยอมรับการปกครอง
และเอกราชของชาติอื่น.

เราเป็นกลางเป็นศัตรูกับใครก่อนเขมรเป็น
ประชาธิปไตย ไม่ใช่ว่ามันดีคอมมิวนิสต์
สหรัฐอเมริกาที่เป็นสาธารณรัฐ ส่วนสหภาพโซ
เวียตเป็นพื้นฐานแห่งอำนาจของโซเวียต.

“ไม่มีการปิดประตูเก็บตัว”

เราารู้สึกว่า เป็นของธรรมดาและ
ในผลประโยชน์ของสากลที่จะเป็นมิตร
กับทั้งสหรัฐอเมริกาและโซเวียต ซึ่ง
เราถือว่าเป็นการยุติด้วยทศวรรษ
นิยามะปฏิเสศไม่ยอมสัมพันธมิตรกับมหา
ชนรัฐและจำพวกนั้น ทวิดยกับกัม
ความเห็น โขเวียกจะร่วมมือกับโซเวียต
ด้วยหรือไม่ หรือเห็นด้วยว่าร่วมมือกับ
อะไรก็ตามของนั้น

โดยจะเป็นเช่นไร ถ้าประเทศ
ต่าง ๆ ที่มิระบอบการปกครองต่างกันจะ
เก็บตัวไม่มีช่องโหว่ที่กักกันด้วยใคร.

เราฝ่ายนิมมราชย์ปลัดกั้งและชาติ
สังคมนิยม จะไม่มีวันไปประนาม
ผู้อื่นซึ่งดำเนินการปกครอง ที่เขาเลือก
เอง แต่ควรระบับักไว้ด้วยว่า ทั้ง
กษัตริย์ของเรา และรัฐบาลของเราไม่
เคยส่งผู้ไปในต่างประเทศ ให้โฆษณา
เพื่อขายผลิตภัณฑ์หรือเพื่อความเป็นกลาง
ด้วยเหตุผลนั้นจึงเป็นที่เข้าใจกันแล้วว่า
เราไม่อาจจะเห็นพ้องด้วยกับคณะผู้แทน
ชาวต่างประเทศในเขมร ที่พยายาม
ชักจูงให้เขมร เลิกระบอบการปกครอง
และนโยบายของกษัตริย์ ซึ่งเป็นหลักประ
กันในอดีตภาพความปลงอกกับแสงความ
เป็นอยู่ของชาวเขมรเอง เพื่อที่จะให้
พื้นที่ไว้เขาแนวอนุรักษนิยมของเขา.

มทิลกับแสงสว่าง

เหตุใดเราจึงพยายามอย่างถึงในที่ประชุม
เพื่อต่อต้านความพยายามของโมลโตฟและท่าน
วันคงที่จะแบ่งเขมรไว้ เป็นสองส่วน? “โหม”
ควรจะเข้าใจเรื่องนี้ได้เอง เมื่อเดิมนานก่อน
ศตวรรษที่ ๑๙ เขมรที่เขมรแล้ว ข้าพ
เจ้าได้ไปเยี่ยมมอญถึงมอญโคว ข้าพเจ้า
ถามพยานอดีตว่าทำไมจึงไปโควเหมือน ๆ กัน
บ้าง ต้องการกระทำอันนำดินแดนของประธานา
ธิบดียุโรปเขมรหรือกับนาซีเยอรมนี ที่ซึ่งความสับสน
พันกันมิตรกับเยอรมนีและญี่ปุ่น ในตอน
หลังสงครามอนุทวีปอินโดจีน?

การที่ไปเข้าใจเราได้นี้ ทำให้ข้าพเจ้าเกิด
มีเหตุที่น่าอึ้งอย่างหนึ่งว่า เราจะไม่ยอมให้
นางมาได้เสียด้วยหรือ? เราจะไม่ยอมให้

ใจว่า ประเทศเล็กๆ ควรจะมีสิทธิอย่างเดียวกัน
และควรจะมีอิสรภาพในการกระทำเช่นเดียว กับ
มหาอำนาจหรือไม่?

“ตัวเล็ก ไม่มีสิทธิ์”

ประเทศเล็กๆ ไม่มีสิทธิเท่าที่
ที่อิสรภาพเช่นนี้ ทุกสิ่งทุกอย่างจะ
ต้องทำโดยมหาอำนาจ โดยผลประโยชน์
ของเขาเป็นเหตุ อันชอบด้วยเหตุ
ผลและด้วยกฎหมาย.

ทุกสิ่งทุกอย่างที่ทำโดย “ตัว
เล็ก” ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลประโยชน์
ของมหาอำนาจ ถือได้ว่าเป็นความผิด
ยักยัก และทำลายความปลงอกกับของ
โลก (แล้วแล้วว่าฝ่ายไหนจะพ่ายแพ้)

การแบ่งพ้องคือเป็นเรื่องยอม
กันให้สัตยาบันมหาอำนาจ และรวมทั้ง
สิทธิในการเปลี่ยนแปลงประวัติศาสตร์
เขมรด้วยมีเหตุผล ที่จะทำให้โลกต้อง
เชื่อใจเขาพอมีวิสัยทัศน์ของเขาเสีย.

อาชญากรรมของเรา

อาชญากรรมของ “ตัวเล็ก ๆ”
(เช่นกรณีเราเป็นต้น) นับเป็นการกระทำ
และปฏิบัติที่ชั่วร้ายที่สุดเท่าที่กระทำ
ไว้ได้ และในสิ่งที่ตนเองไม่ได้รับผิด
ชอบ.

การกระทำของเรา เกิดจากความ
ทะเยอทะยาน เพียงพอประณีตความ
เป็นอยู่อย่างมกปลดว ของเราเท่านั้น
ด้วยเหตุผลในการที่จะมีชีวิตอยู่ เรา
ต้องกล้าที่จะที่จะแน่วแน่มั่นคงไม่โลกพ
ในปี ๑๙๕๕ และเขาก็ได้ให้อภัยแก่
เราอย่างขมขื่นในปี ๑๙๕๖ ซึ่งเรา
ได้เซ็นคำประกาศ ทวิดยกับกัม ที่กรุง
บัตองและมอญโคว (มกได้เขียนพยาน
ภัยและพยานเข้าแล้ว)

เรากล้า แจ้งต่อมหาอำนาจบาง
ชาติในการประชุมรัฐสภาของเรา แต่
ทั้งหมดนั้น เราได้ยืนยันว่า เราถือเป็น
จริงเป็นใจไม่ได้ และเรา “ทำตามคำ
กล่าวไปแล้ว”

สิ่งที่ตัวเล็ก ๆ ทำนั้น “ไม่เคย”
เป็นเรื่องจริงจัง.

สิ่งที่ “ชาติใหญ่” ทำ “ต้อง” คือ
เป็นจริงเป็นจัง.

เมื่อไหร่ก็ตามหาอ่านเจอ: วันตกใจจะหยุด
จึงถือได้ว่า ความลึกซึ้งของหัวของหนังสือคือ
ในการที่จะปรับความคิดของจน เป็นจำนวน
มาก.

การพิจารณาบุคคลนั้นบางทีอาจจะคิดว่าเพื่อ
แต่ไม่ใช่ว่าจะมีนิสัย และไม่ใช่ตัวของอันคม
มีวิสัยทัศน์หรือคำสอนอันคมมีวิสัยทัศน์เท่านั้น เพื่อ
พอที่จะพิจารณาบุคคลนั้นได้ แต่เพราะความเข้าใจ
ได้อย่างไร ในเรื่องระหว่างพวกเขาเองที่ไม่ลง
รอยกันไว้.

มันไม่ใช่เป็นก ฤตกรรมไปเลย หัวที่จะปฏิ
สธแนวทางที่ถูกต้องของแต่ละชาติ ที่เขาจะคิด
เป็นรากฐาน (นั่นคือความเป็นกลาง) ะ

ในการเขียนเรื่องเหล่านี้ ข้าพเจ้าได้นึก
อย่างข้าพเจ้าจะนำ "โพม" ให้เกิดความแปลก
ใหม่และจะได้เลือกบุคคลที่มีความสำคัญมาตีพิมพ์
ของข้าพเจ้าเสีย.

แม้ข้าพเจ้าจะมีวันเป็นคนตกใจในความ
หมายอย่างนั้นมันมีอะไรที่หัวจะตกใจเป็นตก
ลงไปอีก.

ท่านเข้าใจเขมรดีหรือยัง ใน
เมื่อได้พบความของเจ้าฟ้าโรคม
สี่หูออกแหม่แจ้วอย่างนั้นแล้ว และ
ท่านเข้าใจเขมรดีว่าเสียภาพ และสม
ภาพในค่ายเสวียน มีโฉมหน้าแท้จริง
เป็นผิดนัก ▲

"กะวันทองแสง"

จากศาลา

บิณเตีย!

เพราะเวลาอันเป็นของสำคัญที่
พึงจะถ่วงไว้ระคำ เพื่อผลประโยชน์
มุกกบฏกบฏการเสนอข่าวการพิจารณา
คดีกบฏกลายเป็นคดี แค่อ้างว่าทำไป
เพื่ออะไรเสนอข่าวใหญ่ ไม่มีเหตุผล
มุก กิ่งปรีดิ์แต่เพียงสถานเบา.

หนังสือพิมพ์รายวันข่าว การพิจารณา
คดีนี้เป็นคดี อันสืบเนื่องมาจากกระชกเวลาเพื่อ
เล็กน้อยก่อนที่คำสั่งศาลจะออกว่า "ให้พิจารณา
ตัว" วันทำการขึ้นฟ้องคดีที่มีพระบรมราชานุญาต
ภาพและองค์สมเด็จพระบรมราชาธิราช อัมม
พลท. ๖. บิน ไซติพุทธกษัตริย์วัดโคกโพธิ์ อันฟ้อง
นายสุวณ "วรคิต" กับนายเพ็ญศรี พุ่มชูศรีจำ
ลงถึง ๒ คือศาลแขวงธนบุรี ได้ รับความสนใจ
จากประชาชน ชูคดีนี้คดีความของผู้อยู่อาศัย
และพออย่างอื่นหนังสือพิมพ์ รอเวลาที่คดีระ
วณข่าวอย่างเร็วและกระตือรือร้นเพราะคดีอัน
เป็นคดีที่สำคัญสามัญของมาก.

ท่านผู้รักคดีได้มาฟัง ศาลาทั้ง ๒ พร้อม
ส่วนน้อยของความผิดก็ได้กระทำการ อันคือ
ศาลาจะรู้ สนใจด้วยคดีการพิจารณา และคำ
สั่งศาลที่จะดำเนินต่อไป ทางด้านในหนังสือพิมพ์
"เพื่อข่าวข่าว" ต่อไว้ว่าพรบในการนี้ ข้าราชการ
ฟ้องคดีตามกฎหมายด้วยเวลาอันรวดเร็ว สุดแล้ว
ถ้าพรบในการนี้จะมีอันสำเร็จเพราะของดี พล
ของคำสั่งศาลก่อน บางรายได้จัดการฟ้องไว้
รอบ และกระตือรือร้นต่อความวิเศษนั้น
ต่างคนต่างช่วยกันจนกว่าคดีที่คดีนี้ ศาลา

คำฟ้องของผู้รักคดีแล้วออกคำสั่งว่าการพิจารณา
คดีนี้จำเป็นที่จะฟ้องพิจารณา "คดี" ห้ามทำการ
โฆษณาใดๆ ทั้งสิ้นเพื่อข่าวคดีความงาน การ
ฟ้องร้องอย่างกระตือรือร้นที่แห่งของกันออก
จากข้อพิจารณาและไม่สามารถขึ้นข้อความ การ
ฟ้องไปรายงานข่าวไว้.

คดีที่ได้อ่านแล้วในพรบในการเสนอข่าว
ของนาพิศคดีเขมรเกิดแต่ให้ข่าวว่าแต่ละคน
บางรายรับข่าวการฟ้องไปรายงาน และเสนอ
ข่าวแบบ "เป็นเคื่อง" อย่างกระตือรือร้นที่ เรื่องนี้
กลายเป็นจะละเมิดอำนาจศาล บรรณาธิการถูก
เรียกตัวมาแต่คดีที่ศาลห้ามเสนอข่าวแล้วเอาไป
ละเมิดในการแสดงต่อศาลของบรรณาธิการ
จนบัดนี้ได้เรียนต่อศาลว่า ไม่เจตนาเพราะ
เท่าไม่ถึงการพิจารณาของข่าวเอาข่าวไปส่ง เห็นว่า
เป็นข่าวใหญ่ที่น่าลงไป จึงรายงานกฎหมายต่อ
ศาลด้วย.

การเว้นคดีศาล ตามความ วินิจฉัย
นั้น ก็ได้รับความเห็นใจจากการพิจารณาของ
ศาล เห็นว่าไม่เจตนาและกระทำความผิดสถาน
เบาจึงให้ปรับแต่เพียงสถานเดียว คงปรับบรร
ณาธิการ ๕๐๐ บาท. ▲

บัลลังก์.

จากโรงยิม

ท่านผู้หญิง

เธออย่างนี้บ้างไหม?

น.ส. แมวี่ นามสกุลอะไรก็ไม่
ทราบ รู้แต่ว่าเธอเป็นชาวฝรั่งเศสที่
เข้ามาทำงานอยู่ในเมืองไทย เป็นเวลา
นานแล้วและมีค่าแห่งเป็น ถึงเลขห้า
ถาวรสถานทุกฝรั่งเศสเสียด้วย ซึ่งถ้าย

ว่าเป็นค่าแห่งมีเกือบครึ่งไม่เสียเลย ทั้ง
เป็นศพทุก.ทั้ง และรู้จักพออย่างกว้าง
ขวางทีเดียว.

เมื่อค่ำวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ศกนี้เอง เธอ
ได้ออกจากบ้านไปเยี่ยมเพื่อนที่ โรงแรมปารีส
เตล ถนนวิสุทธิ พงษ์เธอก็ออกจากที่นั่นเพื่อ
จะไปเยี่ยมเพื่อนอีกคนหนึ่งอยู่ที่ โรงแรมเอราวัณ
ซึ่งก็ไม่ไปว่าจะใกล้กัน ถนัดกันเสียทีเดียว.

พอเลิกออกมาถึงถนน เธอก็เผลอลงเท้า
ขึ้นกับหนึ่งพร้อมกันขึ้นนั่งและลงได้ไปลง ทั้งที่
หมางพันที่ โคตรมีไว้แต่เธอใจเธอเธอ พลง
เธอก็รีบวิ่งขึ้นมาจากอุบของขาสนาบ รวดเร็ว
ไปทางไหนเธอก็ไม่ว่า กระทั่งรถแท็กซี่คันหนึ่ง
ได้เข้ามาข้างทางเธอหลบหลีกมา มาออกหาเธอ
สาวซึ่งอยู่ติดกับริมคลองคูมณฑล และไปหยุด
ติดกลางที่ข้างซอยมหาดเล็ก ๓ นั้นแหละ เธอจึง
ถูกแปลกใจ แต่ทำไมวันนี้เธอไปอยู่คนเดียว
มาอยู่เพื่อรับแขกที่มากลอบลักเธอ เป็นการ
ใหญ่ และอย่างนี้ดูตามหาเธออีกเหมือนกัน
ว่าเธอกำลังสุขสบายหรืออยู่อย่างไรที่จะดู ให้ได้
เธอถูกให้ขึ้น ถิ่นละพวง ขณะนั้นเองเธอจึง
รับ นิดประคองมือออกมาได้ เมื่อเห็นเหตุการณ์
ไม่มีความใจที่จะรู้สึกกับคำพูดของเธอ เธอจึง
นั่งรถหนีไปทีละน้อยที่ น.ส. แมวี่ นำความ
ไปแจ้งแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจจนเป็นที่ว่า "แหม... ขบ
ธัญจึงอุปเปล่า เงินก็เอาไปด้วยละ" ◀

"นักสืบ"

อินทรีขาวอาดระก

ปราบเสียให้สิ้นซาก

การก่อความของแก๊งค์เด็กหนุ่ม
ซึ่งมีเครื่องหมายเป็นพวกเกียวกวน กวีย
ผ้าขาวผกแขง พลก็รับฉายาว่า

ที่อยากได้ก็จับไม่ได้!

บันทึกล.

บทความวิชาการเพื่อการเมือง

ภายในประเทศ

พลังทางการเมือง:

ข่าวเกรียวกราวเกี่ยวกับผู้แทนราษฎร

ดร. สังกัดพรศาสนาสังคมซึ่งเป็น

พรรครัฐบาล ได้แสดงออกมาว่า ระบกก้านงบประมาณของรัฐบาล เพราะเหตุที่งบประมาณรายจ่ายเกี่ยวแก่การศึกษาได้ถูกตัดทอนลงอย่างมากมาย จนไม่แน่ใจว่าจะมีเงินพอจ่ายของกระทรวงศึกษาธิการ ที่เคยปรากฏการณ์ไว้ แต่เมื่อข่าวที่ปรากฏคำของรัฐบาลที่ว่าการกระทรวงการคลัง ซึ่งได้ให้สัมภาษณ์แต่เพียงสั้นๆ ว่าพอข่าวที่กล่าว ปรากฏว่า รายจ่ายของรัฐบาลตามงบประมาณปี พ.ศ. ๒๕๐๑ นี้ ระบกกไปในทางการศึกษา, การเศรษฐกิจ และสวัสดิภาพของประชาชน ที่จะให้ระบกกการสร้างที่ไม่จำเป็นทั้งหมด ระบกกในการใช้จ่ายตามงบประมาณ ให้เป็นไปโดยประหยัด และในขณะที่ยังมีข้อกล่าวหาว่า งบประมาณปี พ.ศ. ๒๕๐๑ นี้ เป็นงบประมาณของข้าราชการเสียประมาณ ๖๐-๗๐%.

ฟังข่าวตามที่ปรากฏแล้ว ล้วนแต่เป็นของพินิจ ฟังกันมา ๒๕ ปีแล้วนับแต่ประเทศไทยอยู่ใต้อาณัติของระบกกประชาธิปไตย แต่พอปฏิบัติเข้าจริงๆ กลับกลายเป็นว่า ทุกรัฐบาลที่ขึ้นมานั้นล้วนแต่จะยึดมั่นไม่ฟังเสียงประชาชนที่จะให้เงินแก่ข้าราชการบ้าง ปล่อยให้ข้าราชการได้เงินเดือนสูงๆ ถ้าเป็นสภาของบุคคลแล้วหากเป็นเทศบาลใดก็ตาม ก็ต้องวางเพลิงทำลายหลักฐาน หรือเอาเงินไปซื้อไฟฟ้าให้ใช้ให้คนทำงานเอง แต่ยังมีเงินอยู่เป็นของรัฐบาลอยู่ โดยไม่ต้องให้จากธนาคารชาติบ้าง (ถึงที่ใดเคยกระทำมาเพราะเหตุระบกกของชาติหมดแล้ว) แต่จะอย่างไรก็ตาม ผู้เขียนยังไม่ปรารถนาวิจารณ์แต่เพียงเรื่องของการเงินของชาติในขณะนี้ แต่ใครจะพูดถึงเรื่องการศึกษาซึ่งมันหนักหนา และคณะราษฎรที่ทำเอาประชาธิปไตยมาไว้เพราะชาวไทยพร้อมด้วยวิจิตรสร้างฐานะของพรรคพวกของตัวแบบ “โกงแฉวยรวี” ให้วางไว้เป็นหลักฐานในหลักที่ประชุมฐานใจ โกงอยู่กลางใจเมืองตรงเท่าทันกัน ซึ่งจะเป็นเครื่องมีนโยบายสำหรับคนของคณะราษฎร หรือเครื่องประจานความเหลวแหลกของคณะนี้เองอันแล้วกัน.

ที่เราพูดถึงเรื่องการศึกษานี้วันนี้ ก็เพราะในฐานะที่การศึกษาเป็นเหตุเป็นผลสำคัญที่สุดที่ก่อให้เกิดพลังทางการเมืองขึ้น ซึ่งผู้รู้ได้รวบรวมไว้ว่า อัมพลังทางการเมืองของชาติใดชาติหนึ่งนั้น จะเข้มแข็งขึ้นได้ ก็โดยอาศัยความมั่นคงและความรุดหน้าในลักษณะที่ใกล้ชิดสัมพันธ์กันเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทั้งสามประการ

คือ การศึกษา, การเศรษฐกิจ, และการทหารของชาติ ซึ่งเราลองนำหลักการอันนี้มาพิจารณาประเทศไทยของเราบ้างว่าเป็นอย่างไร การที่เราจะรุดหน้าไปเร็วว่าเราหรือช้ากว่าประเทศอื่น แปลว่าไม่ได้สัมพันธ์กัน และประเทศอื่นก็มีการของชาติเราได้เข้าไปเป็นผลในโลกทางการเมืองเสียเอง จึงทำให้คุณแล้วเสียว่าเราเข้าไปเทียบมณฑลทางอารยะประเทศทั้งหลายแล้วซึ่งความจริงยังล้าหลังกว่าประเทศอื่นๆ ที่เป็นอารยะมากมาขึ้น แต่เราพูดอย่างไร คนไทยก็ไม่เข้าใจในทางที่ใด เพราะอะไร? มิใช่เพราะคนไทยเกลียดชังทหาร หากแต่เป็นเพราะคนไทยส่วนมากเป็นห่วงในเรื่องเศรษฐกิจและการศึกษามากกว่านั้นเอง บ้านไม่หิวข้าว, ข้าวไม่มีกิน, เงินทองหายาก, เงินแล้วไม่มีทางจะรักษาตัวให้หายโรคหายภัยได้เร็วตามสมควร, โรงเรียนไม่มีให้ลูกเรียนบ้าง ที่ตัวเองบางคนอ่านหนังสือไม่ออก, น้ำก็ไม่ไหลเป็นปกติ, ไฟก็ไม่เป็นอาทิ, ถนนก็ทำให้ให้คนรถยนต์และคนเดินถนน, ผู้กว้างขวางก็เต็มเมือง และอื่นๆ อีกนานับประการ เพราะในไทยไม่มีวันหมด ทางฝ่ายรัฐบาลก็เห็นพ้องว่า ราษฎรไม่ค่อยหาเงินไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งแล้วไม่มีเงินหาหน้าแล้ว ถึงคราวหาตัวใหม่ผู้รับแทน สันนิษฐานว่าโรงเรียนจะไม่ให้เด็กเรียน เพราะหนังสือพิมพ์ก็เรียกเรื่องควม มีเงินแล้ว ขอให้รัฐบาลทำมาหากินมีเงินบ้าง ราษฎรก็เห็นเงินไม่มาอยู่เป็นปกติเสียแล้ว ทั้งที่ถ้าหากเราไม่ลองทำให้ได้ดังและเป็นธรรมพิจารณาว่า การที่บ้านเมืองเต็มไปด้วยความเดือดร้อนอันเกิดจากทุกฝ่ายนั้นสาเหตุใหญ่มีมาจากอะไรแน่? คงไม่ใช่เป็นเพราะไม่มีสภาพข้ามแม่น้ำเจ้าพระยาเป็นแน่ ผู้เขียนเห็นว่า ถ้าสรุปแล้วถ้าเรามองไปที่การศึกษา และการเศรษฐกิจ ที่เป็นเสาหลักอันสองเสาแห่งพลังทางการเมืองนั้นเอง ใครจะเห็นอย่างไร ลองขยายให้กันฟังดูบ้าง ผู้เขียนขอชี้ให้เห็นว่าเพราะการศึกษาเกี่ยวข้องกับทำให้พรรคการเมืองของประเทศไทยมีมากที่สุดในโลก แล้วผลเป็นอย่างไร ก็อย่างก็เห็นว่าการอยู่ทุกวันนี้แพ้และไม่ได้เพราะเศรษฐกิจที่รื้อที่แต่แค่ ส.ส. ประเภท ๑ เอง (ไม่พูดคน) ก็ยังวิ่งกันผู้คนไปหมด ผลจากการนี้แล้ว เลขาธิการนี้เอา ผลการอีกขอเป็นกรรมการเถระ พอผลการอีกอีกอีกอีกเลย ถ้าไม่ให้เกิดข้อขัดข้องบ้างพรรคใหม่ก็อีก และระหว่างนี้ ถ้ามีข้อขัดข้องกันแล้วเป็นไม่ยอมละเลยเป็นอันขาด เหล่านี้ขอไปโปรดโปรดคุณผู้เคยอยู่ในเรื่องเศรษฐกิจทั้งนี้ ผู้เขียนก็เคยตามผู้ผ่านการศึกษาวิชาเศรษฐกิจศาสตร์มาบ้าง และวิ่งบ้าง แต่ไม่มีโอกาสให้ได้ว่า มันยากนักที่จะหรือครบเรื่องของเศรษฐกิจนี้ เห็นบางคนไปศึกษาเมืองนอกมาบ้างทั้งแล้วไม่พอ ไปดูมาอีก แล้วจึงหันไปศึกษาอีกบางคนยังไม่ถนัดนักมี ท่านผู้เขียนว่าน่าจับใจเสียแล้ว แต่มันยากที่ไม่ทำกันเท่านี้เอง. (อ่านต่อหน้า ๒๕)

ส. สาทิส

ทั้งฝากฝังความพึงใจให้ติดตรงสำนักของผู้อ่านมาแล้วทั่วมุมกรุง

แต่
เพื่อสวัสดิภาพของชาติ
ผม
จำเป็นต้องเสียเลือดนี้

การชักทอก้อแล้ว เฮ้อ ผมเข็ดขร.
มั่งก็ปวดกระษานวันละไม่รู้กี่ครั้ง - โทษ
จะถูกทงส์อพิพพ์เร่งเร้า, โทษจะถูก
มทาชนตวกเบ็กไซกปรักคำ. ไม่ยงงัน
ระปฏิวัติรัฐประหาร ทาพระแสงจรวก
อันใด ว่ากันทำไม ถ้าไม่ทำให้กัซ
จะเปลี่ยนถันทำไม ? ผมจะชอบนักขอ
ให้ปราบถันแก้กจากไม่ว่าทหน้าไหน ไม่

ภาพประกอบโดยนิมิต 'พนม'

๑๑๑

ชีวิต จากอังกฤษ

ร้อยสิบเก้าวันหลังจากสหภาพโซเวียต สามารถปล่อยดาว

เทียมออกไปนอกโลกได้สำเร็จ อเมริกาก็มี "ดาวเทียม" ของตนบ้าง เป็นอันว่าเวลานี้อเมริกากับรัสเซียต่างก็มีความภาคภูมิใจว่าตนมีดาวเทียม อนวิเศษน่าทึ่งแล้วทั้งคู่ ส่วนคนเยอรมันก็ภูมิใจอยู่ไม่น้อยเหมือนกันว่า ถึงเยอรมันจะไม่มีดาวเทียม แต่กำลังสำคัญฝ่ายสมอรรถคดีเรื่องดาวเทียมให้แก่รัสเซียและอเมริกันนั้น ก็คือสมอรรถคดีคนเยอรมันทั้งสองฝ่าย บุรุษที่เป็นหัวหน้าคณะผู้สร้างดาวเทียมให้แก่อเมริกันได้สำเร็จ ชื่อ ดร. ฟอนบราวน์ ผู้ทำจรวดวี.สอง. มาเล่นงานอังกฤษตอนสงครามนั่นเองไม่ใช่ใครอื่น ดร.ฟอน บราวน์ ขณะอายุ ๔๕ ปี มีตำแหน่งเป็นผู้อำนวยการแผนกพัฒนาอาวุธจรวด ของกองทัพบกอเมริกัน ตามประวัติได้ยืนยันว่าเขาชอบเล่นจรวดมาตั้งแต่อายุสิบแปด และเมื่อคอนสตันซ์.สองได้สำเร็จนั้น ก็เพิ่งจะอายุ ๓๒ เท่านั้นเอง นับได้ว่าเขาเป็นอัจฉริยะบุรุษโดยแท้.

ในอังกฤษ วงการทั่วไป ก็ถวิลขำความสำเร็จในเรื่องดาวเทียมของอเมริกาด้วยความยินดี เหตุผลสำคัญก็คือ ทำให้มองเห็นทางว่า เมื่อมีดาวเทียมแล้วอเมริกาก็จะเข้ามาร่วมมือ เราจากบรัสเซลส์ก็โดยเห็นภูมิเพราะในอังกฤษ เสี่ยงประชาชาติทั่วไปถึงดองการได้เห็นการประชุมชกประชุมเพื่อผูกจากถลงอันในเรื่องข้อขัดแย้งต่าง ๆ อันจะช่วยลดความตึงเครียดในทางดองการเมืองให้เบาลงได้ และไม่ควรจะรอให้เจ็ดชาติกันอยู่.

ในอังกฤษ ผู้ที่ขึ้นคามากกว่าใคร ๆ ในเรื่องดาวเทียมของอเมริกาน่าจะเป็น บารอน ชีวีสมันน์ ฟอน บราวน์ (อายุ ๔๖) ที่ปรึกษาประจำสถานเอกอัครราชทูตเยอรมันในลอนดอน และเป็นพี่ชายของ ดร. ฟอน บราวน์ ผู้สร้างดาวเทียมอยู่โซเวียต เขาได้วิ่งส่งโทรเลขไปแสดงความยินดีกับน้องชาย และบอกกับมิตรสหายในทางเดียวกันที่สถานทูตแห่งหนึ่งว่า "บิดาของเราขณะนี้อยู่ในขบวนรถไฟกำลังจะอายุครบ แปดสิบ อาก็คงมีพระชนม์ชีพด้วยว่าเป็นของขวัญวันเกิดที่ระลึกจากชีวิตของเขา"

เมื่อประมาดสติตกก็ออกมาแล้วมีหนังสือประเภทขบถ ความทรงจำเล่มหนึ่ง แก่งโดยพระลามะของธิเบตพิมพ์ออกขายในอังกฤษ ชื่อ "ดวงดา

อเมริกาและรัสเซียพบใจเท่ากัน
ที่ต่างฝ่ายมีดาวเทียมคือวิเศษทั้งคู่

"ดวงดาที่สาม" โดยพระธิเบตสร้างคามกั้นกั้นท้าวองกฤษ

"ที่สาม" เป็นที่คนเห็นกันมาก เพราะธิเบตเป็นเมืองลึกลับ น้อยคนจะได้มีโอกาสไปถึง และหนังสือเกี่ยวกับธิเบตออกมาทีไรก็มีละครขายก็เสมอ แต่ที่แล้ว ๆ มาหนังสือโดยฝรั่งก็ไปเข้าไปเห็นมา นี่เพิ่งจะเป็นเล่มแรกที่พระธิเบต เป็นผู้เขียนเล่าถึงชีวิตของตัวเอง จึงน่าสนใจเป็นพิเศษ เพื่อนข้าพเจ้าก็อุตส่าห์ไปซื้อมาเล่มหนึ่ง นับว่าเป็นหนังสือที่ขายดีมาก ชั่วเวลาเพียงไม่กี่เดือน ขายไปได้ถึงสามหมื่นเล่ม และมีผู้ขอแปลเป็นภาษาต่างประเทศไปทันที.

ตามที่อ่านได้ความจากหนังสือนี้ พระลามะองค์นั้นเกิดมาอยู่ในธิเบต ชื่อ ล็อบซัง วัมบา ได้ออกมาอยู่ในยุโรปเคยไปเมืองจีน และเคยได้รบถาวรผากัก ผลจากการนี้ทำให้เขามี "ดวงดาที่สาม" หรือหนังสือที่เกี่ยวกับธิเบต สามารถมองเห็นเหตุการณ์ที่มีให้ปรากฏอยู่เฉพาะหน้าได้ นี่เป็นคำขอกล่าวสรรพคุณของตัวเอง ของลามะผู้แต่งหนังสือเล่มนี้.

ขณะที่หนังสือของลามะกำลังขายดี ก็ได้เกิดความเลื่อมใสศรัทธาขึ้นในหมู่ผู้ที่เป็นจิตในเรื่องราว ๆ ที่เกี่ยวกับธิเบต เพราะถึงแม้ฝรั่งทั่วไปจะหลอกง่าย แต่ฝรั่งที่เป็นผู้เชื่อว่าหนังสือนี้มีอยู่ในทุกภาษาชาวตะวันตกจึงหาเรื่องธิเบตนี้ด้วย ทางนี้เอง. (อ่านต่อหน้า ๓๔)

ถูกหน้าประหมัด ไม่ว่าก็อิทธิพลหรือครอบงำแล้วข้าวจึงถูกลดลงเอง.

นี่เป็นการสมทนายหน้าเหลือ หน้า

ข้าวจึงนึกคิดการแห่ง ๑.

"บุลยง, ลี เป็นพ่อค้า ข่านานู แต่คิดลึกลับ. พุคยะมันง่าย. พุคยังได้ได้แต่ทำต่างจากมันยาก บางทีก็ไม่ได้เหมือนพูดคนเถไป. การจับกุมนั้นตำรวจก็จะต้องมีหลักฐานครบถ้วน อยู่ ในมือ. จริงไหม? ไม่ ใช่ว่าสงสัยก็แค่ เราต้องสืบสวนก่อน หาไม่จะมีใครสืบสวนกลางทำไม่. เอะอย่าจับแล้ว สอนสวนที่พลองจับจนบริสุทธิ์กันแล้ว วิจัยจับแล้ว สอนสวนนั้นแค่จัดการเขาเรือนนักพราหมสร้างพยานตามหลังให้จริง ๆ ผิดศีลธรรมอย่างร้ายแรง การจับขังฟรีแล้วศาลตัดสินไม่มีความผิดพิพาท กล่าวจะขกฟ้องเสียเวลาไปสองปี ลูกมีเมียอยู่ทางบ้านเกิดกรรณแสนสาหัส นางรายเพื่อกันให้ใหม่ ลูกแตกตามข่านแซน บ้านแตกสาแหรกขาด เพราะเขาทำอย่างนั้นทำเลื่องใครเล่ารับผิด." คุณทนายแซง, "แต่เวลานั้นหนังสือพิพาทก็ใคร่จะลงข้อเท็จจริงนามจริง ๆ ตัวใด ๆ เกรงการให้เอาตัวคนผิด. ถ้าให้เป็นความจริงหนังสือพิพาทก็โดนฟ้อง ฐานหมิ่นประมาทแก่ที่เคี้ยว."

บุลยง พอดีอิทธิพลของพรรคการเมืองเก่า, หัวเราร่วน. พุคคือไปเนิ่น ๆ.

"ฉัตร! ล้อมันควรเป็นคำกั้นผิด บังไม่ให้นายร้อยตำรวจคิดตราขาวขึง. อ้าว."

"เว ก็ล้อจ่ายต่างหาก ถ้าเป็นอวีขนาดข่านไซงักพอเคี้ยวแล้วขย."

"เออ-เสียแรงเป็นตำรวจ ล้อมันเป็นคนนายพลหลายคนคิ้วขม."

"ดูจะกินมันแซนซาบ, แซนชาวอติวนคู้ใจ. อ้ายแกมันอติพลมันหัว."

"นั่นสิ! นั่นสิ! ถึงย่ำสามคาวพาลานปี อย่างคู้ขมเคี้ยวไซค์ ไม่รู้จัดขจรเป็นขจรเขาขึง. เขาเป็นทีหลังนั่งรถดูเย็นก็หัวร่น คนละหลาย ๆ คนเสียคิ้ว."

"เออ. ข่านเขา." พายคำววจา

ซัพพลาย เพราะไม่รู้จักวิ่งไล่ไปทำไม.
“เราทำงานตามหน้าที่ ไม่มีนอกมีใน
อย่างเขา ไม่อาศัยพนักพิงคนอื่นอย่าง
เขา พูมใจก็เต็มค้ำไม่คุมช่อง, ไม่
เลี้ยงพนักเลงไว้ดูบ้านค้ำ, ไม่ทวนถอย
อะไร แล้วถ้าพนักเงินเดือนแค่พอหิ
ยังชุลลชกอะไรเจ็ดคนเสีย โห ช้อร
ย่นก็โห. มีพนักเงินเดือนแค่พอหิ
กรรมกรหรืออะไรก็กินแค่ท้องเดียว
ไม่มากกว่านั้นไปโห. ยิงโง่ ๆ ข้าง
มันทำก็ยังไม่รู้, ทำชั่วก็ชั่ว จะเร็ว
หรือช้าก็อยู่ไปต่อหน้าเอง.”

น้ำใจพวกพ้องลงมือ. โชคชะ
ตาเพิ่มมาอีก.

“ฉันทุมย์ นึกกำลังทำอะไร?”

“งานพิเศษที่อคร. วัคที ก็คือ
สืบสวน ราวธรรมะระหว่างประเทศ
เวลา...”

“ฮะ?”

“ไม่ต้องฮะ, หน่ากับเขาจะเสีย
ยัง เมืองไทยนี่เป็นแหล่งสรวลของ
จารธรรมล้าต. ราวชนต่างศาสดา
กล้าเป็นสายใยแมงมุมขโมยใจสยัม
กลดลสงครามโลกครึ่งสอง เราได้
เห็น, เสียเองอคร., หมดพระผู้
ข้างล่างอยู่อยู่, พอดีอยู่อยู่หลาย
คน พอของก็พาทหารเข้า ยากว่าเข้า
ตรงเทพา เป็ลย่นเครื่องแต่งกายเป็น
นายร้อยนายพันทหารอยู่, เยอะแยะ
พอคำอึ้งอยู่ ข้างภาพฝรั่ง, อะไรก็
ฝรั่ง กลายเป็นนายทหารสัมพันธ์
เข้ามาปลุกแอดมิ ยามสังข ราวชน
เหล่านั้น ใช้อาชีพพลเรือนยังหน้าตา
อินในเมืองไทย พร้อมถนัดบริหาร
ลับใต้ประเทศของกม. อันนี้ถ้าเราไทย
ยังไม่มีความคิดพอควรวลาทยกเทศ
การสื่อสารของราวชนเหล่านั้น, ไม่ว่า
จะเป็นชาวเขมรหรืออเมริกัน, ญี่ปุ่นหรือ
ฝรั่งก็ได้ อาจจะเป็นด้วยรู้ ไม่เท่าถึง
การนี้, อาจเป็นด้วยทะเลหลวงไม่ส่ง
เหตุทะเลทุก ๆ ถ้าถาม ทุกประเทศ
ทอดซีกไม่ปรารถนาการชนต่างก้าวไว้
ให้บ้านเมืองของกม (อ่านต่อหน้า ๔๐)

การเปิดเรื่องชีวิต

วันเวลาแห่งความปวดเค้นเวียนเกล้า ได้กลับเข้า
มาครอบงำเรออีกวาระหนึ่งแล้ว อีกยี่สิบกว่าวันก่อนไปคือวันที่ ๓๐ มีนา
คม จะเป็นวันกำหนดเลือกตั้งซ่อมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทหนึ่ง
เพื่อแทนสมาชิกประเภทสองที่จับสลากออกไปตามวาระ เพราะฉะนั้น
ในขณะนี้พวกเราชาวบ้านที่ไม่ใช่ชนกรเมือง แต่เคราะห์ร้ายที่เป็นประ
ชาชนผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง จึงต้องตกอยู่ในวันเวลาแห่งความปวด
เค้นเวียนเกล้าถึงได้ก่อกวนแล้วข้างคั่น และก็ต้องจะมีโอกาสต้องตกอยู่
ในวาระอย่างนี้อีกหลาย ๆ ครั้งหลาย ๆ หน จนกว่าเราจะขอตาออกจาก
ประชาชนแห่งประเทศประชาธิปไตยไปเป็นประชาชนแห่งประเทศคอม
มิวนิสต์ได้สำเร็จ (และถ้ายังมีการแตกแยกแก่งแย่งชิงดีกันโดยไม่คิด
หน้าคิดหลังอยู่บ่อย ๆ แล้วก็คงมีหวังเหมือนกัน)

ไฉนพวกรุ่นเวลาเหล่านี้ รู้ลึกว่าบรรดาการเมืองจะใคร่มีกระวี
ปาดคำกันอย่างไรก็ตามที่ ๆ ไม่กล่าวอะไรพลอย ๆ อันจะเป็นเหตุให้ถูกนำเขาไป
โจมตีให้เสียชื่อเสียงก็ควรระวังอย่างที่เราพูดอยู่ทุก ๆ วัน เพราะเมื่อปรากฏออกไป
ไปเป็นข่าวแล้ว ถึงจะปฏิเสธจนคอหอยแตกว่าไม่ได้พูด ก็รู้เหมือนกันว่าไม่เป็นผล
อะไร นอกเสียจากจะทำใจกลายอย่างของผู้ชาย เมื่อพูดจริงถึงว่าพูดแล้วอ
บายเหตุผลให้แจ่มกระจ่างไปเลยดีกว่าไม่จึงพูดเช่นนั้น ถ้ามีเหตุผลที่พอคน
ที่มีใจเป็นธรรมก็ยังมิอาจมาด่าว่าทั้งนี้ทั้งนั้นและเห็นแก่. พ.ศ. ๒๕๐๑ แต่ถ้าไม่มีเหตุผล
เป็นแค่พละวไปตามอารมณ์เป็นเรื่องราวช่วยไม่ได้ ยอมมีหน้ามีนามไปเสีย
แค่โดยที่ก็แล้วกัน.

ทั้งนี้กล่าวแล้วว่าเวลานี้เป็นเวลาแห่งความปวดเค้นเวียนเกล้า ของ
ประชาชนคนเถื่อน เพราะไม่ว่าอะไรก็ตามที่. ก็กินแล้วแล้วแต่เป็นเรื่อง
ของการทะเลาะ-ทะเลาะและทะเลาะ คนที่ยังไม่โง่เสีย ส.ส. ก็ทะเลาะเพื่อ
จะเป็น คนที่เป็นแล้วก็ทะเลาะเพื่อที่จะได้เป็นต่อไปอีกในคราวหน้า เรื่องเล็ก
กลายเป็นเรื่องใหญ่ เรื่องไม่เป็นเรื่องก็ช่วยกันพูดคุ้ยโหมเป็นเป็นเรื่องเป็นราวจน
มา ไควพลาทำเชวชวไปช่วยด้วยกระตือรือร้นไปเลยเพื่อเอาได้ตัว ทั้ง
หมดเป็นเรื่องของการทะเลาะกัน.

เมื่อคิด ๆ ครอบ ๆ ดูแล้ว ก็ต้องเห็นว่าการเป็นนักการเมืองนั้นไม่เห็น
ว่าจะมีอะไรดี (บอกกล่าวเสีย ก่อนว่าได้พยายามมองในแง่ดีโดยไม่คิด
ถึงข้อครหาของการโกงที่เป็นข่าวเล็ดลอดออกมาบ่อย ๆ) ต้องเสีย
สละปัญญาความนึก ทั้งเสียสละเงินทองทุ่มเทลงไป ทั้งคอยระวังตัวแถม
แต่คำพูด ทั้งคอยเอาใจคนโน้นคนนี้หรือกำ. ต้องยอมอดทนต่อคำพาด
วิจารณ์ บางทีก็ต้องยอมเสียที่ญาติจากทั้งมิตรในยามที่ความนึกเห็น เกิดกับ

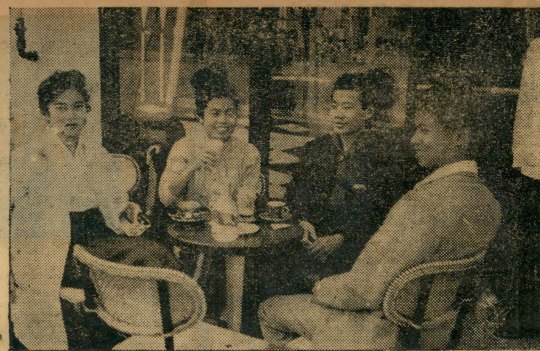
แย่งชิงกันมา และต้องการหาคนแทน
เสียได้ตัว ทั้งหมก และยังมีอีก ๆ อีก
ที่ยังไม่ออกอีก ถ้วนแล้วแต่เป็น
เรื่องเลวร้ายขึ้น ยังมองไม่เห็นว่าจะมี
อะไรที่เป็นทางได้เลย (บอกแล้วว่าพยายาม
มองในแง่ดี) แต่คนก็ยังอยากเป็น
พวกรุ่นเลวร้ายจริง ไม่รู้ว่า
เพราะอะไร หรืออาจเป็นเพราะผู้เขียน
ไม่มี “พรสวรรค์” สำหรับการเป็นนัก
การเมืองก็ได้อ จึงมองไม่ออก แต่ก็ขอ
ขอขมาพระผู้สร้างก็แล้วกัน ทั้งหลายเป็น
อย่างนี้ ที่มิได้มี “พรสวรรค์” สำ
หรับเป็นนักการเมืองก็ได้อ เพราะผู้เขียน
รู้สึกตัวว่าไม่มีสติปัญญา และยังขาด
ความ “ทน” ต่อการที่จะเป็นพวกรุ่น
เมืองเลวร้ายได้.

ทั้งนี้ทั้งนี้ไฉนพวกรุ่นเลวร้ายเลือก
ทั้งและการทะเลาะกันแต่ทำไม่จึงไม่เรื่อย
เรื่อยมาอย่างนี้ไม่รู้ เมื่อรู้ตัวแล้วก็จะ
ขออภัยไว้เรื่องเสียที คงเป็นเพราะ
ความอวดเก่งว่านายในวาระแห่งการทะเล
าะของพวกรุ่นเมือง หรืออาจเป็น
เพราะความชั่วช้าดื้อไม่ทราบได้ เมื่อ
ได้ลองถามในหมู่เพื่อนฝูงก็ถวิลถวิล
ทั้งคงที่จะถวิล ถวิลแต่กับคำสาปแช่ง
โศกนาฏกรรมโดยไม่มียอมอดทนเหตุผล
อะไร พวกรุ่นคำว่า “เออ” เสียอีก
รู้สึกว่าจะยังโง่อยู่ ลงได้มีแต่คน
แสดงความคิดเห็นต่อการเลือกทั้งแล้วจะ
อะไรทำพวกรุ่นที่เลวร้ายของพวกรุ่น
ไม่คิดทาง โขมณาประชาสัมพันธ์
ปลดปล่อยประชาชนคิดกันเสีย ต่อการ
ไปออกเสียงเลือกตั้งมาก ๆ แล้ว เปรอ
เช่นนี้คงอยู่ไปลง (อ่านต่อหน้า ๓๓)

เลือกตั้งครั้งใหม่ยังไม่ทันจะมาถึงแต่ประชาชนก็ปั่นป่วนเสียแล้ว

ทุกคนที่เคยเขียนเรื่องการเมืองก็ฝรั่งเศส เคยอ่านรุสโซ่ ฮิวโก โบบัสซังท์ หรือบรรดานักเขียนหมอบกั้นแปลๆ สนใจเรื่องแพ้นี้หรือ รักความสนุกแปลกๆ แบบเจนกับไฟ ล้วนแต่แอบมีความว่าปราดนาซูก่อนอยู่ในหัวใจอย่าง จีบๆ แค้นแค้น...คือความปราดนาที่ใครจะให้เห็นไปเดิน ไปกิน ไปนอน และเที่ยวเตร่เล่นไว้ในปารีส ที่นั่นคือบ้านชีวิตที่มินางฟ้าซึ่งพูดภาษาคันธี เรื่องและจบต้องได้ ที่นั่นคือศูนย์รวมของความสุขและความชั่วที่เข้าใจสาธุการ...บางคนอาจจะคิดและเข้าใจเช่นนั้นซึ่งก็ไม่มีผิด แต่นั่นยังไม่ใช่วิชาที่ครบถ้วนสมบูรณ์แท้ของปารีส.

▲ เทียวปารีสเช้าสายบ่ายเย็น
เข็นก้นรันทกาไฟไม่พิน

[illegible]

แนะนำให้รู้จักกรุงปารีสในมุมสว่างซึ่งแตกต่างจากมุมมืดทั้งสี่ภาคและเนื้อหา

นิตยา นาฏยะสุนทร ใน
▼ ปาฐกถาของมัต

จริงอยู่... ปาร์ตี้คอมไปด้วยใจที่
คล้อย ตามรักที่แสนแค้นๆ แล...โรงระบำ
ที่เข้าเพื่อหล่นนางระบำทั้งหลาย... ภูเขา
เป็นหรือเป็นเลือนผาเสียจริงๆ... แต่ในข้อ
คำพิพากษา... ปาร์ตี้เป็นนครที่รัก... อยู่
ด้วยความปลั่งนัยน์ตารุ่งเรืองและผากโสม
มีชีวิตชีวา... ทั้งในบทของความรักและ
ความแค้น... ความพินาศและความ
อุทกภัย... ความอดทนและเสี้ยวภาพ... การ
สร้างสรรคศิลป์... และการรบร่าฆ่าฟัน
ผู้ชั่วและโลกา......ปาร์ตี้ก็ชื่อว่า... เป็น
แหล่งพักพิงของจิตรกรเพราะว่าคนฝรั่ง
เคส... เป็นชาตินิยมศิลปะขึ้นทุกประเทศ
ยิ่งกว่าในประเทศอื่นๆ... ทำอาาจะเป็น
จิตรกรที่ยากจน... ทั้งนี้ทั้งนางเองนั้นปะ
อยู่ไปอย่างอดกลั้นอดทน... ซึ่งสภาพเช่น
นี้ไม่ใช่อื่นๆ... อาาเป็นผู้มองกลับสาย

คาถุนกคนละสมเพท แทในป่ำวีสทุก
 คนจะมองทำน ด้วยความนิยมนะจักซู้
 และให้กำลังใจ ซ้างเขียนชาวอเมริกัน
 คนหนึ่งกล่าวว่า “ข้าพเจ้าขอมาอยู่
 ป่ำวีส เพราะในเมื่อฉันนำพิศณย์นี้คิด
 มีนทุกคนรู้สึกลัวว่า เป็นเมืองของเราเป็น
 บ้านของเรา แล้วคนอื่นๆ เป็นเพียงคน
 ที่มาขออาศัยอยู่ หรือผ่านมาเที่ยวประ
 เดียประกำว้า ทุกคนจึงให้เกียรติกับ
 เราได้เป็นเจ้าของบ้าน”

ชาติที่จะทำความรู้จักด้วยญาณ
 อันแท้จริงของปาร์ตีส์นี้ ย่อมหมายถึง
 ะต้องรู้ประวัติศาสตร์ฝรั่งเศส อันมี
 ความสลับซับซ้อน ยิ่งกว่านิยายกลอก
 เทววิทยามรรณ และวรรณคดีมหิทธิ
 งามของฝรั่งเศสด้วย คนฝรั่งเศสมี
 ความภาคภูมิใจในอิริยาบถของตน

ปรัชญาอย่าง เกสส์ทาคส์ และแบร์ทของ
จิตรกรอย่าง โม่แซ็ค เรอพิว และกูสตั-
โลเทอริก นักประพันธ์ อย่าง วอลแตร์
มาดซัน และอีเกรวิก ทวีตหนักแต่ละ
ครออย่าง โม่ลิแบร์ และราซีฟ เรื่องการ
ละครของปาสีต แม้ทิวทัศน์กับชีวิต
อยู่ว่า จะหาละครกึ่งๆ ดูจะคงไปปาสีต
ละครเรื่องเยี่ยมๆ ประเภท "อมาเต"
ของนักประพันธ์ชั้นๆ กลักรู้ว่าเป็น
คลาสสิก ยิ่งมีแต่คงอยู่เสมอ แล้ว
ยังมีละครของนักประพันธ์ยุคใหม่ เช่น
ของ โปโลซาซาร์ ทวีต รุสส์ โรแมงละ
ครทักซ์ ที่แผ่ความมุ่งหมายไปทาง
สังคม ละครกลดเบาๆ กลดคงละคร
ที่มีเนื้อเรื่องวนเวียนอยู่ "ใจห้องนอน"
ก็กลดหนึ่งๆ ของก รวมโรงละครกล

๕. วังหรือไม้ ที่มียางลื่น ลื่นๆ
เล่าอ้างว่า คณะส.พ.ของคุณไก่อะไรๆ จากพรรคก่อนหรือพรรคหลัง
ไซ้ไหมคีย์? แฮะ! แฮะ!

๖. ผมขอเตือนเกิด พอดีมีการ
เลือกตั้งครั้งใด มีจะมีการย้ายย้าย
ย้ายสัสดาโคลนใส่กันเสมอ มีเป็น
สันดานของคณชั่ว จมัญญา และ
ใจเขาสักไซ้ไซ้ไหมคีย์.

๗. ใครกันแน่ที่เป็นเบื้องหลังนาย
บุญมี อุบลศรี (คอมเทรไทย) ลอง
ทอยให้ผมซักไล่สักที ะไ้ไ้เป็นแควน
กันไปตลอดกาล.

เฮลละครับ คุยพอดมปากพอดม
ทอเพียง ๗ ข้อ ทว่าคงไม่ลงใจนอน
ถึทระกร้าของ ขก. เป็แน่.

ขอแสดงความนับถือ.

ชานินทร์ เทพชัย
คณบุรี

๑. ท่าน "ศรราช" ขอตัวพักสอน
เขียนด้วยครับ คุณจจะทราบได้โดย
ละเอียดจาก "หน้าสาม" ของฉบับนี้
แล้ว.

๒. รุ่ง โรจนศักดิ์ ดีเด่นเดิวนั้น
ไปรอ่าน "หน้าสาม" ฉบับก่อนเกิด
ครับ.

๓. นันนชักรัน ผมก็เคยเคย
เคยอยู่จนขึ้นเหมือนกันว่า เมื่อให้
หมอลความครุณาปรานีนั้นจ "จาฟาก
ฟ้าสุราย ชูแดนคืน" ชัก.

๔. ครับ / ขอขอบคุณ ผม
อาจม่ ไม่เขียนอะไรไปทางไหน ๆ

ไช-ปานดาไล

หลายเรื่องหลายกระเล้ง

หมูนึ่งเกิดตุรีเปล้าครับ คุณคนที่รักของผม!
อากาศมันวิปริตผิดปกตคืออย่างไรก็ไม่รู้ ประเดี๋ยวเย็นประเดี๋ยว
ร้อนซ่อมแปรผันเหมือนเพลงของคุณหลวง วิจิตา-ทะ-ทะ-ทะ
การยังไยงั้น หรือว่าบ้านเมืองอันเป็นที่รักของเราเกิดมีคว
เสนียดจัญไรขึ้นมา จึงทำให้อากาศแปรปรวนผวนผันไปได้
ถึงเพียงนี้ ผมกำลังนั่งเขียนคอลัมน์นี้อยู่คิด เกิดฝนตก
โครมลงมา พลิ้วแก๊ทแก๊ท ไช้หน้าฝนฝนก็กลก ไช้หน้าหนาว
อากาศก็หนาว แฮ่! กลุ้มใจจริงจริง ไม่รู้ว่าเป็นยังงัยกัน
แน่หนอบ้านเมืองของเรา!

คิดคิดๆ เรื่องความแปรปรวนผวนผันของลมฟ้าอากาศนี้ น่า
จะสืบเนื่องมาจากความขัดแย้งเป็นต้นเหตุ เทวดาที่บันดาลให้เกิด
ความร้อนความหนาวและลมฝนทั้งหลาย คงจะไม่ทำหน้าที่อย่างเคย
แล้วแต่ขัดแย้ง เอาเวลาไปนอนชกอยู่ในวิหารเสนากรรมจักรวาล
จึงทงเม่งทะแท่งอยู่ บัดนี้เทวดาทั้งหลายเหล่าที่พาฉันขัดแย้งเหล่านั้น คงจะเป็น
เทวดาทงภาคควนออกเฉียงเหนือของเมืองสวรรค์มานานแสนนาน เป็นแน่แท้ ไช้
เทวดา "นครสวรรค์" จังจวังซังเขียนเทวดาขมันแซ้ง แทงบิลเลียดเป็นนิจ
นิรันดร์กรรมจักร?

เหตุอันเนื่องมาจาก ความวิปริต
ผิดกรรมภาของอากาศก็เกิดวาทะ
เอง ผมคิดว่าเพื่อออกไปเสียคงจ
สองตอง รู้ลึกว่าเชยพว้าเพื่อมาก
ไปหน่อย ยางก็ขยันทว่าเสียจนกลาย
เป็นพุกพด้อยพด้อยไป จนคนที่เขาทำ
มาพาดิณย์ก็กลายเป็นคนขัดแย้ง ไป
ก็มี ผมรู้ตัวของผมเองครับว่า ปากไม่
สู้ก็ปากมันเสียอย่างช่วยไม่ได้.

ความจริงผมก็ใจเฝ้าเรื่องอะ
ไรให้คุณพั่งกั๊ ทลายก้อทลาย
เรื่อง อากิย์พั่งผ่านไปให้อากิย์
นั้นแหละ ขำควรวททั้งทลายแท่งมัท
ก็ประเคประคังกันเข้ามา ทั้งขำว่าขำ
นำขันทาเคร้า นำโครสกระทกใจ
ทลอกจนขำทันทันทั้นแท่ง มีอยู่อย่าง
พรอ้มมิวั วัไ้ไปเลย.

ทงสัถยพัตถมัยพั่ง ถึงขำว่า

ที่กรุงไท้เจียวประเทศญี่ปุ่นเวลาฉันคน
ไปพบชายไทยคนหนึ่งผมชาวโพทพา
หญิงสาวสวยชาวไทยคนหนึ่งจั่งรักดิ
ลมซมทิวทิศอยู่เสมอเสมอ หรือไม่
ก็ไปคิถอ์ฟทิวชวณไปกุพทัง ชาย
แก่กันนี้จ้อกักนายกรัฐมนตรีไทยผู้
ร่ากร่างท่งเพเสนทา การเมือง
ไทยไปอยู่ที่นี่ ผู้หญิงสาวสวยคนนั้น
ไม่ใช่ออกกริยานเพราะ "ท่านผู้
หญิง" กำลังอยู่ในเมืองไทยชดะ
ทงสัถยพัตถมัยนั้นถึงชื่อผู้หญิงคนนั้น
ไ้ไปเลยว้าชื่อพั่งนิง.

ผมไม่เคยรู้จัก (หลอกหน้า) ว่าคณ
นิจคนนี้เป็นใคร? อยู่ที่ไหน? สำคณ
อย่างไร? แต่ผมรู้เขาคือคนที่ "ท่านผู้
หญิง" ไม่อยู่ในไ้เดียนี่เอง เอาละ
เรอนักเขียนขำว่าพั่งอยู่มิไรหรือ?

อีกขำท่งผมจะเล่าให้พั่ง ก็
เมื่อตอนที่พลโทละมณ ดิถีจรรยา
รัฐมนตรีไปเยี่ยมภาคอีสานนั้น พอ
ถลันมาถึงเข้าประชุม (อ่านต่อหน้า ๓๓)

m-m

“ฉันดีใจมากแล้ว เข้มงวด
เกินไปจนพวกเธอ (อ่านคั่นหน้า ๓๖)

ชีวิตและการเติบโต

โดย... วิชา พงษ์ภักดิ์

— ๑๓ —

ข้าพเจ้าได้กล่าว ถึงความเจริญก้าวหน้าทางกรรม และทางอุตสาหกรรมของอเมริกามาแล้ว ในบทนี้ข้าพเจ้าจะ กล่าวถึงความก้าวหน้าทางเทคนิค ซึ่งในอเมริกามักเรียกกันว่า “ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี” (Technological Progress)

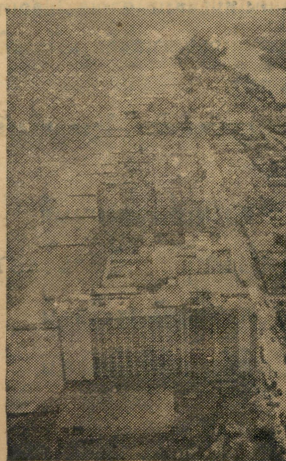
ลักษณะของความก้าวหน้าทางเทคนิคในอเมริกาได้แก่การที่วิธีการผลิตซึ่งคิดค้นขึ้นใหม่ ๆ ในการอุตสาหกรรม ได้แทรกซึมเข้าไปในเศรษฐกิจสาขาต่าง ๆ ส่วนในด้านอุตสาหกรรมเองนั้นคล้ายกับความก้าวหน้าจะชักคลง แต่ความจริงความก้าวหน้าในด้าน อุตสาหกรรมหาได้หยุดยั้งลงอย่างแท้จริงไม่ อาการหยุดยั้งของอุตสาหกรรมอเมริกันในขณะนี้ ก็เพื่อที่จะก้าวต่อไปโดยรวดเร็ว โดยอาศัยการใช้พลังงานปรมาณู ในทางอุตสาหกรรมเท่านั้น.

เกี่ยวกับการใช้พลังงานปรมาณู ในทางอุตสาหกรรม หรือในทางสันติโดยทั่วไปนี้ อเมริกาก็ลังเลกันอยู่มาก การค้นคว้านอกจากจะมุ่งหมายให้นำพลังงานปรมาณูมาใช้ได้แล้ว ยังมุ่งหมายให้ได้รับความรู้ด้วย มหาวิทยาลัยชิคาโกเป็นแหล่งหนึ่งที่ทำการค้นคว้าในเรื่องนี้

มากโดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านเศรษฐกิจกล่าวคือการใช้พลังงานปรมาณูในทางสันติกระทำโดยถูกต้องตามหลักเศรษฐกิจ.

ผลการค้นคว้าในปัจจุบันนี้ปรากฏว่า การนำพลังงานปรมาณูมาใช้ในการอุตสาหกรรมเช่นทำไฟฟ้าเป็นต้น มิได้เป็นการสิ้นเปลืองสื่อน้ำมันมากกว่าการใช้พลังงานถ่านหิน ยิ่งกว่านั้นการใช้พลังงานปรมาณูช่วยให้ไม่ต้องมีการถลุงเชื้อเพลิง (ถ่านหิน น้ำมัน ฟืน แกลบ ฯลฯ) และไม่ก่อมลพิษอยู่กับแหล่งพลังงาน (น้ำตก เขื่อนกั้นน้ำ ฯลฯ) ทั้งนี้ย่อมเป็นการทุนสื่อน้ำมันไปอีก และเปิดโอกาสให้การกระจายแหล่งอุตสาหกรรมออกไปไว้ตามจุดต่าง ๆ ห่างไกลกันกระทำได้ง่ายขึ้น.

ความก้าวหน้าทางเทคนิคในอเมริกา ถ้าถึงค่าเฉลี่ยไปโดยมิได้หยุดยั้งสิ่งที่มีอยู่แล้วก็เปลี่ยนแปลงให้ดีขึ้น สิ่งที่ยังไม่มีก็คิดค้นให้มีขึ้น ของใหม่ ๆ มาใช้อันได้รวดเร็วและแพร่หลายรวดเร็ว เพราะชาวอเมริกันมีนิสัยนิยมของใหม่ ๆ ที่ประจักษ์ชัดเป็นความก้าวหน้าทางเทคนิคทุกอย่าง แม้สภาพแรงงานอเมริกันดีเยี่ยมและสนับสนุนให้ โรงงานใช้เครื่องจักรเครื่องมือและวิธีการที่ทันสมัยขึ้น โดยไม่ต้องเป็นห่วงว่า ความก้าวหน้าทางเทคนิค จะทำให้กรรมกรว่างงาน กรรมกรอเมริกันจะมีงานทำเสมอ ความก้าวหน้าทางเทคนิคมิได้แย่งงานกรรมกร หากแต่ช่วยให้กรรมกรมีรายได้สูงขึ้นเพราะทำงานได้มากขึ้น.

▲ เทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่ไมอามี ฟลอริดา

ความก้าวหน้าทางเทคนิคในอเมริกาปัจจุบันนี้ มิได้ทำอุตสาหกรรมน้อยลงในด้านอุตสาหกรรม ที่เป็นเช่นนี้ด้วยเหตุผลง่าย ๆ ที่ว่าอุตสาหกรรมได้ก้าวหน้ามาต่อ อารอุตสาหกรรม การปฏิบัติอุตสาหกรรม ได้เจริญขึ้นมาแล้วมาถึงสมัยปัจจุบันนี้ความก้าวหน้าในทางอุตสาหกรรม จึงมีลักษณะค่อยเป็นค่อยไป.

แทบจะกล่าวได้ว่าไม่มีประเทศใดในโลกที่อุตสาหกรรมจะได้รับความก้าวหน้าทางเทคนิคและทางอรรถการมาได้มากเท่าอียิปต์อเมริกา อเมริกาเป็นประเทศที่อุตสาหกรรม ได้ใช้วิธีการอันทันสมัยมากที่สุดและต่อเนื่องๆ ในการทำการผลิตเป็นชุด (Series Production) โดยใช้เครื่องจักรในการผลิตเป็นลูกโซ่ (Chain Production) และในการผลิตเป็นมาตรฐาน (Standardization)

เทคนิคการผลิต ทางอุตสาหกรรมของอเมริกามีหลักการใหญ่ อยู่ประการหนึ่งว่า “ให้แบ่งการผลิตออกเป็นขั้น ๆ ให้แต่ละขั้นง่ายที่สุดเท่าที่จะทำได้” งานแต่ละขั้นกระทำโดยเครื่องจักรหรือโดยกรรมกรสามัญ วิธีการเช่นนี้จะช่วยให้ประหยัดเวลา ประหยัดค่าใช้จ่าย และช่วยให้ โรงงานอุตสาหกรรมไม่ต้องกลัวว่า จะขาดกรรมกรผู้ชำนาญงาน (Craftsmen) ไป เพราะกรรมกรธรรมดาทำได้ การผลิตจึง

ลัทธิเศรษฐกิจนิยมทางประวัติศาสตร์

ศาสตร์และศิลปวัฒนธรรมยุคต่อยุค

สามารถขาย ก๊อปปี้ไปให้ ไบรอน
เร็ว.

พอทราบการ แบ่งการผลิตแล้ว
อย่างหนึ่งออกไป เป็นชิ้นเป็นตอนแล้ว
การเคลื่อนตัวของสินค้าจากขั้นหนึ่งไป
สู่ขั้นหนึ่งยังพยายามให้เป็นไปโดย
อัตโนมัติให้มากที่สุด ที่จะทำให้อัต
โนมัติการเช่นนี้เอง ที่เรียกว่า
“การผลิตเป็นลูกโซ่”

บางทีท่านอาจไม่ทราบ ว่า วิธีการ
ผลิตเป็นลูกโซ่เกิดขึ้นในโรงงานผลิตที่
ชิคาโกก่อน ต่อเมื่อนายเฮนรีฟอร์ด
เห็นการผลิตแบบนี้เข้า และตระหนัก
ว่าเป็นวิธีการผลิตที่ดีเหลือ จึงได้นำไป
ใช้กับโรงงานประกอบรถยนต์ของตน ดัง
นั้นท่านได้โปรดจำชื่อของ บริษัท
Swift & Co ที่ชิคาโกแล้ว ท่านจะรู้สึก
ว่ามีวิธีการที่คล้ายคลึงกับวิธีการของโรง
งานฟอร์ด และแตกต่างที่ตรงกัน
อย่างมาก ภายในโรงงานประกอบรถยนต์
นั้นจะเห็นรถยนต์จำนวนมากแล่นมาตาม
“ทางประกอบรถ” (Assembly line)
เพื่อรับการประกอบชิ้นส่วนต่าง ๆ เข้า
ไปเรื่อย ๆ จนกลายเป็นรถยนต์โดยสม
บูรณ์แก่การคิดหุ้มหรือโคลดหุ้มชั้น ๆ
ในโรงงานแล้ว จึงเป็นการตรงกันข้าม
กับการประกอบชิ้นส่วนของรถยนต์เข้า
ไปที่ละชิ้น จนกลายเป็นรถยนต์ตาม
แต่หลักการก็คืออันเดียวกันนั่นเอง.

บางทีเครื่องจักรที่โรงงานนี้เข้า
นั้นยุ่งยาก หรือมีขนาดเล็กลงไปจน
กระทั่งไม่สามารถนำมาประกอบ โดยวิธี
ลูกโซ่อัตโนมัติได้ จึงต้องใช้วิธีส่งตัว
ไปเป็นทอด ๆ จากคนหนึ่งไปอีกคนหนึ่ง
อีกท่านไปชมโรงงาน ของบริษัท Bur
roughs Adding Machine Company
ที่นครบอสตันเป็นโรงงานสร้างเครื่องคิด
เลขที่ใหญ่ที่สุดแห่งหนึ่ง ของอเมริกา
และใช้คนงานถึง ๑๔,๐๐๐ คน ท่านจะ
เห็นว่าการสร้างเครื่องคิดเลขเหล่านี้เขา
ใช้วิธีแบ่งงานออกเป็นขั้นเป็นตอน แต่
หาได้ใช้วิธีประกอบเครื่อง ตามแบบลูก
โซ่ในโรงงานประกอบรถยนต์ ไม่ เครื่อง
คิดเลขจะถูกส่งจากกรรมกรคนหนึ่งไปยัง

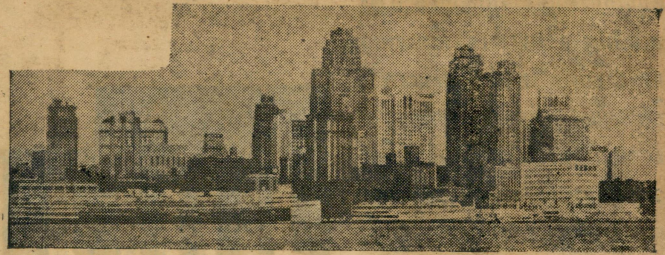
อีกคนหนึ่งโดยส่งต่อกันไปด้วยมือจน
กระทั่งเป็นรูปร่างขึ้นจนขนาดเล็กลง
หลายพันชิ้นถูกประกอบกันเข้าไปที่ละ
มือจนกลายเป็นเครื่องคิดเลขชิ้นมา.

ในบางกรณีสิ่งที่จะก่อสร้างขึ้นมี
ขนาดใหญ่โตเกินไป หรือมีความส่ว
คัญเกินไป จนไม่สามารถใช้วิธีลูกโซ่
ได้ ดังตัวอย่างการสร้างเครื่องบินใน
กัน แม้กระทั่งอเมริกาได้ใช้วิธี
การที่ช่วยให้การผลิตเครื่องบินในสมัย
สงคราม กระทำได้รวดเร็วเกินความ
คาดหมาย ข้าพเจ้าขอเล่าท่านในชม
โรงงานสร้างเครื่องบิน Douglas Air
craft Company ที่ Santa Monica ใกล้ๆ
กับลอสแอนเจลิส ที่นั่นท่านจะได้เห็น
วิธีการสร้างเครื่องบิน ซึ่งมีใช้วิธีลูกโซ่
แต่ก็ช่วยให้สร้างเครื่องบินได้โดยรวดเร็ว
ไม่น้อย เขาใช้วิธีสร้างแบบขึ้น
ส่วนต่างๆ ขึ้นด้วยเหล็กกล้า การทำ
เช่นนี้ ช่วยให้กรรมกรไม่ต้องวิ่งกระ
เหิงแค่ออกไปหาลูกชิ้นส่วนที่เขาต้อง
แบบเท่านั้น แล้วเขาจะให้กรรมกรนำ
ของแบบนี้ไปใช้ส่วนที่ก่อสร้าง.

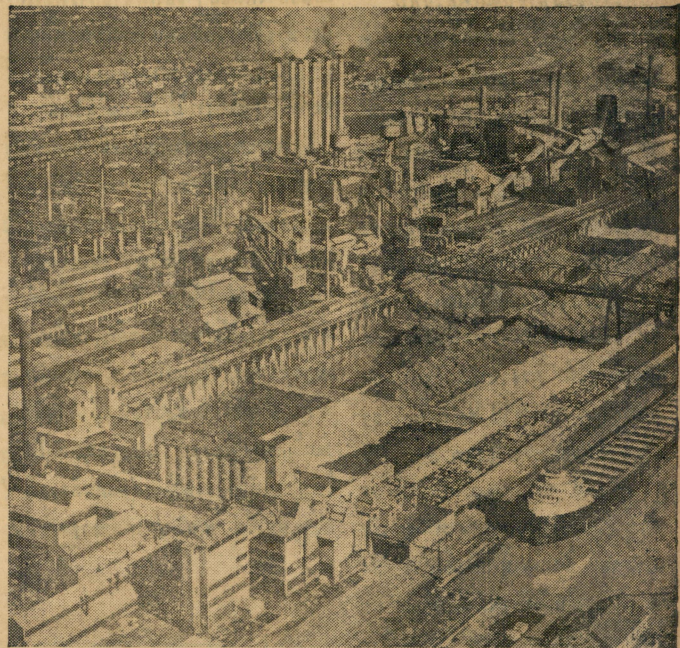
ชิ้นส่วนต่างๆ ที่สร้างขึ้นตามแบบ
เหล่านี้ เขานำมาประกอบกันเข้าตาม
แบบที่แสดงไว้ให้ดู การประกอบจะ
กระทำสำเร็จออกมา เป็นรูปเครื่องบิน
ภายในเวลาอันรวดเร็ว งานเช่นนี้กระ
ทำได้โดยง่าย จนกระทั่งไม่ต้องใช้
กรรมกรผู้ชำนาญงานอีกได้ ส่วน
กรรมกรผู้ชำนาญงาน (Craftsmen) นั้น
เขาใช้สำหรับสร้างแบบให้ถูกต้องตาม
ส่วนสัณทักของการ.

วิธีการเช่นนี้ ได้ช่วยให้บริษัท
Douglas Aircraft Company ซึ่งอยู่
กัน มีโรงงานสามโรง ใช้คนงาน
๑๖,๐๐๐ คน สามารถใช้คนงานได้
ถึง ๑๖๐,๐๐๐ คนในสมัยสงครามและ
สร้างเครื่องบินได้ถึง ๑๔% (คิดตาม
น้ำหนัก) ของเครื่องบินทั้งหมดที่ผลิต
ได้ในอเมริกา.

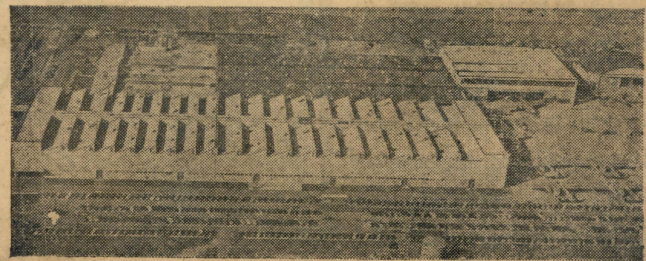
ถึงแม้ว่ามองดูโดยทั่วๆ ไปจะรู้สึก
คล้ายกันว่า อุตสาหกรรมอเมริกันใน
ปัจจุบัน เรายังได้ก้าวหน้าในทางเทคนิค
เท่าไรก็ตาม (อ่านต่อหน้า ๓๔)

▲ ศิขรภัณฑ์สูงของนครนิวยอร์ก
กรรมกรคนหนึ่งในอเมริกา

▲ โรงงานสร้างรถยนต์ของบริษัทฟอร์ด Dearborn
เป็นโรงงานสร้างรถยนต์ ที่ใหญ่ที่สุดแห่งหนึ่งในโลก

▲ โรงงานสร้างเครื่องบิน Fairchild
ซึ่งสร้างเครื่องบินขนาดใหญ่

การก่อสร้าง หอ ดยลังคำ
หมื่นเกียรติกุมาราชชาวอิสาน ซึ่ง
ส.ส.ใหญ่ คิวตชาภิ เลขาธิการพรรค
ประชาธิปไตย ได้กล่าวประณาม ชาว
อิสานนั้น กำลังขยายวงออกไป
อย่างกว้างขวาง ทั้งในวงการเมือง
วงการกรรมกร วงการนักศึกษา
และประชาชน ทำให้แสดงออกซึ่ง
ปฏิกริยาในการเรียกร้องให้ส.ส.
อิสานซึ่งสังกัดอยู่ในพรรคประชาธิ-
ปัตย์ได้ถอนตัวออกเสียจากการร่วม
กับพรรคประชาธิปัตย์ต่อไปอีก.

จากปฏิกริยาก็คงกล่าว เป็นเหตุให้
ส.ส.ฟอง สีหิธรรมแห่งอุบลส.ส.สม
พร จูมีาส แห่งร้อยเอ็ด และส.ส.
ทวี สงครามแห่งอุดร ได้ตัดสินใจลา
ออกจากพรรคประชาธิปัตย์ ตามคำเรียกร้อง
ของประชาชนแล้ว โดยได้ส่งโทร
เลขแจ้งการตัดสินใจมาหาอุบล พอด
จากปฏิกริยาที่ได้เกิดขึ้นแล้ว การ
เคลื่อนไหวในการต่อสู้ นี้ ก็ทำให้ส.ส.
พุกตงไปไม่ ครอบงำข่มการเคลื่อนไหว
ของประชาชนต่อไป อย่างเร็วแรง
แข็งขันอีก กล่าวคือ บรรดาส.ส.ในจ
ังหวัดภาคอิสานว่า ๒๐ คนได้มีการ
ประชุมปรึกษาหารือตกลงให้มีการเป็
กอภิปราย ในเรื่องนี้ต่อไปอีก ณ ที่
สนามหลวงในวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ค
นี้ ซึ่ง ส.ส.อิสานแต่ละคนก็พร้อมที่จะ
อภิปรายต่อสู้ ในเรื่องนี้อย่างพร้อม
เพรียง ปรากฏว่าคณะ ส.ส.ที่ไป
เยี่ยมเยียนราษฎรในจังหวัดของตนต่าง
ก็ได้ทยอยกันเดินทางมาต่อสู้เพื่อออก
กัเดิยรติภูมิของชาวอิสาน อย่างพร้อม
เพรียงแล้ว พอดจากนั้นในวันที่๒๕ค
นี้ชาวอิสาน ก็ได้มีหนังสือเชิญชวน
บรรดากฎอิสานทั้งหลาย มาประชุมพิ
จารณาเรื่องนี้ ณ สภาสมาคมชาวอิสาน
ด้วย การแสดงออกของชาวอิสานครั
นี้เป็นการแสดงให้เห็นถึง ความสามัค
คีของชาวอิสาน ที่ร่วมมือร่วมใจเป็น
อันหนึ่งอันเดียวกันต่อสู้ เพื่อเดิยรติภูมิ
อย่างเข้มแข็ง เช่นนี้แล้วเราจะจะได้
เห็นกันหรือกว่า ภารกล่าวประพามกัน

ราษฎรชาวอิสานปัจจุบันกำลังตกที่นั่งพระศุกรเข้าพระเสาร์แซก
ส.ส.ยี่สิบสามคนจึงร่วมมือกันทำหนังสือถ่วงยื่นถึงรัฐมนตรีคลัง

จากกระบือเป็นบงกช

แต่อย่างพล่อยๆ ของเลขาธิการพรรค
ประชาธิปัตย์นั้น มีข่าวเล่าการที่จะ
ต้องประสพชะตากรรม ทางการเมือง
อย่างไรเราก็คงจะได้เห็นกันไม่ช้า.
ความจริงเกี่ยวกับเรื่องนี้ ข้าพเจ้า
อยากแนะนำเอาคำอภิปรายของ ส.ส.
พานแต่ละคนนั้นมาตีแผ่โดยย่อตามม
อ่านอย่างย้ง แต่ระยะเวลาแห่งการช
คั่นฉบับนี้รอลงไม่ได้ แต่กระนั้นก็
ข้าพเจ้าก็จะได้นำเอา ข้ออภิปรายนั้นมา
เสนอต่อท่านในฉบับต่อไป อย่างพิศ
ดาร ซึ่งข้าพเจ้าเชื่อว่าการอภิปรายใน
วันนั้นคงจะเผ็ดร้อน และอุดมคตินไม่
ใช้เล่นที่เดียว เพราะแต่ละคนก็จะอภิ
ปรายนั้นเป็น ส.ส. ปาดกลัการร่อน

แรงคงประมาณด้วยกันทั้งนั้น เช่นอดีต
รัฐมนตรีเลื่อง โยชกาลส.ส.บวง เอ็ม
คิตา ส.ส.ส้อง มารังกุล ส.ส.โด้ย แก้ว
เสมอ ส.ส.แคว้ว มรปดี ส.ส.เทพ โส
นุชิต ส.ส.เดิยรติ นาคะพงศ์ ส.ส.จาร
บุตร เรื่องสุวรรณ ส.ส.ญาติ ไหว
นอกจากนี้ยังมีอีกมากมายที่ได้คล
งใจในการมาอภิปรายแล้ว รวมทั้งส.ส.
ชานที่ดำรงตำแหน่ง เป็นรัฐมนตรีอยู่
ด้วย.

พอดจากนั้นแล้ว ส.ส.ภาคอิสาน
ยังได้ร่วมมือกันต่อสู้ เพื่อประชาชนที่
ถูกละเมิดรชชาติถูกคามอดก้วย คือว่า
ราษฎรในจังหวัดภาคอิสานนั้น พอด
จากจะได้รับภัยจากฝนแล้ง ภารทำนา

ไม่ได้ผลจนถึงอดทขาดแล้ว เขาเหล่า
นี้เพียงจะต้องมีการผ่อนผัน ในการที่จะ
ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ ให้แก่รัฐตาม
ประมวลรัษฎากรด้วย ซึ่งเมื่อเราพิจารณา
ณานักฎก้วยเหตุผลแล้ว เราควรจะเห็น
ได้ว่าราษฎรชาวอิสาน กำลังตกที่นั่ง
พระศุกรเข้าพระเสาร์แซกที่เดียว ทั้ง
ที่การทำนาของเขา จะไปได้ผลดีออก
พยากเย็นก็เดือดร้อนแล้ว เขายังจะ
ต้องเก็บขวนขวาย ว่างก็ทุนยืมสินหา
เงินมาชำระภาษีให้แก่รัฐอีก ม
ก็เป็นเรื่องการฉ้อฉล พอดก็เกี่ยว
ก้วยเหตุ ส.ส.ญาติ ผู้มีไหวพริบ
จังหวัดสุรินทร์ ซึ่งเป็นจังหวัดหนึ่ง
ที่ได้รับความเดือด (อ่านต่อหน้า ๔๘)

อ้าว...ตอนแรกตอนไหนละวะ

เจ้าสุวรรณหมา นายกรัฐมนตรีลาวมาเยือนเมืองไทยฉันญาติสนิท
ยืนยันว่าลายลักษณ์อักษรไม่สำคัญเท่าความสัมพันธ์ด้วยจิตใจ

เปเรสเส

ดอชเปอว์เรบปี

เมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕.๓๐ น. เจ้าสุวรรณหมา นายกรัฐมนตรีแห่งราชอาณาจักรลาว ซึ่งเดินทางมาเยือนประเทศไทย ตั้งแต่วันที่ ๒๑ ได้เปิดการให้สัมภาษณ์แก่ผู้แทนหนังสือพิมพ์ บ้านพิษณุโลก.

นายกรัฐมนตรีลาว แสดงความยินดีที่ได้มาเยือนเยือน ประเทศไทย และว่าการเสด็จคราวนี้ได้มาอย่างญาติสนิท ทรงแสดงความชื่นชมยินดีที่ได้รับการต้อนรับอย่างอบอุ่นจากรัฐบาล และประชาชนชาวไทย.

ผู้แทนหนังสือพิมพ์ “ขออภัยในการที่ท่านนายก ได้พบนายกรัฐมนตรีไทยที่ทำลายขวัญ ในกองกลางเวลานี้ ได้มีการทราบดีเรื่องอะไรบ้าง”

นายกรัฐมนตรี “ได้มีการทราบถึงเรื่องการเศรษฐกิจ การขนส่ง และการร่วมมือกัน ระหว่างเจ้าหน้าที่ชายแดน”

หนังสือพิมพ์ “ในขณะนี้ประเทศไทยมีความประสงค์ จะให้ไทยช่วยเหลืออะไรบ้าง”

นายก “จะขอให้เจ้าหน้าที่ชายแดนได้มีการติดต่อกันโดยตรง เพื่อจะได้แก้ไขข้อพิพาทต่าง ๆ ซึ่งอาจเกิดขึ้น

โดยให้เจ้าหน้าที่ของทั้งสองฝ่ายสามารถตกลงข้อพิพาทนั้นๆได้เอง เพื่อป้องกันความเข้าใจผิดต่างๆที่.เกิดขึ้น”

หนังสือพิมพ์ “ประเทศลาวสนใจที่จะจัดทำสนธิสัญญาใหม่ ด้วยประเทศไทยหรือไม่ และเกี่ยวกับความร่วมมือกันระหว่างประเทศทั้งสอง”

นายก “ทางประเทศลาวมิได้มีความสนใจที่จะทำ สนธิสัญญาใหม่ อย่างเช่นประเทศอื่น ๆ เพราะเวลานี้สัมพันธ์ไมตรีระหว่างประเทศทั้งสองก็สนิทแน่นแฟ้นอยู่แล้ว สนธิสัญญาซึ่งทำ เป็นหนังสือลายลักษณ์อักษร ไม่มีความสำคัญเท่ากับ ความสัมพันธ์อันดีซึ่งผูกพันกันด้วยจิตใจอยู่แล้ว

ได้คมแก่กลิ่น ก็ชื่นใจดมไป

หว่างประชาชนของประเทศทั้งสอง”

หนังสือพิมพ์ “ทราบว่ามีรัฐบาลมีความต้องการความช่วยเหลือจากเมืองอย่างไร”

นายก “เวลานี้เมื่ออยู่อย่างยากลำบาก การก่อสร้าง ซึ่งเมื่อเสร็จลงแล้ว ก็ไม่มีอะไรอีก พรรคชาตินิยมที่นำโดยพรรคเสรีก็จะรวมกัน”

หนังสือพิมพ์ “รัฐบาลลาวเคยประกาศนโยบายเป็นกลาง นักจะจัดอินโบนายเป็นกลางอยู่อย่างเดิมหรือไม่”

นายก “ยังคงนโยบายเป็นกลางอยู่อย่างเดิม แต่ไม่ใช่เป็นกลางระหว่างลัทธิ เพราะลาวมีลัทธิของตนอยู่แล้ว ความเป็นกลางของลาวเป็นกลางระหว่างสองฝ่ายที่จะเข้าพิพาทกัน. เป็นกลางเพื่อไม่ให้ลาวเสียเปรียบฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด”

หนังสือพิมพ์ “เป็นกลางอย่างมีจุดยืนที่ตกลงกันที่มั่นคง หรือไม่”

นายก “เป็นกลางที่มั่นคงเกี่ยวกับ”

หนังสือพิมพ์ “ประเทศลาวได้ช่วยเหลืออาณานิคมที่อพยพเข้าไปตามากินอยู่ในประเทศลาว อย่างไรบ้าง”

นายก “ก็ย่อมเป็นธรรมดาที่เมื่อมีคนอพยพเข้ามา ผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนมาทางประเทศลาวก็ต้องช่วยเหลือ ไม่มี ความรังเกียจแต่อย่างใด”

หนังสือพิมพ์ “ปัญหาเกี่ยวกับเขตแดน ไม่อย่างไร”

นายก “ข้อพิพาทอันเขตแดนประเทศลาวสนใจเรื่องถึงเรื่องนั้น แต่อาจเป็นไปได้ ที่ฝ่ายไทยอาจสนใจบ้าง เพราะสัญญาเดิมที่ทำไว้กับฝรั่งเศส มีข้อจำกัดว่า การตั้งกองทหาร ให้้อยู่ทางชายแดน ๒๕ กม.”

หนังสือพิมพ์ “ถ้าหากว่า พรรคการเมืองบางพรรค ไม่ต้องการความช่วยเหลือจากอเมริกาแล้ว มีความจริงหรือไม่”

นายก “ไม่จริงเลย ความช่วยเหลือนั้น ประเทศลาวต้องการอย่างยิ่ง ไทย.เฉพาะในขณะนี้ ส่วนประเทศพม่ายังไม่ชัดเจน ลาวยังไม่ต้องการความช่วยเหลือ เพราะเท่าที่ด้วยความช่วยเหลือจากมิตรประเทศนั้น ก็พอเพียงแล้ว เว้นแต่จะมีโครงการก่อสร้างอื่นๆ เมื่อถึงเวลาที่ควรให้พิจารณาอีกครั้งหนึ่ง” (อ่านต่อหน้า ๒๔)

ภายในวินาทีนั้นเอง.

“ต่อไป เราจะต้องกินอาหาร
เรื่องให้มันเก็บซากคนอื่นเก็บ” ท่าน
อธิบดีกรมตำรวจ กล่าวกับบรรดา
พ่อค้าในกรุงเทพฯ “ถ้ามันจนหมด
ตำรวจของเราจะต้องเสียชื่อแน่”

แต่ทว่าความผิด ก็ประปรายปราม
 คอรัปชั่น ปลดปล่อยความทุกข์ยาก
 ให้แก่ประชาชนชาวไทยของ อธิปัต
 ต์การเลือกตั้งคัมภีร์ กฎใหม่จะ
 ระสายไปเสียแล้ว, เพราะว่าคดีค
 ของกันชนั่นเอง บรรดาายการว
 และพยานทางผู้ใกล้ชิด ก็ยังไม่ถ
 ากการ ประชากางพาดินประหลาดใจ
 ไปตามจุดเมื่อได้เห็นภาพหน้าของ
 “ป้า” มีความเกลียดกลัวไม่เคียด
 ชอนมาพาดเลียบแล้ว เลี้ยงรดถึงคว
 ึ่งราวกับแม่กินจะถ่ม มาพบก็ถ
 อยกพยานพวกรวมควยอ้างถึงทวารม
 ถึง ๓ ถองร้อยกว่าคน ความเกลียด
 โหดทำของนั้น (อ่านต่อหน้า ๓๓)

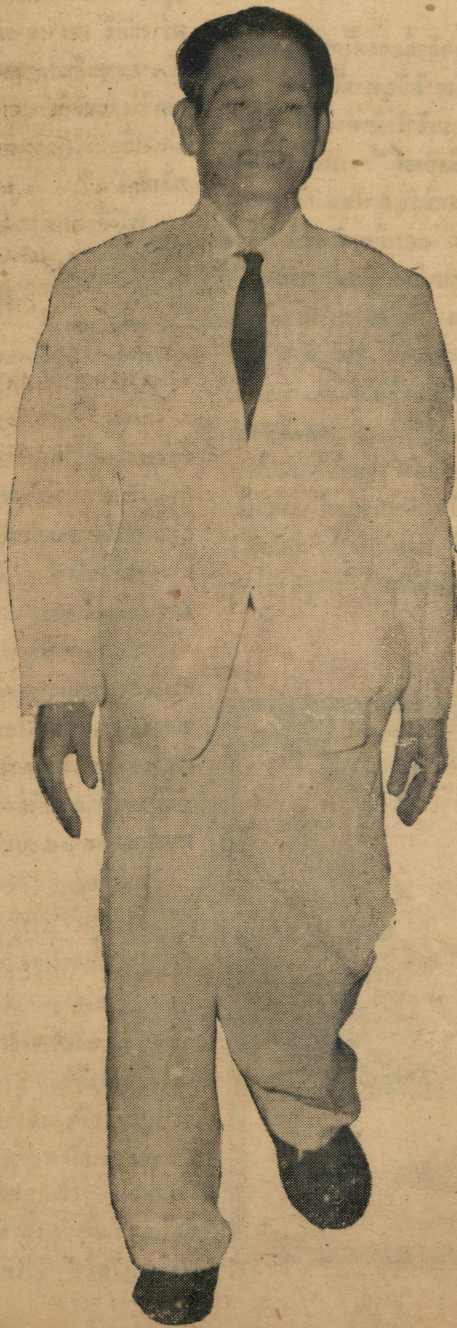
เกิดขึ้น ถ้าเข็มนั้นว่าศาลแขวง อันเป็นหนึ่งใญ่ระบอบการยุติธรรมที่ทั่วโลกถน
 ักพิชชายมปลุกปล้ำให้ยุติธรรมตามแนวความคิดเห็น (อ่านต่อหน้า ๓๕)

ชายที่ปลงเสียด

ของ

"ป้า" ส.ส.ช.

๕
ตั้งแต่วันที่ไปจนกระทั่งพลบค่ำวันที่ ๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๙๐

ที่บ้านพลเรือตรี สังวรณ์ สุวรรณชีพ อธิบดีกรมตำรวจ ที่บางกะปิ มีความเคลื่อนไหวฉับพลัน ชายฉกรรจ์ทยอยกันเข้าไปในบริเวณบ้านไม่น้อยกว่า ๒๐ นาย ทำอธิบดีกรมตำรวจ หรือนัยหนึ่ง "ป้า" ของพวก สห. จัดงานเลี้ยงกันอย่างกันเอง อุดมสมบูรณ์ไปด้วยสุราปลาขี้ และขหรือข่าติ สมกับที่ดำรงตำแหน่งเป็นใหญ่อยู่ในวงการตำรวจแห่งยุค นั้น แล่นยังมีละครให้ชมเป็นการบันเทิงอีกโสดหนึ่งด้วย ภายในบริเวณบ้านของท่านอธิบดีกรมตำรวจคืนนั้น จึงอบอวลไปด้วยบรรยากาศอันคึกคัก

แต่ใจคนา ที่แฝงอยู่เบื้องหลัง การเชิญแขกหรือ หรือพิธีหนึ่งพวกนาย ตำรวจสันติบาล และสส. ที่อยู่ภายใต้ ความบังคับบัญชามาเลี้ยงกันนี้ ในคืนที่ ถิ่นของพวกต้องถาวร จะพูดภาษาหรือ อย่างกันเองเกี่ยวกับกิจการงานในหน้าที่ราชการตำรวจมาถนัดว่า นั่นคือถาวร ปรายปรายผู้ทูลถ้อยคำชาวออกประเทศ เว้นที่ทราบถนัดกว่า เมืองไทยในระยะ พลังสงครามโลกใหม่ๆ (หลังเกิดนสิงหาคม พ.ศ. ๒๔๘๔ เป็นต้นไป) ต้อง ประสพความลำบากยากแค้นไปคามๆ ถิ่นเกี่ยวกับชาว ที่จะเข้าไปทักวน ทั้งเพื่อสงเคราะห์ เราต้องส่งชาวไป บินทหารด้วย ยังประเทศที่ชาวแคลน ความสัญญาสมบุรณ์แบบ จี.เป็นเหตุ ให้เมืองไทยซึ่งได้ชื่อว่าเมืองอยู่ชาว

อู่ข้า ชาวแคลนชาวขึ้นมาอย่างไม่น่า เชื่อ ถึงกับรัฐบาลซึ่งพลเรือตรี ถวัลย์ ชำรงนาวาสวัสดิ์ ซึ่งเป็นนายกรัฐมนตรี อยู่ในสมัยนั้น (วันที่ ๒๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๘๕) ต้องยอมยกรบขึ้นส่งให้ บริโภคฉวีครอมครว้เท่าพื้นที่เท่านี้ ถัดร ทงนั้นมิวายความเดือดร้อนให้แก่ประ ชาชนพลเมืองโดยทั่วไปแก่แล้วประชา ชนต่างก็มีความเป็นเดือดเป็นแค้น ขี้พ มาแทนที่ เมื่อใดทราบว่ชาวเมือง ไทยมีพหยาไปหมดนั้น ก็เพราะมีพวก นักการเมืองใจโหด และแสวงโชคกลา มขความทุกข์ของประชาชน ใจอภี สิทธิ ลอบขบชาวออกไปขายพอกประ เทศเป็น ลำๆ เรือ สร้างความร่ำ รวยมหาศาล ให้แก่พรรคพวกไป คามๆ ถิ่น ความคืบแค้นในเรื่องชาว ไม่มีจะถิ่นตัวเอง ที่เป็นหัวข้อนั้นหนึ่งซึ่ง พรรคประชาธิปัตย์ ได้หยิบยกขึ้นคำ การโจมตีอย่างคึกคัก ในถาวรเข็อกฉี ปรายครั้งใหญ่ (วันที่ ๑๕ พฤษภาคม

พต ร.ค. หลวงสังวรณ์ บุทธกิจ สมัยที่ยังดำรงตำแหน่งอธิบดีตำรวจ ผจญปัญหา "อิทธิพล" อย่างไม่หวั่น

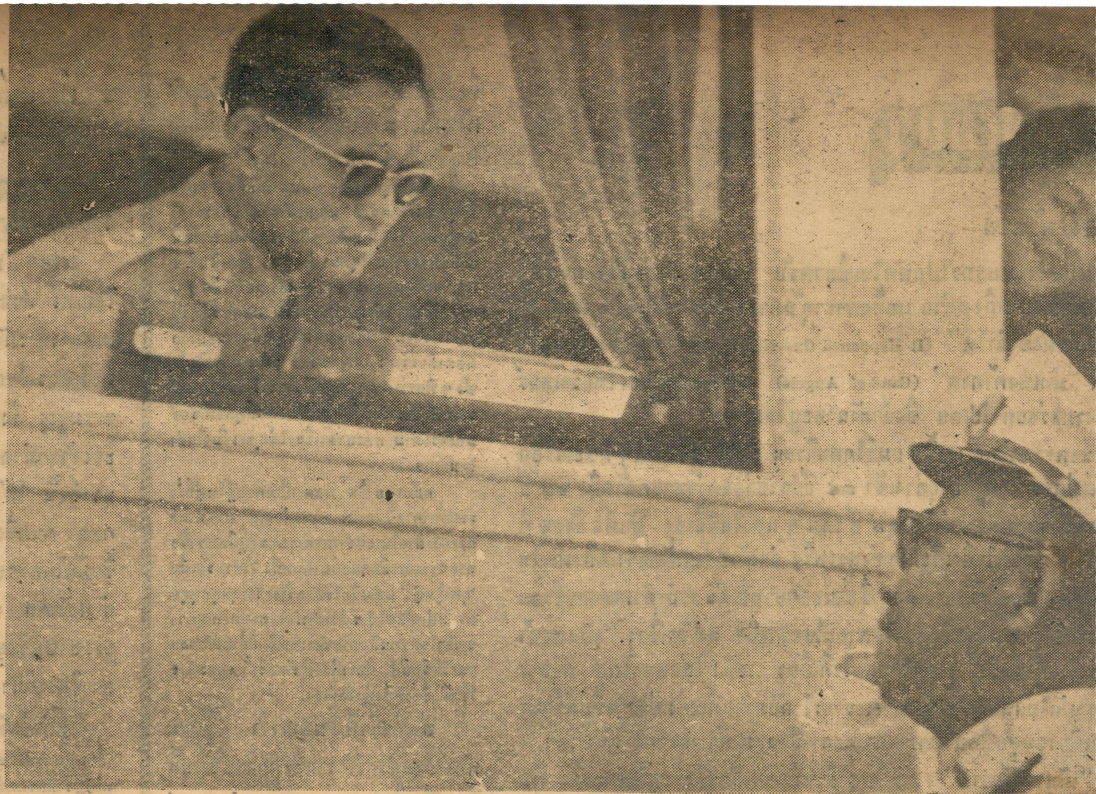
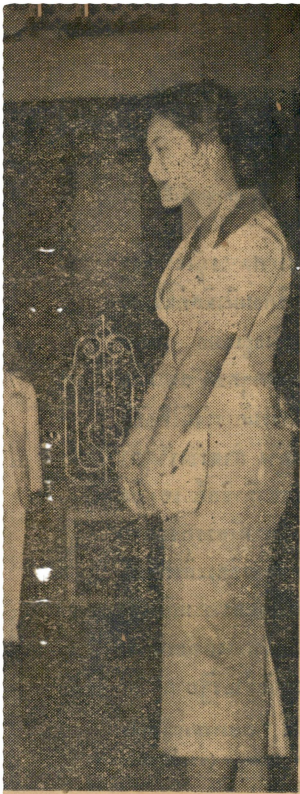

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ เสด็จพระราชดำเนินทอดพระเนตรนิทรรศการในงานฉลองวันชาติไทย ณ หอประชุมสันติภาพ เมื่อวันที่ ๒๗ ก.พ. ๒๕๐๑ มีข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ไปส่งเสด็จ
 คณะรัฐมนตรีทั้งคณะ คณะรัฐมนตรีและพระบรมวงศานุวงศ์และประชาชนสภ
 ภาพทางขวามือสองภาพ เมื่อเสด็จถึงสถานีรถไฟหัวค้อย
 ถวายรายงานและพดชนนกสีขาว นักรเรียนลูกเสือ ประชาชนเข้าเฝ้า
 ภาพ

บเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ

เนือที่สถานีรณไฟลวนจิตลดา

ปลั่งเสด็จอย่างคัมภีร์ อาทิ พลท ณหอม กิตติขจร นายกรัฐมนตรี
ชานสกาผู้แทนราษฎร.

หวัดอยู่ชยาผู้ว่าราชการจังหวัดนาสุทัศน์ ศิวีสวย เข้ กราบบูท
ชนเข้า เผ้าทุกละของรู้จีพระบาทอย่างคัมภีร์.

ภาพโดย 'ตากถ้อง-โหลปคาห์'

ทน-สือพิมพ์ “ต่อจากนี้ท่านจะเดิน
ทางไปไหน”

นายก "หลังจากเขียนเขียนประเทศไทยแล้ว จะไปเขียนประเทศพม่ามีอาณาเขตสองวัน แล้วจึงจะเขียนทางตอนใต้ของจังหวัดไทยตรง และในกรณีที่ถ้ามีโอกาสไปเขียนประเทศญี่ปุ่น ชื่องาน นิลดา ทั้งหมกประมาณ ๗ วัน อาจไปเขียนเขียนประเทศต่าง ๆ ขึ้นว่าก่อให้เกิดประโยชน์ทางสัมพันธภาพ และความเข้าใจซึ่งกันและกัน ยิ่งกว่าการกักกันทางหนังสือ ในการพยายายกรัฐมนตรีวันนี้ ที่ให้เชิญให้พยานรัฐมนตรีและคณะไปเยือน ประเทศลาวด้วยเหมือนกัน แต่ระหว่างนี้ได้อำนาจกักกันแล้ว เมื่อเสร็จแล้วนายกรัฐมนตรีไทยจะได้มีโอกาสเดินทางไป"

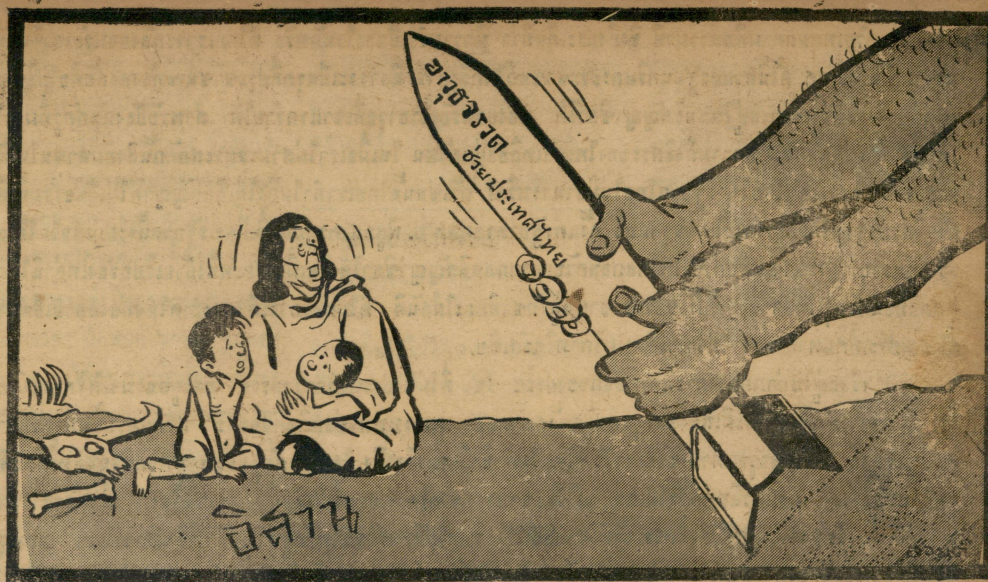
หนังสือพิมพ์ "ขอทราบเรื่องการพัฒนาการอันมีน้ำใจจะเป็นไปอย่างไร"

นายก "การสร้างทางรถไฟข้ามแม่น้ำโขง เป็นเรื่องการเสนอของไทย ขณะนี้ยังเราอาศัยอยู่ เรื่องการสร้างรถไฟในแม่น้ำโขง ลาว ไม่จำเป็นต้องเจรจากับซึ่งอยู่ทางฝั่งลาว เพราะลาวทำในหน้าที่ของลาว เมื่อออกไปเยือนแผ่นดินใหญ่จีน ย้ายออกแล้ว เราเป็นประเทศเล็ก แม้ว่าจะไปคุยกับ มีเจ้าหน้าที่ชายแดนกักกันอยู่"

หนังสือพิมพ์ "แปลว่าเงินจะไม่ถูกจ่ายด้วยหรือไม่"

นายก "เท่าที่เห็นมีเวลานับทุกไม่มีก็ แต่ทุกเวลาไม่มีก็ทำเรื่องอย่างใด"

ในคืนวันเดียวกันนี้เอง เวลา ๒๐.๐๐ น. พลโท ถนอม อิกคิซาร นายกรัฐมนตรีและคุณหญิงไถ่เป็นเจ้าภาพจัดงานเลี้ยงอาหารค่ำ ณ ทำเนียบรัฐบาลเพื่อเป็นเกียรติแก่ เจ้าสุวรงค์ภุมมา นายกรัฐมนตรีลาวและสมาชิกคณะ ซึ่งมาเยือนประเทศไทย ในโอกาสที่มรณายกรัฐมนตรี, รัฐมนตรี, ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและภริยา, ข้าราชการสถานเอกอัครราชทูตลาว (อ่านต่อหน้า ๓๐)

นักบุญโปรคนยาก ? !

มอซกบ

รัฐบาลรับผิดชอบจรวดแล้ว

(จากสารเสรี ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๑)

ภายหลังจากนายกรัฐมนตรีพลโทถนอม อิกคิซาร ได้ให้สัมภาษณ์

กับนักหนังสือพิมพ์ เมื่อตอนกลับจากการเข้าร่วมการประชุม ซึ่งได้ประเด็นเกี่ยวกับจรวดรวมอยู่ด้วย ในขณะนั้นนายกรัฐมนตรีขึ้นขึ้นว่า

ปัญหาเรื่องจรวดนี้ ประเทศไทยเราจะไม่ขอเพื่อเข้ามาติดตั้งในประเทศไทยอย่างเด็ดขาด ถ้าหากเราพิจารณาถึงคำพูดของนายกรัฐมนตรีประโยคนี้แล้ว สมาชิกชนทั่วไปก็ย่อมเข้าใจได้ว่า นายกรัฐมนตรีไม่มีความต้องการที่จะให้นาจรวดเข้าติดตั้งในประเทศ มีหน้าหน้านายกรัฐมนตรียังได้เน้นคำว่า "เด็ดขาด" ลงไปด้วย ทำให้เห็นเจตนาอย่างแท้จริงและมั่นคงของนายกรัฐมนตรี ที่จะสนองเจตจำนงของประชาชน ที่กำลังระแวงไปด้วยเสียงคัดค้าน มิให้รัฐบาลไทยนำจรวดมาวินาศนี้เข้ามาติดตั้งในประเทศไทย แต่แล้วเพียงไม่กี่วัน นายกรัฐมนตรีก็ได้ให้สัมภาษณ์อีกเล็กน้อยกับนักข่าวจรวดเช่นเคยในตอนนั้นนายกรัฐมนตรีกล่าวว่า "ได้พิจารณาเรื่องนี้เรียบร้อยแล้ว เราคงที่จะรับจรวดจรวดขนาดเล็ก" จากการเปิดเผยครั้งนี้ นั่นเป็นที่ขัดข้องสร้างความผิดหวังให้แก่ประชาชนภายหลังจากรับความชงข้อใจมไม่มาน ในคำพูดของนายกรัฐมนตรีคนเดียวกันคือ "ประเทศไทยเราไม่ขอจรวด เพื่อเข้าติดตั้งในประเทศไทยอย่างเด็ดขาด"

เราไม่ทราบว่านายกรัฐมนตรี พลโทถนอม อิกคิซารจะเลิกความรับผิดชอบหรือไม่ในพฤติการณ์ที่น่ามาถ่วงแล้วข้างนี้ แต่หากจะกักทางออกแล้ว ก็ย่อมที่จะทำได้อย่างนี้ เพราะคำพูดประโยคหนึ่งมีสองข้อย่อย คือว่าไทยเราจะไม่ขอจรวดเข้ามาติดตั้ง แต่ถูกให้แล้ว อันนี้เป็นปัญหาที่ติดอยู่เหมือนกัน ซึ่งนายกรัฐมนตรีจะหาทางออกให้โดยง่ายว่า ที่พูดนี้มีโทษมาถึง "ถูกให้" ถ้าถูกให้ก็ต้องเอา ถึงแม้ว่าคำพูดประโยคนี้กล่าวว่าจะพยายามเลี่ยงไปก็ถูก ถัดมาก็จะลงถึงเจตนาที่แสดงออกของนายกรัฐมนตรีไม่ เพราะคำพูด "ไทยจะไม่ขอจรวดเข้ามาติดตั้งในประเทศไทยเป็นอันขาด" ย่อมขัดแย้งกันแล้วว่านายกรัฐมนตรีไม่เห็นด้วย ที่จะนำเอาจรวดมาประลัยเข้ามาก็ถูกทั้งในประเทศไทย เพราะถ้าหากนายกรัฐมนตรีที่พูดว่าเราจะนำจรวดมาประลัยเข้ามาก็ถูกในประเทศไทยแล้ว นายกรัฐมนตรีจึงจะกล่าวว่า "ไทยเราควรจะขอจรวดเข้ามาติดตั้งในประเทศไทย"

ชวลิตอภินิหารฯ สงัดกัน คำว่า ประ
เทกไทยไปยังประเทศลาว ให้ววกเร็ว
และสะดวก ไทยอภินิหารฯ ทำความตกลง
ทางศุลกากรระหว่าง ประเทศไทยอภินิหารฯ
ประเทศลาว ซึ่งได้มีการเจรจาหารือ
กันระหว่างเจ้าข้าที่ ในอภินิหารฯ หารือ
การต่าง ๆ ให้เกิดขึ้น ตลอดจนประสม
ผลเป็นทำพหุประโยชน์ สิ่งเหล่านี้ก็
ข้าให้เพื่อพัฒนาการแห่งความร่วมมือ
ระหว่างกัน อันนำไปสู่ผลที่น่าพึงพอใจ
เป็นอย่างยิ่ง สิ่งที่น่าอัศจรรย์ประการ
หนึ่งคือได้มีพิธีเวียน พลิกศิลา และ
ข้าราชธรรมาจารย์มาศึกษาและดูงาน
ตามสถานศึกษา และหน่วยราชการ
ต่าง ๆ ในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก
ทำให้มีความรู้สึกได้ว่า สิ่งต่าง ๆ ที่เขา
เหล่านี้ได้ประสบพบเห็นในประเทศไทย
ซึ่งมีสภาพคล้ายคลึงกับ ประเทศลาว
นั้น จะถูกนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์
ต่อประเทศชาติของตน และจะช่วยให้
ประชาชนชาวลาว อีกมากพลาย
ได้เข้าใจ และรู้จักประเทศอันเป็นญาติ
พี่น้องที่จับประเทศหนึ่ง ใกล้ชิดขึ้น
รัฐบาลมีความเชื่อมั่น อยู่ตลอดมาว่า
เป็นวิถีก่อสร้างสำคัญอย่างยิ่ง.

ข้อใดในการส่งเสริมสัมพันธไมตรีระหว่าง
ประเทศทั้งสองให้สนิทแน่นแฟ้นยิ่งขึ้น ก็คือการ
ที่ประชาชนและบุคคลสำคัญของแต่ละฝ่ายได้ไป
มาหาสัและพบปะเจรจาหารือเสมอ ซึ่งเป็น
ทางที่จะก่อให้เกิดความร่วมมือและเข้าใจอันดี
ระหว่างกันอยู่ตลอดเวลา จึงการดังกล่าวนี้ย่อมเป็น
ที่ประจักษ์ชัดอยู่แล้วสำหรับ รัฐบาลไทย และรัฐ
บาลลาวทุกยุคทุกสมัย ตั้งแต่บุคคลสำคัญและ
คณะทูตสันถวไมตรีทั้งสองฝ่าย ก็ได้เคยไปเยือน
ซึ่งกันและกัน ฉะนั้นการมาเยือนประเทศไทยของ
คณะทูตสันถวไมตรีลาว ภายใต้การนำของเสด็จ
นายกรัฐมนตรีอินทรวาน จึงย่อมเป็นการช่วย
เพิ่มพูนความเข้าใจอันดี และกระชับมิตรไมตรี
พ้องระหว่างประเทศทั้งสอง ให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น
ในขณะเดียวกันข้าจึงว่า ตลอดเวลาที่ได้ประทับ
อยู่ในประเทศไทยครั้งนี้ คงจะประสบความผา
สุระสบายเช่นเดียวกับที่ประชาชนชาวลาว ได้
เคยพำนักอยู่ในประเทศลาวเหมือนกัน."

เมื่อนายกรัฐมนตรี กล่าวด้วย
รับจบแล้ว เจ้าสุวเรนภมานายก
รัฐมนตรีแห่งประเทศลาว กล่าว
ตอบมีความดังต่อไปนี้.

"ข้าพเจ้าขอสารภาพว่าการแสดง
ไมตรีจิตมิตรภาพ และความเอาใจใส่
ต่อข้าพเจ้าและคณะทั้งนี้ทวนมาถึงกรุง

เทพา พ. รัฐอัยยราชยังงั้นไม่ทราบบว่า
จะแสดงว่าจากออกมาอย่างไร จึงจะถูก
ทั้งกับความรู้สึกอันแท้จริง ของข้าพ
เจ้า แต่อย่างน้อยข้าพเจ้าก็จะขอ
กล่าวขอขอบพระคุณอย่างสูงที่สุดใจใส่
ทวีความรักใคร่เพิ่มไป ที่ข้าพเจ้าและ
คณะได้มาพบปะกันในหลวงเทพา พ. พ. พ.
อันนี้ในเวลาที่ไทยกับนายกรัฐมนตรีย
วันข้าพเจ้าได้สนทนากันถึงปัญหาที่มีอยู่
ระหว่างประเทศลาว และประเทศไทย
ข้าพเจ้ารู้สึกชื่นชม และยินดีอย่างสูง
ที่จะกล่าวว่า เมื่อใดมีเครื่องทมาซึ่ง
ความเอาใจใส่ต่อกันอย่างสนิทสนมถึง
เพียงนี้แล้ว ในระหว่างประเทศเราก็คง
สองนี้ ไม่มีเรื่องใดเลยที่จะถือว่าเป็น
ปัญหาได้ ตามความหมายอันแท้จริง
ของคำว่าปัญหา เราไม่มีข้อขัดแย้ง
อันใหญ่หลวงระหว่างเราเลย อย่าง
นั้นก็เพียงแต่เรื่องที่จะต้อง ผ่องแผ้ว
สลับยาวให้ทันและอื่น ๆ ที่เข้าพวก
เท่านั้น คงจึงเป็นอันว่าเราได้พิจารณา
แล้ว จักจงการชำระเรื่องที่เราประ
สงค์จะสนทนากันอย่างมีเหตุผล ด้วย
คุณค่าแห่งความถูกต้อง งามงามที่สุด
และด้วยความซื่อสัตย์อันสมบูรณ์แก่
ข้าพเจ้าขอแสดงความขอบพระคุณอีกครั้ง
หนึ่งต่อทุก ๆ ท่านที่ได้ช่วยเหลือจากแรง
ให้การเขียนเขียนของข้าพเจ้า และ
คณะได้ประสบผลสัมฤทธิ์ความปรารถนา.

ในข้อที่พูดนี้ ในนามของประชาชนลาว
ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณอย่างสูงต่อรัฐบาลและ
ปวงชนชาวลาว ซึ่งให้อำนาจความสะดวกให้
แก่พี่น้องชาวลาวในด้านศึกษา นับตั้งแต่การ
เรียนธรรมศาสตร์ และศิลปการ ตลอดจนการ
วิชาและทหารทั้งในด้านเศรษฐกิจ โดยเฉพาะ
อย่างอื่นในการดำเนินกิจการบ้านเมือง ซึ่งต้อง
ชาวลาวได้มีความสะดวกทุกประการในทุกวันนี้

เมื่อนายกรัฐมนตรีกล่าว ทิ้งคำกล่าวตอบ
แล้ว พลโท ทนอม กิตติขจร นายกรัฐมนตรี
มอบของที่ระลึกให้ แก่นายกรัฐมนตรีลาวและ
สมาชิกคณะที่นำด้วย บรรดาผู้เป็นเกียรติได้ร่วม
แสดงเป็นเกียรติของกรมศิลปากร อย่างถึงเวลา
๒๓.๓๐ น. เสร็จจึงเสด็จ.

เสด็จเจ้าสุวเรนภมา นายกรัฐ
มนตรีแห่งประเทศลาวและคณะได้
เดินทางโดยเครื่องบินพิเศษ อากาศ
ประเทศไทยไปแล้ว เมื่อวันที่ ๒๕
ก.พ. ๒๕๐๑ เวลา ๘.๐๐ น. เพื่อ
ไปเยือนประเทศพม่าต่อไป ในการ

นายกรัฐมนตรีและคณะหญิงพร้อม
ด้วยผู้มิเกิดได้ไปส่งที่สนามบิน
ดอนเมืองเป็นจำนวนมาก. ▲

บรรพต สิงหนันท์

๐ นาทีหลังเลือด

ต่อจากหน้า ๒๕

จะเป็นอันไปไม่ได้ นอกจากว่า การปฏิ
วัติด้วยอาวุธใช้กำลังโค่นรัฐบาลได้เอ
ขึ้นแล้ว บรรดาผู้น้องของข้าพเจ้า
ใหญ่ ซึ่งต่างกันทางเลืกคุกคุกรุ่นไป
กับถูกวิตรวอย่างก็ กระเถิบมาที่
ทำการก่อการเพื่อที่จะชิงอำนาจ
ของคณะอย่างที่มีระเบียบ เพียง
แต่ครอบงำคำสั่งจากอธิปัตย์การให้
ผู้เพียงคำเดียวเท่านั้น.

แต่ทว่าคำซึ่งอันนี้ทำให้บุคคลออก
มาจากปัด นานพลเรือนแห่งราชสำนัก
อย่างไร ในใจของนายพลเรือผู้มาเยือน
ตำรวจขณะนั้น กำลังว่ากันว่าด้วยความ
ครุ่นคิด ว่าจะจัดการกันเหตุการณ์ที่เกิด
ขึ้นเฉพาะหน้าอย่างนี้ได้นักสืบครั้งนั้นว่า
ไร มันเป็นเรื่องที่ฉันใจใช้ตัวหากใจ
รมย์ มากกว่าเหตุผลแล้ว ย่อมจะยังผล
ให้เกิดการประทุษณ์ อย่างนองเลือด
อย่างไม่ต้องสงสัย นายพลเรือตนเองเคย
ร่วมการปฏิวัติมาแล้ว เมื่อพ.ศ. ๒๔๗๕
ไม่ชักคใจให้หรือประหลาดใจอะไรเลย
เพราะในฐานะที่เป็นอธิปัตย์ตำรวจอยู่นั้น

ได้รับรายงานข่าวจาก ฝ่ายสันติบาลอยู่
เรื่อยๆ ว่า จะมีการปฏิวัติเกิดขึ้น และ
ตัวเองก็มิเคยเชื่อว่ามี จะต้องเกิด
ขึ้นขึ้นขึ้นขึ้นขึ้นขึ้นขึ้น เพราะชกาน
การณบ้านเมือง ในระหว่างนั้นกำลังย้าย
เต็มที นอกจากข้าพเจ้าไม่เชื่อใจกัน พวก
แทนคินจอนกินเซียม นังรอนันต์ยุด
ได้ทราบไปทางกุ่มแล้ว กรณีธรรมด
อันคัมภีร์ ก็เป็นแรงคัมภีร์อันหนึ่งที่ทำ
ให้ประชาชนพลเมืองมีความไม่พอใจรัฐ
บาลยุคนั้นขึ้นเรื่อยๆ ข้างลือเกี่ยวกับ
การปฏิวัติ ปรากฏข่าวอย่างความหนัก
สละพิมพ์เป็นระยะ แม้กระทั่ง หลวงอ
รงค์ ๑ นายกรัฐมนตรีก็ขึ้นขึ้นใน
"ประคณพารมย์" ว่า "สมเด็จพระ

ลัษมณคณ การปฏิวัติอยู่เหมือนกัน"
แต่ท่านพลเรือเอกไม่ได้อีกคำว่า มันจะ
เกิดขึ้นในคืนวันที่ท่านนักพจนานายตำรวจ
และทหารมาคืนเลี้ยงในคืนวันนั้น.

บางทีอาจจะเป็นเพราะว่า ความ
เป็นประชาธิปไตย ที่ตนเองจึงเห็น
เอาหัวเลี้ยงเข้าไปแลกมาเมื่อ ๑๕ ปี
ก่อนจะแต่งเจ้าข้าสืบเลืกอย่างแน่น
แน่น หรืออาจจะเพราะว่าท่านนาย
พลไม่รักใจคณะโมกที่ตำรวจอำนาจ
เหมือนสมัยก่อนการเมืองอันนั้นเอง, ทอ
คงก็มีลูกน้องมารายงานให้ทราบเรื่อง
ว่าจะเกิดการปฏิวัติรัฐประหารขึ้น เมื่อ
นั้นเมื่อมัน ท่านนายพลจึงมีระเบียบออก
ผู้มาแจ้ง หรือลูกน้องที่ใกล้ชิดก็เสมอ
ว่าเราเป็นตำรวจ มีหน้าที่แต่จะทำการ
ปราบปรามผู้ที่ประทุษณ์การวิ กิ กิ
ชอบ หรือผู้ที่ก่อการเลวร้าย ปลัด
สะกนพริบระไว้ทางอ้อม

"เรามาถึงหน้า ทั้งตาปราบไว้ผู้
ร้ายที่ก่อความเดือดร้อนให้แก่ราษฎร
ก็ดีกว่านะ" ท่านนายพลก็จะเตือนไป
เช่นนั้น "และเวลานอนของเรื่องอื่นๆ ก็
พลายเรื่องที่เราจะคงจัดการให้เรียบ
ร้อยไปเสีย เช่นกรณีวัดพระทองซึ่งมี
ผู้ลอบลักเอาไป เรื่องลอบลักข้าวออก
นอกประเทศที่สำคัญ และที่ร้ายกาจ
ที่สุดก็คือพวกโจรผู้ก่อกวนลอบลัก
คัมภีร์นั้นไปลอบลอบไปไหน"

"แต่ทว่าเรื่องที่มีผู้คบคิด การปฏิ
วัติมีรัฐบาลขึ้น อันเป็นเรื่องที่หนัก
หมายอย่างร้ายเหมือนนั้นหรือหรือ, ไ
เท" ลูณ้องของข้าพเจ้าก็จะท้วง
เมื่อเห็นว่า ท่านไม่คอยสละใจก่อการที่
จะสืบทำการปราบปรามเสียแต่ทั้งหมด.

"เรื่องนั้นถ้าหากเป็นผู้ก่อการปฏิ
วัติ อันเป็นหน้าที่ของผู้นำนายกขึ้น
เขาที่จะจัดการกันเอง เพราะเวลา
ที่ท่านผู้ใหญ่วางกองทัพบก ก็ทราบระ
แคะระคายเรื่องลอบลอบลอบ" ท่าน
พลตำรวจใหญ่ให้ความเห็นถึงหลัก
เพราะว่าท่านมีความมั่นใจในฝีมือของ
พลตำรวจเอกคุณ ออคุบเคชวิร์ตซึ่ง
เคยเป็นอธิปัตย์เก่า (อ่านต่อหน้า ๔๖)

ในอดีต

- ใคร ๆ ก็กล่าวขวัญถึงเขาว่าเป็น “มือปืน” ผู้สร้างคดีสังหารมิดในยุครัฐ
  - ใคร ๆ ก็พากันกล่าวว่าเขาเป็นคนสนิทชิดชอบของทำเนียบทำข้าง
  - เป็น “มือขวา” ของหลวงธวัชวรรณ์ และสนับสนุนเก้าอี้หลวงธวัชวรรณ์ด้วยปืน
- ▲ เมื่อรู้ประหาร ๔ พฤศจิกายนระเบิดกุ่มขึ้น
  - ▲ เขาก็งงชอกช่อน “คำกีน” ถักยักการเมือง
  - ▲ ระหกระเหินไปเผชิญชีวิตอยู่ในกำกุ่มจนถึง ๔ ปีเต็ม
  - ▲ แล้ว ๆ เขาก็ โผล่จากกุ่มขึ้นมา
  - ▲ เผชิญหน้ากับ “จอมอ้วน” เผ่า ศรียานนท์ อย่างอาหาวุธพร้อมภัยความมืดใหม่
- เขาคือ

เจียบ (ชัยสงค์) อัมพุนันท์

ปัจจุบัน

เจียบคนเกียวกุ่นนี้แหละได้เปิดโปงชีวิตของเขาเองและสังคมการเมือง
ในยุคนั้น อย่างละเอียดถี่ถ้วนทุกกระแยะทุกตอน ทั้งเกวียนาที่แรกที่รัฐประ
หารระเบิดขึ้นในเมืองไทย เขาถูกรัดถึงถามล่า หักหัวกะ “กักกับ”
แต่เขาก็ “คำกีน” ไปได้อย่างปาฏิหาริย์
สิ่งที่มีคุณค่าแก่การอ่าน และเป็นบทเรียนของชีวิตอย่าง
อนันต์นี้ เจียบ (ชัยสงค์) อัมพุนันท์สารภาพไว้อย่าง
ฉาวโฉ่ตนเองในหนังสือเล่มสำคัญประจำยุค คือ

มโนวิหังมลย์ของทัพเจ้า

จัดพิมพ์ เป็นเล่ม ออกรวบรวมแล้ว

ราคาพิเศษเล่มละ ๒๕ บาท ต่าง จ.ว. เพิ่มค่าส่ง ๒ บาท

มีจำหน่ายตามร้านขายหนังสือทั่วไป และที่

รวมสาส์น ทางหุ้นส่วนจำกัด

๔๖๔ หน้าวังบูรพา ประมวล

100 000

นางศรดาอุก โธมนันท์ นักมวยหญิง ที่เพิ่ง
 คว้าตำแหน่งแชมป์โลกมวยทองในวันอาทิตย์ที่
 ๘ มีนาคม ตามใบโพธิ์แดงของเวทีการดำน
 ว่าเป็นนักมวยหญิงช่อกี๋เป็นคนที่หนึ่ง สถิติการ
 คว้าแชมป์ของทั้งสี่ครั้งนั้น ครบชุดทั้งคือทั้ง
 จะมาฝากกับสาวทองหี้นะน็อคเอาท์ ไกอ์ โอ
 ตาวา บทนี้เข้าไปในกรุงโตเกียวแต่กลับลงแข่ง
 จึงเป็นนักมวยหญิงช่อกี๋เป็นคนที่หนึ่ง สถิติ
 ครบอยู่ไปมาใน การงานของมาเซโกะ
 ตามบรรพบุรุษที่โธมนันท์เอง เป็นนักมวย
 เติบโตมา แต่เธอก็เล่นไปตลอดเอาที่ดาวทอง
 หรือดาวทองที่เธอเอาที่นั้น แม้ว่าไปอยู่แต่
 ไรต์นิตเวทที่เธอดำเนินไปในอาทิตย์ที่ ๘ มีนาคม
 ที่เวทนั้นด้วย

หลังจากผมได้ออกคุณ ๆ แล้ว
ว่าเมื่อของควรถึก ๑๕ ธุนาพณั ทาง
เวทีระของได้จัดการแข่งขันครั้งสำคัญ
ระหว่างสมพงษ์ สมนานต์ กับ เกจิ
อชิชาวาทิตน้อยผู้ ซึ่งได้สำเร็จ
อย่างงดงามไปแล้วนั้น บกท.ทางเวที
ชุดนี้ซึ่งยุติการแข่งขันไปหลายเดือน
แล้วนั้นจะได้มีการแข่งขันใหม่ เป็น
ปฐมฤกษ์ออกในวันเสาร์ที่ ๑๕ มีนาคม
นี้ โดยผมหลายสำราญ ทวีทวีป เป็น
นายสนามและสำนัก "เทียบมณูบริ
การ" ซึ่งเป็นตำแหน่งนายทักเื่อง
หมัก ๆ มวน ๆ ที่ประเทศไทยร่วมมือ
ด้วย รายการแข่งขันของเวทีชุดนี้ใน
วันอาทิตย์ที่ ๑๕ มีนาคมนี้ที่วันน้ำมอด
คง.

ME

ก่อนจะขุดค้น ผสมขบอบกุดขุ่น ๆ ว่ามีอะไรที่
๒๘ กุมภาพันธ์ ทางสมาคมศิษย์ธรรมบาล
ตั้งที่ประเทศไทยได้แจ้งนักกีฬา ไปแข่งขันที่
กีฬาแห่งประเทศไทย ฟาร์ม ในการแข่งขัน ๑๒
ประเภท ปกติว่านักกีฬาไทยคน ๑๒
ประเภท แต่ที่คนชอโรมานันนั้นไม่ทราบเพราะ
นายอติเดช เลขอาทนต์ เขาเขาธิการโรมันมีคนที่
เมืองที่พลอดคาคี ตั้งดำรงตั้งเมืองเสนาธิการ
สมาคมศิษย์ธรรมบาลแห่งประเทศไทยจึงคน
กีฬาไปแข่งขันที่ฟาร์มกีฬาไปได้มีประจักษ์พยาน
ให้คนทราบเลย อย่างนี้ว่าคนจะไปเล่นสนาม
กีฬาที่ฟาร์มนายอติเดช ผู้ที่เห็น "ที่ใด" ของ
กีฬาที่สมาคม ๆ เอาละคนอีก ๑ คนมาพูดอีกคน
ด้วย สติดี

□ หัตถ์นาฏการเมือง
ต่อจากหน้า ๒๓

อุตสาหกรรมประเภทหนึ่ง ที่ไต่
ขยายตัวรวดเร็วและกว้างขวางที่สุดใน
อเมริกาในระยะเวลาหนึ่ง เห็นจะได้แก่
อุตสาหกรรมพลาสติก ซึ่งปริมาณการ
ผลิตได้เพิ่มขึ้นเป็นทอด ๆ ของปริมาณ
สมัยก่อนสงคราม นอกจากนี้ยังมีอุต
สาหกรรมการสร้างเครื่องรับโทรทัศน์
ซึ่งก็เพิ่มพองการก้าวหน้าไปเร็วว่า อุต
สาหกรรมพลาสติกก็เลืกด้วยซ้ำ แม้
เครื่องรับโทรทัศน์จะยังมีราคาแพงอยู่
ก็ัก แต่ดูเหมือนว่าครอบครัวอเมริกัน
จะรวมเกาะเข้าเครื่องรับโทรทัศน์เสีย
มิได้ บริษัท General Electric Company
(จี.อี.) ถึงกับสร้างโรงงานขึ้นใหม่มี
ขนาดมหึมา เพื่อสร้างเครื่องรับวิทยุ
และโทรทัศน์ โดยเฉพาะการผลิต
ได้รวดเร็วใช้กำลังคนแล้ว และสามารถ
ผลิตได้วันละ ๖๐๐ เครื่อง.

รัฐบาลอเมริกัน ได้สนับสนุนมูลค่า
ทหารอเมริกันที่เดินทางเข้ามา เป็นจำนวนมาก

๑. ๒. ๓. ๔. ๕. ๖. ๗. ๘. ๙. ๑๐. ๑๑. ๑๒. ๑๓. ๑๔. ๑๕. ๑๖. ๑๗. ๑๘. ๑๙. ๒๐. ๒๑. ๒๒. ๒๓. ๒๔. ๒๕. ๒๖. ๒๗. ๒๘. ๒๙. ๓๐. ๓๑. ๓๒. ๓๓. ๓๔. ๓๕. ๓๖. ๓๗. ๓๘. ๓๙. ๔๐. ๔๑. ๔๒. ๔๓. ๔๔. ๔๕. ๔๖. ๔๗. ๔๘. ๔๙. ๕๐. ๕๑. ๕๒. ๕๓. ๕๔. ๕๕. ๕๖. ๕๗. ๕๘. ๕๙. ๖๐. ๖๑. ๖๒. ๖๓. ๖๔. ๖๕. ๖๖. ๖๗. ๖๘. ๖๙. ๗๐. ๗๑. ๗๒. ๗๓. ๗๔. ๗๕. ๗๖. ๗๗. ๗๘. ๗๙. ๘๐. ๘๑. ๘๒. ๘๓. ๘๔. ๘๕. ๘๖. ๘๗. ๘๘. ๘๙. ๙๐. ๙๑. ๙๒. ๙๓. ๙๔. ๙๕. ๙๖. ๙๗. ๙๘. ๙๙. ๑๐๐.

ในขั้วนี้ผู้มีอำนาจควรรู้ไปทาง
ที่จะผลิตแผ่นเหล็กกล้าออกมาให้ด้วย
แต่ก็ต้องถวาทโยนทรงไทยไม่ถองมีการ
นำแท่งเหล็กกล้าไปไว้ที่ซึ่งขงยากและ
ตั้งเปลื้อง ไททางให้มีการสร้างโรง
งานทกลองขึ้นที่ Beaver Falls ในมลรัฐ
Pennsylvania โดยบริษัท Republic
Steel Company และ Babcock and
Wilson Tube Company

ความเจริญรุ่งเรือง ใ้ทุกข
 สาทธรรม และอติธรรมได้แผ่กว้าง
 ไปถึงกิจการสาขานี้ด้วย อธิการ
 ทองเขียว ได้รับผลกระทบจากความ
 เจริญรุ่งเรืองนี้มากที่สุดเพราะเมื่อค
 มีเงินมาจ่ายใช้สอยมากขึ้น ก็เที่ยวเท
 พื่อผ่อนทาคความสำราญ อันมาก
 ฟลอริดา(Florida) เป็นแห่งที่กษช
 ไปพักผ่อนอาชานาคึกมากทุก
 ไปทอาชานาคึกฟลอริดาไปทุก
 คือไม่ใช่เฉพาะในฤดูร้อนเท่านั้น แม้

ในภาคเหนือและภาคอื่นๆ ไปแสวงหา
ความอบอุ่นในฟลอริดา เมื่อปี
กลายมีคนไปพักผ่อนตากอากาศใน
ฟลอริดาประมาณ ๘ ล้านคน คาดกัน
ว่าในปี ๒๕๐๑ นี้จะมีคนไปตากอากาศ
ที่ฟลอริดากว่า ๘ ล้านคน.

ที่ฟลอริดา ท่านจะมองเห็นความ
รุ่งเรืองเฟื่องฟูได้ทันที ท่านจะเห็น
ว่ามีอาคารก่อสร้างอย่างเร่งรีบ ทุกหน
ทุกแห่ง บางแห่งถือถาวรคติเปลี่ยนแปลง
การให้ที่สมัยยังขึ้น โขเถลใหญ่ๆ ที่
สมัยกำลังผูกขึ้นเหมือนดอกเห็ดเฉพาะ
ที่ไมอามี มีการสร้างโฮเทลแบบ "ฟิม
เพอช" ที่บีย "เคอกลูซ" สี่แห่ง สร้าง
โมเทลดึงดูดนักท่องเที่ยวที่ชื่นชอบ
ที่เก๋ทางโคจรยนต์เก่าแก่ๆ โมเทล์
ที่สร้างขึ้นใหม่เหล่านี้ งดงามตระการ
มากเรียกกันว่าเป็น Cadillac-class motels
นอกจากนี้ ยังมีอาคารสร้างอาคารอีก
๕๕ หลังแต่ละหลังมี "แฟลก" อันทร
ตราอยู่เป็นจำนวนมาก คาดก่อสร้าง
เหล่านี้ รวมกันคิดเป็นมูลค่าถึง ๑๕
ล้านเหรียญ (๑,๕๐๐ ล้านบาท)

ขณะนี้โฮเทล DuPont Tarlton อัน
สร้างงามมีห้อง ๓๐๑ ห้อง ใกล้เคียง
เสร็จแล้ว โฮเทล Beau Rivage มี
ห้อง ๑๖๒ ห้องเริ่มเปิดทำการ โฮเทล
ใหม่ ๆ นอกเหนือ Deauville (๕๓๕
ห้อง) และ Carillon (๖๒๐ห้อง) ซึ่ง
สูง ๑๕ ชั้นทั้งสองโฮเทล.

แม้กระนั้น การการท่องเที่ยวของ
ฟลอริดาก็ยังอาศัยว่า การก่อสร้าง
อรรณพฟลอริดา รายได้ที่ ฟลอริดา
ได้จากการท่องเที่ยวใหม่นี้ คาดว่าจะได้
ประมาณ ๑,๓๐๐ ล้านเหรียญ แต่รายได้
จากโรงงานอุตสาหกรรมคาดว่า จะ
ได้ถึง ๑,๕๐๐ ล้านเหรียญ ในระยะ
สองปีที่ผ่านมา บริษัทและเอกชนกว่า
๑,๐๐๐ รายได้มาสร้างโรงงานใหม่
ในฟลอริดา หรือได้ขยายกิจการที่มี
อยู่แล้วให้ใหญ่โตกว้างขวางออกไป.

ที่ Dade County (Miami) มีโรง
งานสร้างใหม่ถึง ๘๖ โรงระยะที่ก่อสร้าง
แรกของบริษัท Broward County
(Fort Lauderdale) มีโรงงานสร้างใหม่
๕๐ โรงส่วน Pinellas County (St. Petersburg)
กำลังจะกลายสภาพจากตำบล
อันเงียบสงบสำหรับพักผ่อนกลายเป็น
แหล่งเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมสำคัญ
โดยบริษัท General Electric แผนกเคมิคัล
เบย์ ได้ไปลงทุนสร้างโรงงานขึ้นทันที
ถึงกับ ๒๔๕๕ เป็นมูลค่าถึง ๑ ล้าน
เหรียญ ส่วนบริษัท Minneapolis-Ho-
neywell Regulator Company ได้เปิด
โรงงานราคา ๕,๕๐๐,๐๐๐ เหรียญ
ขึ้นเพื่อสร้างชิ้นส่วนของอาวุธรบบริ
ษัท Sperry Rand และบริษัท Electornic
Communications Inc. ก็ได้เปิดโรงงาน
ราคาหลายล้านเหรียญขึ้นทันทีเช่น
เดียวกัน.

บริเวณอื่นๆ ของฟลอริดาก็กำลัง
เฟื่องฟูขึ้น ด้วยกิจการอุตสาหกรรม
กรรม ในตอนกลางของมลรัฐฟลอ
ริดาแถบนอกเมือง Orlando บริษัท
Martin Co ได้สร้างโรงงานสร้างจรวด
ขึ้นเป็นมูลค่า ๒๖ ล้านเหรียญใช้คน
งาน ๑,๐๐๐ คน ที่ใกล้ๆ กับ West
Palm Beach บริษัท Pratt & Whitney
อันมีชื่อเสียงกำลังสร้างโรงงานวิจัย
และทดสอบขึ้น ด้วยเงินลงทุนถึง
๕๒ ล้านเหรียญ โรงงานนี้ได้เริ่มทำ
งานแล้วส่วนหนึ่งโดยทำการค้นคว้า
สร้างเครื่องยนต์ไอพ่นแบบใหม่ขึ้น
บริเวณ Cape Canaveral ได้กลาย
สภาพเป็น "นครจรวด" ไปเสียแล้ว
โดยได้เป็นที่สร้าง และทดลองยิง
จรวดแบบต่างๆ ที่มีบริษัทต่างๆ ไป
สร้างโรงงานกันขึ้นมากมาย เช่น
บริษัท Boeing บริษัท Chrysler บริษัท
Convair บริษัท Douglas บริษัท Fairchild
บริษัท North American บริษัท Northrup
และบริษัท Westinghouse เป็นต้น.▲

(โปรดอ่านต่อไปในฉบับหน้า)

๐ บทความวิจารณ์การเมือง

ต่อจากหน้า ๒๕

ของท่าน ทั้งฝ่ายลงเฉพาะศาลแขวงที่เกี่ยวกับการในเวลากลางคืน ตาม
อำเภอขึ้นพลในพระนคร เหตุผลก็คือว่า คดีมีน้อย และนำความไม่สะดวก
มาสู่ประชาชนเป็นอย่างมาก และเห็นว่า ศาลที่เกี่ยวกับการในเวลากลาง
วันอยู่ก็มีปริมาณพอเพียงแต่ความต้องอากรแล้ว.

เรื่องนี้เป็นตัวอย่างอันหนึ่งของการทำงานของรัฐบาลที่ขาดความ
รอบคอบและไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ที่เป็นจริงของบ้านเมือง เราเห็นด้วย
ว่าศาลแขวงเป็นสิ่งจำเป็นและมีประโยชน์อันหนึ่ง หากแต่ถ้าหากมาใช้ลึ
กาศและเทศะ จึงดูเหมือนเป็นของไม่จำเป็น และที่แปลกที่ชั่วเวลาเพียง ๕
เดือนเท่านั้น สิ่งก่อสร้างสมมุติมาจากรัฐบาลอันก็ยังไม่ทันถนัดอย่างน่า
เสียดาย เวลาผ่านไปก็ประจักษ์ว่าเหมาะสมหรือไม่? ครั้นจะว่าไม่เหมาะ
สม ก็แล้วทำไมเมื่อออกระเบียบขึ้นจึงไม่ทำข้อเท็จจริงให้พร้อมมูลเสียก่อนพิจารณา
ดูว่าถึงเวลาแล้วหรือยัง? ขออย่าได้อ้างเลยว่าเป็นความประสงค์ของผู้ยิ่งใหญ่
ใหญ่ทางการเมือง เพราะคำอ้างเช่นนั้นเป็นการลบล้างตนเองอย่างที่ยกย่องกันไม่
ได้เลยก็เกี้ยว ข้อพิจารณาของท่านผู้เป็นข้าราชการประจำแต่ละ ที่ขึ้น
"น้ำผึ้ง" หรือ "ยพิษ" ของประชาชน เราหวังพึ่งท่านข้าราชการประจำที่
มีความรับผิดชอบต่อประชาชนยิ่งใหญ่มากกว่ามิใช่? ที่ผู้ยิ่งใหญ่ที่ถูกสมมุติให้มา
เป็นหลายเพียงชั่วครู่วรา ขอท่านข้าราชการประจำทั้งหลายได้โปรดสำนึกไว้
ด้วยว่า ข้อพิจารณาของท่านอาจก่อให้เกิดประชาชน "เป็น" หรือ "ตาย" ได้ทันที
และด้วยเหตุนี้เมื่อท่านหลุดออกมาเป็นประชาชนธรรมดา มิใช่ข้าราชการแล้ว
แต่ละท่านจะได้สำนึกว่า "วังหน่อ, ชีวิตเราแขวนอยู่ ณ โถงความดีความ
อยู่ให้สุจริตธรรมของข้าราชการประจำโดยทั่ว"

บ้านานูของผู้พิทักษ์:

ข้าพเจ้ามีความครึกครื้นให้แก่วงการ
เมืองเมืองไทยพอควรได้ก็คือ ข้า
พเจ้าได้มีผู้รับมอบฉันทะของนายปรีดิ พนมยงค์ ได้ยื่นขอรับบ้านานูของข้า
พเจ้าของนายปรีดิ พนมยงค์ ซึ่งตามข่าวกล่าวว่า คุณพระพิริยชนก ก็เมื่อครั้ง
ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการสอยสวณกรณีสวรคคของสภานิติบัญญัติ
ได้เสนอเรื่องราวต่อกรมตำรวจว่า ขอให้ระงับการย้ายบ้านานูให้แก่นายปรีดิ
พนมยงค์ ซึ่งนับว่าเป็นผู้ก่อเหตุร้ายที่สุดในคดีอุกฉกรรจ์ที่หนักหน่วง และ
เรื่องก็เกิดขึ้นไปถึงคณะรัฐมนตรีไทยคนนั้น จนมีมติว่า ให้กักขังเสีย มา
บัดนี้ปรากฏว่าการกระทำครั้งนี้ไม่เป็นธรรมจึงมีผู้ร้องขอความเป็นธรรมขึ้นมา

ใครจะผิดจะถูกอย่างไร ไม่สำคัญกัน เพราะรัฐบาลนี้ถือว่ากา
ระทรวงการคลังกันที่ข่มขู่ข่มขู่ เรื่องบ้านานูไม่ใช่เรื่องของรัฐสภาหาก
เจ้าหน้าที่ยกเกี่ยวข้องโดยทางเห็นว่า ภาระเป็นไปโดยชอบด้วยระเบียบแบบ
แผนแล้วก็เป็นอย่างนี้ เราไม่เคยสงสัยใคร่ พอม. เขียวก็เขียวยานานูเพราะ
ชาตินี้ชีวิตคนคงไม่มีทางได้ข่มขู่ แต่เราขอเอาสามัญสำนึกและเหตุผลธรรม
กาเข้าพิจารณาว่า สำหรับผู้ลี้ภัยการเมืองจะควรได้รับหรือไม่? โดยธรรม
กา เขียวก็เขียย ยานานูก็ เขียวเป็นเครื่องข่มขู่แทนความดีแล้วข้าราชการ
ที่ได้รับราชการมากับก็กลองเวลาที่ได้รับราชการอยู่ (อ่านต่อหน้า ๔๕)

คงยากแก่ฉันจัง... เขาดันมอญตาให้
ของเขาก็นั่นแหละที่ให้ผมแค่นั้น” แล้ว
ผมก็หันหลังให้ใคร่ให้.

นั่นละ...พรตพวกผมต้องให้ยาก
อย่างลึกซึ้งอีก เพราะแทบทุกคนในระ
ยะเวลาที่เป็นเด็กมักเรียนจากเด็กคนอื่น
อาจารย์ผู้ปกครองที่ “สกัทวอ” คน
นั้นแทบทุกคน.

แก่ละครบทันของผมนั้น ก้านไป
เพราะว่าเสียงหัวเราะเสียงฮาหัวเราะที่
ห้องโรงเรียนหายไปเป็นปลิดทิ้งเหมือน
อันว่าขณะนั้นไม่ได้มีสิ่งที่มีชีวิตอยู่ร่วม
อันผมเลย มีแต่ผมคนเดียวในโลก แต่
เมื่อผมเทียบกระดาษขึ้นตรง มอญไป
ข้างๆ ก็ได้เห็นปากแหว่งๆ ภาวขวางๆ ของ
อาจารย์ผู้ปกครองที่จริง มายืนถ่มมึงทั้ง
อยู่แล้ว หัวใจของผมเหมือนจะพล่นลง
ไปอยู่ในร่องเท้า

ผล...ผม ได้รับคือถูกนำตัวเข้าไป
ในห้องพักครู ถูกบังคับให้ทำอย่าง
เดิมอีก ครูเกลียดชังคนที่อยู่ในห้องพัก
ต้องกลืนหัวเราะ สบแทบแย เพราะ
ผมทำหน้าแสดงท่าทางไร้เหมือนจริง
แต่ถึงอย่างไรอาจารย์ผู้ปกครองก็
พลอยขันไปกับกับ “ทวอ” กระพริบ
ลงมายืนหันผมทอดทิ้ง ทำเอาหน้าผม
เหว่น.

ในห้องพัก มีครูผู้หญิงอยู่คนหนึ่ง
อายุประมาณสี่สามสิบห้าปีเศษ เป็น
ครูสอนเกี่ยวกับวรรณคดีอังกฤษในชั้น
ผมเสียด้วย แลผมแต่งแขนงน้อย
แต่มีกบดานแลเห็นกระดุมอันมีโปนเป็น
สีวิมลียากยาง และมีเม็ดเม็ดสีสนิท
เสียดสีที่แต่งทวนโพลกพลก พยขึ้น
ตาของแถมเย็นชาและ เหมือนจะเต็มไปด้วย
ด้วยประกายของความหม่นหมอง ครู
ผมนั้นไม่เคยมีกับนักเรียน ไม่ว่าใครจะ
ทำไร่ชุนิกในชั้นมา สักหน้าของครู
ผมนั้นแห้งแล้ง เหมือนคนที่เพิ่งออกมา
จากโรงพยาบาลใหม่ๆ แลทำหน้า
เฉยๆ เมื่อผมแสดงท่าทางเช่นนั้น แม้

ว่าครูคนนั้นจะมึนหม่นแต่ก็ไปถาม ๆ
กัน

พอผมมีโทษก้นๆที่ผมนึกว่ามัน
ทำให้ผมเป็นอะไรมาดกว่าจะเป็นความ
อับอายแล้วก็เธอดอกจากห้อง ผมก็
ผ่านครูผมนั้นซึ่งอยู่ใกล้ๆ กับครูผู้ชาย
อีกคนหนึ่ง ครูผู้ชายยืนหน้าเข้ามา
ถามผมเสียงถลึงๆว่า.

“จิก... เธอทำท่าเลียนใครให้ถูก
คน อธิบายสิว่าเธอจะเคยทำท่าเลียน
ครูผมนั้นหรือเปล่า?”

ครูผมนั้นมีผมสีปาก งามน้อย
เหมือนขยับแต่ไม่มีผมสีที่คอเหมือน
จากห้องแถมๆ และมอญสวดผม
กระซิบๆว่าเข็นๆอย่างเคย.

“เปล่าๆครับ ไม่เคยจริง” ผม
ปฏิเสธทุกอย่างที่ครูผู้ถามให้ว่าผมได้ทำ
เลียนแบบครูผมนั้นอย่างที่ว่า และ
เรียกเสียงหัวเราะได้มากที่สุดเสียด้วย

แม้ว่าครูถูก “สกัทวอ” ทดที่
จะผ่านไปแล้ว แต่ผมก็ไม่ได้ทำให้อา
สรวลหัวเราะของผมต้องพลอยเกิด
ล้มไปด้วย มันกลายเป็นความสน
สนหาเฮฮา อันชยอกเขย่มของพวกเรา
ผมเองยังประหลาดใจไม่หาย ว่าผม
เรียนหนังสือจนมาได้เป็นอย่างดี
เรียนที่ไม่เคียดแค้นครูผมนั้นนั้นไม่น่า
จะมีความเจริญเลย แต่ผมก็ทว่าออก
มาได้ แม้ว่าจะล้มๆกอนๆ สักหน่อย
เพราะว่าถนัดผมจะออกจากโรงเรียน
ผมได้เรียนที่เรียนหนังสือ ซึ่งทำให้
ความเจ็บแสบหรือเป็น “วีรบุรุษ”
ในโรงเรียนของผมต้องถูก ลบเลือนให้
หายไปจากความรู้สึกเหมือนจะหายเหว
หายทวอ ที่ถูกกลืนโถมกรากเข้ามา
เกลี่ยจรวบเรียนๆไป.

ผมมีภาระแสดงท่าเลียนครูผมนั้น
จนกระทั่งถึง เพราะผมและเพื่อน
“เซม” ครูผมนั้นเป็นอันมาก ซึ่งผม
ไม่รู้ว่าการผมนั้นทำมาความเดือดร้อน
ไร่ให้กับเราทั้งหลาย แต่มีหน้าที่สอน
หนังสือที่อาจารย์สอนไปถามปกติ และ
สอนให้เป็นอย่างก็เสียด้วย แต่ความ
เป็นชาเหมือนหินทวนน้ำค้าง ของครู

ไท-สปีตา

ผมนั้น ทำให้ครูผมนั้นต่างไปจาก
พวกเราเป็นอันมาก ความเจ็บแสบ และ
ลึกลับระหว่างพวกผมกับครูผมนั้น มี
เหมือนเป็นพื้นฟ้าที่ดั่งฟ้าเป็น อย่าง
หนึ่งเท่านั้นเอง.

ครูผมนั้นไม่เคยร่วมงานโรงเรียนที่
จักขึ้นประจำ แต่ไม่เคยมีกับนักเรียน
ก็อาจารย์ผู้ปกครองก็ถามถึงในโค
ก็ไม่มีปรากฏว่าครูผมนั้นมี งาน
การอะไรทุกอย่างไม่มีครูผมนั้นเลยจริง
คล้ายอันว่าแต่เป็นใครคนหนึ่งมาจาก
โลกอื่น ไม่ได้เกี่ยวข้องในสังคมเกี่ยวกับ
เราแล้วจะเป็นในรูปลักษณะของครูที่
นักเรียน นอกจากที่ การสอน และ
เราทำการเรียนในเท่านั้น.

พวกเราและครูเซมอันเมืองเห็นครู
ผมนั้นอยู่กลางวันแล้วทำเอาอาหาร

ที่เตรียมมาจกกัน เขาไปนั่งอยู่ใน
ห้องพักครูตามลำพัง ใครคนหนึ่งแสดง
ความรอบรู้ ในชีวิตส่วนตัวของครูผมนั้น
ออกมาว่า.

“ซึกจังเบอร์เลอะ... เขาเล่า
อันว่า แก่เถยเงิน...เถยๆ จงสัณฑ์
เขาว่าเป็นแสบๆ เจริญละ แล้วโค
เพื่อโรงเรียนไปพบก แต่เสียชื่อเสียงไป
ที่ชกจากเพื่อฝูง ทั้งโลดไปเลย”

“เฮ้ย...เขายังคงคงทาด” อีก
คนคนหนึ่ง “เขาว่าแกชัณฑ์ขย้อมเงิน
เงินจนทอนไปให้พ่อพยาย...แล้วแกก็
แต่งงานกับพยายชกหนึ่ง ไม่ใช่คนชก
ไหนทวอว่า มันผา ญ่เรียนครูผมนั้น
สัณฑ์ประกาศว่า แก่เถยชัใจ ใครๆ
ก็รู้จิดว่าเจ้าทมอชัเป็นผาครูผมนั้น
พวกสียแปดคนกฏ เกยวันแถมแล้ว

• ระวังปากกลิ่นปาก • แก้กระหายน้ำ
• ชุ่มคอบำรุงเสียงให้แจ่มใส

บริษัท เยาวราช จำกัด
ถนนเยาวราช พระนคร

บริษัท ลานทอง ดิสทริบิวชั่น จำกัด
119 ถนนสุขุมวิท โทร. 27436-7

เปิดสาขาใหม่ ปี 1958

กำหนดลดสินค้า
ต่างๆ ทุกวัน

THE STARLINER 21"
เปิด ปิด และเปลี่ยนสถานี โดย
ปุ่มอัตโนมัติ

ยี่ห้อดีเขาเท่านั้นที่มี HALOLIGHT® ของจอ
มีตกเพิ่มภาพสวยแบบ

หนึ่งจางลงบนโต๊ะ แล้วเธอก็คว้าบัตร
คาวางบนโต๊ะขึ้นหนึ่งใบเป็นการ "บอก
ไม่" ว่ามันเกินกว่าครูสอนไม่มีจิต
ใจเสียของเพื่อส่วนรวม พวกมันก็เริ่ม
ก็เขียนชื่อนอกออกเงินแทนข้อนี้ไว้.

ผมหลบแล้วออกมาหาพวกพวก
แล้วเล่าการกระทำที่ฟัง พร้อมมัย
เสริมว่า.

"ชายครูสอน คงแทบหกล้ม
เขียนอะไร... แต่ถ้าคิดสิ่งนี้ยังหน้าสง
สาร เราคงบอกรักกันหน่อยนะเมื่อแ
เก็บใจขาดหุนคอกตาจะโกเข้าไปช่วย
กัน"

"จะช่วยให้ทำอะไรล่ะ?" เพื่อ
กันฟังตามด้วยควมรู้สึกเล็กน้อย.

"เอาไว้นะอย่างสำหรับเวลา
เราเรียนประวัติศาสตร์อีกปีโดยเราจะ
ให้รู้ ว่าความมีพระมนมีรูปร่างเป็นอะไร
" แล้วผมก็ควักเงินส่วนหัวของแท
สำหรับบัตรที่วางไว้บนโต๊ะครูสอนไป.

บ่นวันหนึ่ง ขณะที่ผมกับเพื่อน
กำลังวิ่งแข่งกันวิ่งเล่นในสวนท้าย
อาจารย์ผู้ปกครองก็ปรากฏตัวเข้ามา
บ่นปดและเขียนคำเขียนเอาด้วยเราแ
ร้องส่งเสียงร้องเรียนแล้วกล่าว.

"นักเรียนทั้งหมึก บ่นกัน แล้วมา
เข้าแถวตรงหน้าฉัน" พวกเราทำตาม
อย่างงงๆ แต่สำหรับผมมันใจถึงที่
เดียว เพราะว่ากลัวว่าอย่างไรเสียยาย

ครูสอนจะต้องไปฟ้องอาจารย์ผู้ปกครอง
เป็นแน่.

"ฉันขอออก เป็นครูผู้ช่วย
ก่อนนะ จะไปรบกวนครูสอนไม่ได้เป็น
อันขาด พวกเราอาจเข้าใจว่าครูสอน
ไม่มีน้ำใจเสียสละเพื่อโรงเรียนร่วมมัย
เรา ความจริงฉันรักเธออยู่คนเดียว
อย่างสุดความสามารถ แต่ถ้าไม่เชื่อ
ไปรบกวนครูสอนอีก พวกเราจะต้อง
เสียใจที่ฉันจะเกลียดเธอ จะทำการ
ทุกอย่าง เพื่อรักษาความใจเฝ้าและรอ
วิเคราะห์ออกไปจากหัวสมองของเธอ..."

"เธอไม่รู้ว่ ครูสอนทางพวก
เพียงไร เธอเธอแล้วก็จะวิ่งไปสอน
พิเศษที่โรงเรียนพวกวิชา ต้องวิ่งกลับ
มาทำงานมาเพื่อสาคัญของเธ
ซึ่งก็การไป เพราะสงความอินใจกัน
คราวที่แล้วครูสอนก็ทราบดีอยู่แล้ว
สามเดือนก่อนคุณเคยให้ลูกไปเรียน
หนังสือ ตอนกลางคืนก็สอนพิเศษ
ที่มันนักเรียนมาขอเรียนเฉพาะตัว... ราย
ได้ของครูสอนไม่พอ ครูสอนต้องหา
เงินคนเคียว พวกเธอยังมีใครอีกมัย
อยากจะทำครูสอนอยู่ดี?"

อาจารย์ผู้ปกครองทุกคนฟังเรา
ลือลือใจหนึ่ง เมื่อไม่เห็นเราก็อำ
กั๊กๆ ออกไป.

ผมรู้สึกว่ ลมหายใจที่ชื้นมาที่
ที่ ขวักขวักไปทั่วทั้งห้อง ในที่สุดผม
เองก็เข้าไปครูสอนอีก และทำร้ายตัว
ใจของครูสอนเสียอย่างมีเป็น ในขณะที่
ผมต้องการอย่างเคียวคือจะต้องเข้า
ไปหาครูสอน ถวายขอโทษที่ทำและ
อ้อขอโทษให้ครูสอนอภัยให้แต่ผมแ
เมื่อผมย้อนกลับไป ที่ห้องของครูสอน
อีกครั้ง ก็ปรากฏว่ครูสอนกลับไปแล้ว
แล้ว กลับมาเวลาเลิกเรียน ซึ่งพ
จะเป็นเพราะ ครูสอนทบทวนด้วยควม
โถมหนักใจไม่ไหว คงจะกลับไปสอน
ร้องไห้ด้วยที่มันเคียวเคียวๆ อาจ
จะบอกกับสามีน้าสงสารของแฉ
ให้รับควมขอขำใจอย่างแสนสาหัส
เพียงใจนอกเหนือไปจากเพราะที่ธรรม
ที่แฉและสามีน้ารักอยู่แล้ว.

ไฮ-สปีดดาช

ถ้าของวังมาละครกลอง ผมฟัง
คอยรับแขก ซึ่งเป็นผู้ปกครองของเด็ก
พ่อเรียกที่ช่วยช่วยชีวิตผม อยู่หน้า
ประตูอย่างเคียวขึ้น เพศุภารณเมื่อ
วาทะ ยังรบกวนอยู่ในความรู้สึกของ
ผมตลอดเวลา ย้ำหน้าครูสอนยังอาจ
ไม่หายเสียใจ อาจเสียใจด้วยชีวิตที่
กระทำหน้าที่เพื่อสาคัญการ และถูก
ของครูสอนต่อไป แฉอาจลาออกจาก
โรงเรียน อาจฆ่าตัวตาย.. ผมอยาก
ร้องไห้ออกมาทุกครั้งเมื่อคิดถึง.

แต่แล้ว ผมก็ถึงผลกุดขึ้น
แข่งชาติ เหมื่อนจะหมดแรงลมพัดลง
ไป เพราะผมเห็นรถวิ่งข้างถนนที่
มาออก และมีครูสอนมาวิ่งมาออก
ครูสอนแก่งตัวสยดว่าเคียวเป็นอัน
และหยุดรอใครคนหนึ่ง ซึ่งกำลังก้าว
ออกมาจากรถคันนั้น.

ผมได้เห็นชายร่างสูงส่งจากนั้น
ก้าวตามลงมา แต่งกายสาถอย่าง
เวียร้อย แต่ท่าเดินของเขาถูกระ
ถัดประหลาด แต่เมื่อผมเห็นครูสอน
เข้าไปคลั่งแฉ และพาเคียวเข้า
มาผมก็รู้ทันทีว่ ชายผู้พาเคียวที่
สงข้าง.

ครูสอนพาสามีน้าเข้ามาหาผม
ย้มนะโมอยู่ในสี่หน้าและแววตา ครู
สอนพาผมเข้ามาอีกผมบอกด้วยเสียง
ถลันหัวเราะ.

"จิก... มีของครู ตามอกทั้ง
สองข้างเพราะสงความอินใจกัน คุณ
สกลเป็นอัน" ผมยกมือให้ครู
สกล ด้วยควมรู้สึกที่หัวมัยเต็มท
"สา.ทุกที่ตามอกเพราะนำเครื่องย
สู้ภัยไข้เจ็บของไฟไหม้ มีผลพวกเรา
ตามอกทั้งสองข้าง เพราะทุกที่ไม่ท
..จิกช่วยพาคุณสกล ไปหาที่นั่งพักผ่อน
สิวะ.."

น้ำตาของผมซึมออกมาตลอด
วงศา เมื่อจะเสร็จออกมา ครูสอน
ก็เดินออกมาตามข้างผมกระซิบบอก.

"ขอบใจมานะจิก ที่เอามา
ให้... ารุเลยพาเอาคุณสกลมาด้วย มา
เป็นเกียรติและศักดิ์ฟ้าของเรา... แต่ว่า
เอาเงินของเธอสักยักไปเถอะแล้ว
ลือลือสกลสำหรับครูสอนคุณสกล ครูยัง
พอมันเสียใจ"

ครูสอนกับผมคงไม่ได้นะของ
ผมแล้วก็เดินออกมาช่วยประคองสา
มีต่อไป

ผมหลบไปนั่งร้องไห้ อยู่คนเดียว
ในมัยมัย และนับจากนั้นมา
ผมบอกตัวเองอยู่เสมอว่ "ผมไม่
ใช้วีรบุรุษ" คนอย่างคุณสกลอย่าง
ครูสอนต่างหาก ที่เป็นอย่างเสียกว่า—
"วีรบุรุษ"... ไม่ใช่คนอย่างผมสักนิด
เคียว ▲

1896 - 1950

TRIUMPH

ไตรอัมพ์

สิบห้าปีในวงการพิมพ์

นั่นคือ...
สิบปีต่อมา...
เป็นดีแล้ว!

เขียนด้วย...

สเปซเขียนดีเลิศ

23-24 ซ่งปณ. บางลำภูม. โทร 20448

ตำราพิมพ์ดีดภาษาไทย แบบ...

ปูนซีเมนต์

วิวัฒนาการ

[ภาพขั้วหน้าซีเมนต์]

เร็วฉ่ำได้เร็ว! ไม่แน่นอน!!

มีจำหน่ายตามร้านขายหนังสือทั่วไป

บุทวิชัยชัย

ชีวิตจากอังกฤษ

ต่อจากหน้า ๑๒

เมื่ออ่านหนังสือจบแล้ว ลืมได้ว่าเจอไม่ลง ทำให้สับสนว่าจะเป็นการพิมพ์ ก็ครั้งใหญ่ในวงการหนังสือเสียแล้ว เพราะผู้เขียนชาวหลายท่านออกจะมั่นใจว่า ผู้แต่งไม่เคยไปบริบทเคยด้วยซ้ำ ผู้เขียนชาวคนหนึ่งชื่อมาร์โล พอลลิส ซึ่งสนใจเรื่องอิทธิบาท ในบ้านมีหนังสือที่ใหญ่โตด้วยกับ ธิเบตกันนั้น นานจนมีอายุ ๖๒ แล้ว แม้ใจจะพระภิกษุแต่หนังสือเล่มนี้ หาใช่ตามระบอบอะไรไม่ ที่แก้คนเขียนดูจนเองทั้งเพ เป็นเรื่องมหัศจรรย์ เห็นว่าขึ้นป'ขอเอาไว้ ก็จะทำ'คนอื่น ๆ ที่หลงเชื่อหนังสือไปโดยคิดว่าเป็นเรื่องจริง ต้องพอเข้าใจผิดไปเปล่า ๆ เพราะในหนังสือมีเขียนผิดพลาดอยู่หลายตอนเต็มที่ นานพอที่จะเขียนผิดจนอ่านยากจนพอมีรายหัว อาศัยเป็นนักสน อยู่ทีเดียวพูด เขาจึงใคร่หาว่าทำให้น่าสนใจคนนั้น ออกสืบหาพบว่า ผู้แต่งหนังสือที่อ้างว่าเป็นภิกษุ นั้น ความจริงคือใครคนนั้น

อนันต์เมืองอังกฤษ มีใจจะแต่งเฉพาะในหนังสืออ่านเล่น อย่างเซอร์ลอร์ดโฮม หรือในภาพพจน์ที่แค่ว่าอย่างเคียว แม้ในเรื่องจริง ๆ เขาเขียนชื่ออยู่เหมือนกัน เขาจึงสืบเสาะไปหาโกความจริง เขามาเบิกโป่งว่า ผู้ที่อ้างชื่อว่าเขียนพระภิกษุนี้ ที่แท้คือนายชีวิต เขียว ฮอสกิ้นส์ ลูกชายคนวัยจ้างซ่อมและต่อท่อหน้า ทางมณฑลเควเวล นายนฮอสกิ้นส์ 'พระภิกษุปลอม' ขณะอายุ ๔๗ ปีแล้ว และบอกถึงความแสบของนักอ่านจนพอจะอยู่ ให้ความรู้ว่าเมื่อแต่งหนังสือแล้ว ถ้าโกโธทวิ หุ่นเป็นคนที่ควรถอด เคยมีแฟนอ่านหนังสือและรักใจ ถึงกับเขียนจดหมายไปขอรูป เขาได้ให้รูปมา

และเคยมาพบ ผู้ที่ขายสารโทรทัศน์ครั้งหนึ่ง แต่ผู้ขายสารโทรทัศน์ให้สัมภาษณ์ในตอนหลังว่า "พบฉบับนี้เคยดูรูปว่า เป็นภิกษุปลอม"

พูด ถึงการสืบค้นหาตัว ว่าเป็นใครกันแน่ ทำให้ต้องถึงภรรยาของมาร์ลอส แบรนโค ที่หนังสือพิมพ์ลงข่าวกันทั่วโลกว่า แอพนา แคสพี เจ้าสาวของมาร์ลอส แบรนโคนี้ เป็นสาวอึ้นเกีย แต่ก็มีเสียงคำขวัญว่าไม่เข้าเชื่อ ในที่สุดก็ขายสารในชื่อลึกลับด้วยหนังสือให้ส่งให้ลูกสาวของภรรยา ประจำลอนดอน ออกสืบว่า ความจริงเป็นอย่างไรกันแน่ เพราะก่อนจะมาเล่นหนังสือ แอพนา แคสพี เคยเป็นนางแบบอยู่ในลอนดอน สุกกับ พัดข่าวพยายามสืบสาวราวเรื่องไปหาพบความจริงว่า ยี่มามารคาของพ่อเธอเป็นกรรมกรอยู่ทางเมืองคาทิฟในอังกฤษเอง มีใจสาวแซกกับโธมเลซ แต่เธอผู้เมื่อได้เป็นนางแบบแล้วชอบนั่งผ้าสำหรับอย่างสาวอึ้นเกีย และเมื่อจะแต่งงานด้วยมาร์ลอส แบรนโคนั้น ก็ต้องการให้เป็นชาวอังกฤษก็ควรโครม เธอยังคงตัวเป็นสาวแซก บอกว่าพันเพกมีอยู่ทางเมืองการวิคกิ้ง

อยู่เมืองอังกฤษนี้ เห็นโกชักว่า การใช้ขายของภรรยาอังกฤษ ต้องอยู่ในอวระยังมีเซทจำกั เห็นอะไรสวย ๆ งาม ๆ อยากรู้ไปเสียหมดไม่ได้ อย่างที่ทำงานจริง ๆ เมื่อต้องการจะซื้อ ก็ต้องขอขวขางานพิเศษ เช่น เลขาณาวีผู้หนึ่ง ทำงานอยู่แห่งเดียว อธิปไตยเขา เวลาเป็นสาวเค็มที่ระหว่ง นังอินดาทรวงกลางวันก็ขยิบปราชญ์กันว่า จำเป็นจะต้องมีเสื้อชุดสำหรับไปงานกลางคืนสักชุดหนึ่ง ฉะนั้นจะต้องทำงานพิเศษ เพื่อจะได้ได้เงินพิเศษสักอัฐหนึ่ง และได้ไปมอดทางสำนักทางงานไว้แล้วว่า มีงานอะไรให้มอด เธอถามพวกเราว่า ต้องการคนมาขึ้นดูก็ยังมีไหม คนเลี้ยงเด็กประเภทนี้ ในอังกฤษเขาคิดค่าจ้างเป็น

ชั่วโมง บางครอบครัวค่าจ้างก็มีลูกเล็ก แต่อยากจะได้ไปดูแลครอบครัวกับก็จ้างคนมาขึ้นดู ลูก เสียค่าจ้างมากด้วยตามจำนวนชั่วโมง ที่จริงก็เป็นงานไม่หนักเลยอยากอะไร ชั่วโมงนี้น่าไว อย่ายให้เกิดความโศกไปเท่านี้เอง อย่างมีแถมมีโทรทัศน์ให้คนเลี้ยงนั่งดูเสียอีก

ที่เมืองนี้ เขาไม่เพิ่มเป็นดะเสียอะไรที่จะไปรับจ้างเพื่อหาเงินพิเศษ ใครก็ตามขึ้นหนังสือเพราะเป็นงานสุจริต จะขอเอาอันที่ไร ไม่ แม้แต่คนสาวขนาดเป็นลูกพี่ลูกน้องก็ไปรับจ้างเป็นดะลูกพี่ลูกน้องไปอยู่บ้านของพี่สาวหนึ่ง ไปอยู่บ้านพี่สาวนี้สักพักทำงาน ว่าอยากทำงานพิเศษ ในที่สุดก็ได้งานบ้านนอกทหารผู้หนึ่ง ปรากฏว่าเป็นงานจัดของหัวหลายคู่

งานพิเศษเล็กๆ น้อยๆ เหล่านี้ต้องการคนรับจ้างอยู่เสมอ เพราะในเมืองนี้ไม่มีคนใช้อยู่ประจำบ้าน อย่างเมืองไทย ต้องการมาอยู่จึงจะมีคนใช้แบบนั้นได้ ซึ่งก็ค่าจ้างแพงมาก ถ้าเป็นหญิงสาวก็จะได้เงินจุกจิกน้อย ข้างเจ้าเคยคุยกับคนอีกคนหนึ่ง ให้ความรู้ว่า ข้างหญิงสาวก็จะได้เงินจุกจิกหลายร้อยคนก็ถึงบ้านในอีกห้าถึงหกวันทำ ในอังกฤษเพราะในอีกห้าถึงหกวันมีคนมาจ้างมา ถึงสองล้านคน และพอจะหาอะไรมา เขาก็จะรับผู้ขายก่อน ผู้หญิงจึงมีอะไรมาทำงานทำกันให้อังกฤษ มีเธอยื่นค่าสำหรับบริการก็มาก ในเรื่องพิเศษเฉพาะ ไทยจะอดเงินค่าเดินทางให้ก่อน แล้วค่อยคิดหักเอาจากรายได้ก็หลัง ลำบากงานจะเรียกเอาค่านี้ด้วยถาวรในทางวิ่งเห็นทางงานให้ ราวกับยกยอและงานที่ผู้หญิงเหล่านี้ทำ ก็คือเป็นคหใช้หนี้ ถ้าได้นั้นราวกับยกยอสามพันหรือสามพันครั้ง บางคนที่ไปรับจ้างอยู่ตามโรงเรียนหรือหอพัก แต่แล้วอีกก็ถึงบ้านอีกก็ไม่ได้ เพราะเมืองอังกฤษราคาอาหารก็แพง และอากาศก็เลว ไม่ค่อยมีแสงแดดอย่างในอีก

เปิดสอนภาษาญี่ปุ่นพิเศษ

โดยมี 7 ชั้น เมื่อเข้าถึงภาษาญี่ปุ่น

ENGLISH BY THE NATURE METHOD

1. เมื่อท่านอ่านภาษาญี่ปุ่นได้แล้ว ท่านก็เรียนภาษาญี่ปุ่นได้

2. คิดเป็นภาษาญี่ปุ่น เมื่อท่านเรียนภาษาญี่ปุ่น

3. เรียนใช้คำพูดที่ใช้เป็นประจำวัน

4. เรียนเป็นประโยคๆ ไม่ให้เป็นคำๆ

5. เรียนคำใหม่ๆ อย่างธรรมชาติ

6. เรียนพูดภาษาญี่ปุ่นได้ทันที ตั้งแต่ต้นไป

7. เมื่อท่านอ่านภาษาญี่ปุ่นได้แล้ว ท่านก็เรียนภาษาญี่ปุ่นได้

จงฝึกฝนตนเองเพื่ออนาคต

วิธีธรรมชาติคืออะไร?

วิธีธรรมชาติคือ... หลักสอนภาษาญี่ปุ่นแบบธรรมชาติ เป็นวิธีเรียนภาษาญี่ปุ่นแบบใหม่ที่ไม่ต้องท่องจำแบบเดิมๆ เรียนโดยฟังและดูภาพประกอบ

PROFESSOR "OTTO JESPERSEN" กล่าวไว้ว่า

หลักการของวิธีธรรมชาติคือ... คือ ฝึกฝนภาษาญี่ปุ่นแบบธรรมชาติ โดยไม่ต้องท่องจำแบบเดิมๆ เรียนโดยฟังและดูภาพประกอบ

เรียนพูดภาษาญี่ปุ่นแบบธรรมชาติ โดยไม่ต้องท่องจำแบบเดิมๆ เรียนโดยฟังและดูภาพประกอบ

โดยวิธีธรรมชาติ... เรียนพูดภาษาญี่ปุ่นแบบธรรมชาติ โดยไม่ต้องท่องจำแบบเดิมๆ เรียนโดยฟังและดูภาพประกอบ

The Nature Method Institute.

สถาบันภาษา โดยวิธีธรรมชาติ

(บริษัท จอนสันบิลด์ริง) 395 ถนนพหลโยธิน กรุงเทพมหานคร 10333 โทร 21436

ชื่อ.....

ที่อยู่.....

โปรดส่งใบสมัครมาที่.....

TW-1

ให้ซัพพาสอดคล้องคิดเข้าบ้าน ทุกวัน
ในหลายประเทศที่เกิดวิกฤติการณ์ เช่น
ซีเรีย จอร์แดนอิรัก อังกฤษ มีดซัย
ทุกทหารของชนชาติ ๑ ชาติโคธอด
นอกประเทศในข้อหาว่าค้าเงินจาว
ธรรม หรือสนับสนุนกำลังเงิน ถ้าถึง
อาวุธแต่ฝ่ายอนันท์ ทางประเทศอินโด
นีเซียก็คิดค้นหาไม่ต้องการ ประ
วัติศาสตร์จาวอยู่ในเมืองเรา เมืองไทย
ไม่ต้องการเอาที่ดิน เมือง อินโดจีน
เมือง ทามรัฐธรรมนุญทุกดซัย ก็ยอม
รับว่าประเทศไทยเป็นอินโดจีนด้วยรัก
แถมยอมมีได้ก็ไม่อยากให้มีจาวมา
ล่อลวงจาวธรรมในประเทศ."
"อ้อไม่-ชอบ เหมือนดัง" นาน ๆ
ถึงที่ก็ทุกอันแล้ว สำเนียงก็มัวออก
มาดกทวีเราที่ ๆ.
"ทุกคนไทยที่รักชาติ ย่อมไม่
ชอบจาวจางก้างก้างแต่เราไม่รู้จักตัว

เราเราจับได้อย่างไรเราต้องเสียให้รู้ตัว
จาวชน ๑ พาทและเออสารจาวธรรม
๑ เราต้องค้นพบที่ระตีสถิตสำเร้ง เรา
ต้องวิจัยที่มีดซัย ที่ไม่เห็นด้วยโดยแท้
เสีย เราต้องค้นแหล่งวิทยุขลุ่ย ยางกิ้ง
ซ้อผลดสักรักด้วยกขของเขา, ระตีส
ของเขา และเครื่องส่งของเขา เขา
อาจซ้อซ้อเครื่องมือ หรือเออสารด้วย
มาไฟซ้อรองเท้า, ในกระเชยเลือนออก
แม้กระทั่งโอฬาทัวเขียนไว้มพท่งคี่ระ"
"อ้ออ้อ! เล็บครุฑหรือเล็บงู
ยังระภาพยนตร์อยู่ แล้วคุณวิธยตำรวจ
สี่เคียวหน้าไปก็แค่นี้เอง"
"แต่ทุกคำทุกสิ่ง"
"เราอ้อแล้ว พวกเป็นพฤษณา
เรือบ อ้อไม่ใช่ตำรวจ, นอกตรง ๆ ก็
กล่าวหา"
"ทุกคำจริง ๆ. แล้วทุกคำที่
ลือด้วย"
"อย่าลืมนะ"
"ไม่ลื" ฉัตรซึ่งซ้นมา "ทุก
คำ ๆ ที่ผ่านตาไปมาไม่มีใครสังเกต
นั้นแหละ"

ไฮ-ลีปตาบ

"ทุกระไร? เจ้าฉัตร วันหน้า
เมามากไปซะแล้ว พวก ๆ ของทุกระไร
ก็ไม่ว"
"ไม่มา แล้วก็ไม่มาทุกคำจริง ๆ
แหละเสีย"
"คุณขงซ้ออะไร? เพราะกลัว
สหายฉัตรต้องเม่ง กล้ายระคันความ
จริงจาวธรรมพิรุณในวงศาการจะมีขึ้น
แต่คุณขงอ้อเลื้อยขาญเวทผู้ ๑. หัวเราะ
แทะ, ทำโอ."
"ทุกคำ ข้ายออะไรอย่างลือด้วย
อ้อซ้อมีลำทมิษฐ์แล้วอ้ออ้อข้ายฉัตร
เกลอแล้วเกลอขงอ้อก็ว่า" ขงแล้ว
ก็มอรัยก็ขงอ้อก็ขง "ขอความสำเร้ง
จึงมีเกลอ อ้อไม่เกลอ"
"อ้อ เกลอขง" ฉัตรข้อย่างขง
ก็ ทำเอาคุณขงแปลกใจ.
"อ้อ"
"ไม่" ขงอ้อว่าเกลอขงก็ขง"

แล้วจะขงอ้อว่าเกลอขงอะไร? อย่างไร
สั่งอ้อขงให้ก็ก่อน ไม่ก็ขงขงไปมอง
ใครทรอถ เวลาค้นเราขงอ้อขงมูม ฟาง
จาวคนอื่นไกล ไม่มีใครมาสนใจคำ
ขงขงเราทรอถ ฟังนะ ทุกคำเท่าขง
แมงวันนี้อย่างที่ภาษาขงอ้อขงว่าขง ฟุ่
สท้อขงขงขงขงขงขงขงขงขงขงขงขง
เรื่องใหญ่แล้วขงขงขงขงขงขงขงขงขง
เพราะว่าขงขงขงขงขงขงขงขงขงขงขง
ขงขงขงขงขงขงขงขงขงขงขงขงขง
แล้ว ขงขงขงขงขงขงขงขงขงขงขง
ในขงขงขงขงขงขงขงขงขงขงขงขง

กาแฟแปะเบบอร์น

บริสุทธิ์ 100 % ประโยชน์เต็ม

อร่อย! ท้องใจ!
ประหยัด!

ผู้แทนจำหน่าย
เลิวิธนา
สำนักงาน
พระนคร

“ยังไม่ทราบเท่าที่สมควรทีเดียว
มีว่าหนังสือเกี่ยวกับคุณต้องไปของสอย
สวนกลางกันผม นี่เป็นหน้าที่” คณบดี
เข้า “ทำไมจึงมีอยู่ในพระเจ้าด้วย”

บุลยงมณฑลพัสดุ อย่างระมัด
เล็ดลอดหนี คณบดีเลยไม่แสดงอิ
ยาสกสทธานะไร.

“ผมไม่อาจเอื้อมช่วยผู้พ่อค้าอิ
พลพรรค เพื่อถ่วงดุลกับคณบดี
อิทธิพลก็ไม่แพ้เท่าเทียม หรือเท่า
เมื่อไหร่ แต่เพื่อสวัสดิภาพของประเทศ
ชาติผมจำต้องยับยั้งเสียก่อน”

ร.ค.อ.ฉัตร ประจัญบาน ลุดจาด
โตะเป็นเชิงนำ บุลยงมณฑลมาอย่าง
ง่าย ทั้งคู่ลุกขึ้นอย่างเงยหน้าขึ้น บุ
ลยงรู้ตัวว่าชก ชก ก็ไม่มีประโยชน์อันใด
จึงนั่งเป็นปกติให้คนมอง ทำให้ชายหน้า
เอียงเอียงหันไป

หญิงคนเซฟรี่มีขารวมอย่างสูง
ง เมื่อคุยกันเล็กน้อยก็โตะ กราว
จะไปอีกคนกลับไป ท้าทายทั้งทั้ง
คู่ไม่พูดไม่จาอะไรอีกเลย.

เรื่องของคุณเริ่มขึ้นในเมืองไทยเมื่อไหร่
ไม่มีใครรู้ แต่จะกันพันราว ๖ เดือนที่ผ่าน
มาและจะมีต่อไปอีกนานจนกว่าจะปรานได้ หรือ
จนกว่าจะเปลี่ยนเป็นอื่นที่มีจิตใจแบบเนียน
อานัน ร.ค.อ.ฉัตร เป็นตำรวจอาชีพที่ศึกษาฝึก
ฝนวิชาอาชญาวิทยาโดยเฉพาะ ส่วนบุลยงเป็น
พ่อค้าอิทธิพล มีพ่อค้าเจ้า อำนาจอิทธิพล
กันเมื่อใด บุลยงการทำให้ของเราก็คงล้มตาย
สูญหาย เพราะการค้นพบอิทธิพล มันเป็น
รูปอภิปรัชญาที่บิดเบือนทุกชาติผู้เดียว หรือไม่
ก็มันลึกลับจากเงาเงาอันลึกลับออกมา เหนือกฎ
หมายโดยนัย แต่ทั้งทั้งสองจะเป็นเพื่อน
อันดีเข้ากันไม่ได้มันคู่กันมันกันน้ำ เพราะตำรวจ
เป็นผู้นำผู้ละเมิด กฎหมาย แต่พ่อค้าอิทธิพล
เป็นกบฏเหนือกฎหมาย สักวัน ๑ คงจะพบกัน
ถ้าอิทธิพลแจ้งว่า ตำรวจก็ต้องถูกเขี่ยออกนอก
ทาง เหมือนตัวตำรวจอาชีพที่จับตามองไม่ไว้
เท่าสิ่งการณณ์, อันนี้แน่นอนอิทธิพลจะล้มลุก
ล้มไปโดยธรรมชาติและหรือโดนทหารลงโทษ
ทางวินัยหรืออื่นๆ ได้ออกไปสักวัน.

ชื่อของพ่อค้าอิทธิพล จึงหาในนามต่างๆ
อาจเป็นบุลยง หรือเป็นบุลยง จิตต์ก
ดอะไรก็ได้.

ร.ค.อ.ฉัตร ประจัญบาน เป็นคำ
วางใจให้แก่วัยหนุ่ม แต่ไม่ใช่โดย
ฉาวเมือง เพราะเขามีใช้สมุนคู่ใจ
ใคร เขามีใช้สมุนของเจ้าขุนมูล
ยงคนไม่มี แล้วยกย่องตัวว่าเก่งอาจ
จะมีคน กว้างขวางยิ่งกว่านักทางการเมือง
เมืองของเจ้าขุนมูล ทั้งๆ ที่อยู่ในควม

คมสวามิภักดิ์แล้วแต่อย่างข้อหาว่า
ต่อสู้เจ้าที่ที่ผู้ควบคุม หรือไม่มีผล
พิเศษจะควบคุม มีการแข่งขันอาวุธ
จึงกลายเป็นรูปคดีสามัญชาตกรรมไป
ฉัตรได้แกว กว้างขวางกับนักบิ
โรดกลางเมือง เห็นอันประจักษ์แก่ตา
สาธารณะชนทั่วไป ครั้นการเมือง
พลิกแผ่นดินใหม่ อธิบดีตำรวจคนเก่า
แปรสถานไปอยู่ต่างประเทศแล้ว บรร
ดาอภิปรัชญาทั้งหลายก็วิ่งตัว รัดเกล้า
ก็ไปตามๆ กัน ฉัตร ประจัญบานคง
อยู่อย่างปกติ ไม่มีถูกรบกวนกระทบ
อะไรอีกต่อไป นั่นคือผลงานพิศุจน์
ได้ว่าเขาเป็นตำรวจของประชาชนจริงๆ
ไม่ว่าผู้ใดจะมาเป็นนครใหม่ ฉัตร
คงเป็นตำรวจที่ไม่เปลี่ยนแปลง ไม่
มีการสนิทสนมจวนนายเป็นพิเศษใดๆ
แต่,ร้ายที่สุดในวงการโศกนาฏกรรมก็มิ
ยอมด้วยกฎหมายไม่ว่าใคร หรือพ่อค้า
อิทธิพล ฉัตร ประจัญบานก็ถือคติ
นิยมเบอร์ ๑ ของเหล่าร้ายคือทิ้งหลักฐาน
จารชนเกลี้ยกล่อมด้วยกระดิ่งอื้อ เพราะ
ฉัตร กำลังกล่าวถึงรอยระงับการ
เสียพนามของชาติ ไม่เล็ดลอดหน้า
อินทรีหน้าพวงม.

ฉัตร สัมภาษณ์ว่า เขาชนต่างก้าว
แผ่งมาใส่พ่อค้าชนิกมอิทธิ พลพทุ
พลเสียด้วย. เพราะหลักการเมืองของ
คนของไทยยอมขายชาติเพื่อตัวรอกก็
มีบางคนยอม เพื่อแสวงหาอำนาจเงินและ
อาวุธไว้คุ้มครองอำนาจของตัวเอง กว้าง
เงินสนับสนุน จากมหาอำนาจต่างประเทศ
ทั้งนี้เขาคิดและซ่อนเร้นกันยิ่ง ถ้า
ถึงข้อใจหากรรม ทางก้าวเข้าสู่
แผ่นดินไทย ไทยก็เรารู้เท่าไม่ถึง
ฉัตรยังจับตัวเองไม่คว่ำประเทศ
ชาติ จะประสพชะตากรรมอย่างไร
หรือโดยเจาะจงเพื่อส่งเสริมขบวนการ
เก่าแก่แห่งของชนบ้าง นักการ
เมืองเหล่านี้ มีอำนาจวาสนาพร้อมมูล
เขารู้ตัวว่า เขาจะอาจเอื้อมแต่คง
ง่าย ๆ ไทยไม่ต้องการมาทำให้อีก
ฉัตรแต่ละอย่างนักโทษ อาชญากร
รวมกันมีไม่กี่เป็นอันขาด.

เกียรติอันสูงล้ำ

เท่าที่หนังสือเล่มหนึ่ง จะพึงได้รับจาก
บุคคลยิ่งใหญ่ผู้เคยดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี
ของประเทศไทยมาที่สุุดและได้สร้าง
คุณงามความดี ไว้ให้แก่ประเทศชาติ อย่าง
เอกกอนันต์

No 9 Harakata machi
Shinjuku-ku, Tokyo

๓๐ มกราคม ๒๕๐๐

เรียนคุณอาชาติไครพรกษิง

ผมได้อ่านหนังสือ “การพูดในที่ชุมนุม” ของคุณจบ
แล้ว ขอขอบคุณที่สละเวลาของคุณแปลเป็นภาษาไทย นับ
ได้ว่าเป็นตำราชั้นสูงเล่มหนึ่ง เพิ่มเติมสมบัติของชาติไทยให้
มีมากยิ่งขึ้น ขออาราธนาคุณพระรัตนตรัยประทานพรให้คุณ
มีความสุขความเจริญยิ่งด้วยคุณพระพิรุณโปรดอุปถัมภ์ทุกประการ

เคารพภักย์

ป. พิบูลสงคราม

“การพูดในที่ชุมนุม” (Public Speaking) โดย เกด การเฒ่า แปลโดย
อาชาติ ไครพรกษิง เป็นหนังสือสารคดีเกี่ยวกับวิชาที่ศึกษาเกี่ยวกับ
ความจริงได้จาการนำชายหนังสือเล่มนี้ทุกแห่ง เพียงแต่วางตลาดยังไม่ครบ
สองเดือนก็จำหน่ายไปแล้วเกือบสามพันเล่ม และได้รับจดหมายชมเชยหลาย
สิบฉบับจากทั่วประเทศ

“การพูดในที่ชุมนุม” จะช่วยให้ท่านมีปากเป็นเอก, ส่งเสริมชีวิต
ให้ก้าวหน้า, สร้างอิทธิพล, กว้างขวางในวงสังคม และมีความเชื่อมั่น
ในตนเอง.

หนา ๖๖๒ หน้า ขายราคาพิเศษเล่มละ ๒๐ บาท

สำนักพิมพ์อภิกกัเมก ๔๑ ถนนมหรณพ

ยุควิเศษวิเศษ

เขาคิดโดยย่ำเท้าของรถ. งาน อินุทนต์ เรื่องนี้มีทวีโยธะวัย ปลอมเขาส่งใจการจับผิด ๒๐ วัน ที่เขาค้นอย่างเยือกเย็นกับเท้าที่เขาคิดเข้าสู่แคมไทย อย่างส่งผ่าเผย โดยตำรวจไม่สามารถจับตัวคนร้ายได้สักคนเดียว. เขารู้ว่ามี ไม่ใช่คนร้ายอาชญากรรมสามัญแท้เป็นเรื่องราวเมือง ที่เขาคิดคือเมืองเมืองกัวยการค้า ที่ลึกลับทรมายลึกลับทมิฬานี้ เขาเปรียบวิญญายกโองการนี้ มีไม่ใช่เรื่องคอมมิวนิสต์ที่โฆษณาว่าก่อกรรม โดยทาคาวริงยังมีได้.

ฉัตร อมาตย์โดนให้ต้องประเทศไทยว่าอันคนพวกนี้ คือโจรบรรดาที่ก่อการแก่ประชาชน แต่กฎหมายเขาผิดไม่ได้, ประชาชนก็ควรเลิกคบค้าสมาคมกับคนพวกนี้หรือเพื่อนรับ ไม่ว่าจะไปตรวจราชการใด ถ้าคนผู้นั้นเขารู้กันทั่วไปว่าโจรชาติทรยศต่อประชา

ชนแล้วต้องร่วมใจพร้อมกัน หลีกให้ห่างคนพวกนี้ ไม่ให้จิตใจเป็นนักประชาธิปไตยจนถูกจากปากพูดป่าวว่านักประชาธิปไตยเขาประชาธิปไตย แต่ส่วนลึกของหัวใจฉัตร ฉัตรก็กระเป่า ฉัตรก็ตัวฉัตรเห็นแก่ตัวและนิยมเผด็จการ ยิ่งกว่าประชาธิปไตยโดยฉัตรอีก.

เขาไม่อาจยืนยันได้ว่า คนพวกนั้นเป็นใคร แต่ทว่าพอเป็นนักและระบอบประชาธิปไตย อย่างยิ่ง ทว่าในนครเมืองนี้มีทีไรตลอดอย่างนี้ ทว่านักประชาธิปไตยของเมืองไทย จะหาความสมบูรณ์สถาปนาได้ เพราะผู้มีอำนาจไม่เคารพรัฐธรรมนูญ ผู้รักษากฎหมาย ละเมิดกฎหมายเสียเอง.

ยิ่งกว่านี้ พฤติกรรมสันของทนายชัยพลาย ยังมีมาถึงถึง แม้เขาเองก็ยังไม่อย่างเยือกเย็น ทว่ารัฐ

ประหารครั้งสุดท้าย เพื่อทำลายหลักฐาน วัตถุพยาน ประเทศไทยได้ประโยชน์โดยไทยยังในการทำลายเอกสารหนังสือหรือ การจ่ายเงินราชการฉัตรได้เปลี่ยนทุก แม้กระทั่งสร้างถนนในสมัยเชื้อผู้ชาติพันธุ์.

ฉัตร ประจักษ์ยานต้องทำงานหนักเพื่ออีกทีนักกบฏ ทว่าผู้ทนายชาติเหล่านี้ ครั้ง ๑ เขาควรวางได้สละมัยทางประเทศจนกตมาย ส่วนตัวของฝรั่ง คน ๑ ที่ทำงานในสถานทูตแห่ง ๑ มีฟิล์มเล็กขนาดหัวเข่า ๑๕ มม. เมื่อเข้าขยายภาพกลายเป็น ฟิล์มเอกสารลับเฉพาะ มันยาวความถึง ๒๕ ฟุต ฉัตรพิมพ์พัก เรื่องนี้มาถึงมาหาแล้วและกำลังถืออยู่.

ไอคนไทยเอ๊ย พังจะรู้เดียงหาเหตุ บางมหาหิมครมมือถือดาบปากคาบคัมภีร์ด้วยข้าง ค่ำที่ผ่านสายดาบเร่ตามทุ่งนั้นน้อยไม่ถ้วน ไม่มีผู้ใดสนใจ แค้นนี้แฝงภัยอันตรายมาตลอดตลอดมาได้ มันไม่ใช่เพียงคอมมิวนิสต์หรือจีนแดง พ่อค้าจีนในเมืองไทยทุกวันนี้ ไม่แต่เสียภาษี การค้าแก่รัฐบาลไทยอย่างเคียว, ยังเสียภาษีเดือนส่งประเณให้สมาคมทั้งชาวทั้งแดง ทั้งลัทธิทั้งในรูปแบบต่าง ๆ กัน บ้างเป็นเว็บไซต์โรการกุศล, บ้างเป็นเงินบำรุงสมาคม แต่จะไม่ให้ก็ไม่ได้อะไรถึงตายคามบัญชาขององคิ การกอบกู้ไทยเอาเงินไทยไปทำนองนี้ ประเทศไทยเสียหายหนัก ทั้งสิ้นทั้งต้องทั้งนั้น เพราะไม่อาจควบคุมทั่วถึง เพราะกิจการไทยกันสลับซับซ้อนแต่ใครที่แท้จริงแล้วเสียผลจากการรั่วเงินจากพ่อค้าเชิงภาษีเดือนนี้-ผิดนักก็หัวหน้อยขึ้นนั่นแล. ▲

(โปรดอ่านต่อไปในฉบับหน้า)

□ ปารีส์

ต่อจากหน้า ๑๕

กองไป และเห็นด้วยคำวิจารณ์ด้วยคนออกติดตาม ก็ไม่พวกรอจนเขาตัวหัวหน้อยมาได้.

เมื่อเหตุการณ์วิเศษ เกิดขึ้นกับเขา ความสงสัยเป็นปกติแล้ว กองตำรวจมาจับกุมคนร้ายที่หนึ่ง เกินรูกเท้าที่ไป โยโยคินรอฟพระเจ้าที่ลุลูก ๑๖ อยู่แล้ว ที่ปลาย เกอตา กองฉัตร

กองฉัตร ปลาย เกอตา กองฉัตรเป็นถาวรวิญญูที่งามมาก ฉัตรวันรณันผ่านเป็นละลอก นักร้องทิวหยุดด้วยรูปปั้นเป็นพระลัทธิ ฉัตรวิญญูแสงไฟส่องนำพาเป็นประภาสว่างงดงามหนุ่มสาวหลงเข้าไปพลกพว้า วังพิริยกันอยู่ ในเงามืด.

คืนวันหนึ่งก็เกิด ฉัตรพาเข้าไปอยู่ใกล้ตัวพว้าน กับฉัตรเวียนไทยทหนึ่ง “ผมขอมาหนึ่งก็อะไรไร อยู่กับเกียวกี้” เขามอง “ถึงผมจะอยู่คนเดียว แต่ก็ไม่ได้อะไรมาล่ะพี่ เพราะทุกแห่งในปารีส คุณก็อยู่คนเดียวก็จริงแล้ว พี่ก็เห็นแก่ตัวไปปารีสก็คือการเกิดไปโดยประวิติศาสตร์นั่นเอง”

“คุณพอจะบอกให้ผมว่า ที่ปลาย เกอตา กองฉัตร ครั้งที่เราขึ้นกันอยู่ พี่นะ คอคนใดที่ถูกระเบิดไปสักทีร้อยอันในโยก ละเลงเลื้อยกระหว่างปารีส์ใหญ่คอนั้น?” ฉัตรพาถาม.

“นั่นแหละคุณ ทว่านักเขาคิดโยคินอันใหญ่ ขึ้นไว้กลางเมือง คุณนึกให้เห็นภาพหน้าตาศักของ เขาเองก็แล้วกัน ทั้งสมกับเข่าสรีระด้วยกัน - รวมทั้งพระนางแม่ องค์วิเศษก้วย - สองพันก็ร้อยเก้าสิบคน เพราะฉะนั้น บางคนเขาจึงเรียกบริเวณครึ่งหัว ลานโซดเลอ” เขามองดูฝอยผ้าที่ถักถึงศีรษะไว้ อยู่กับแสงไฟฟ้า ทางมุมสุดของลานกว้างกำฟ้า โห้ แล้วเสริมว่า “แต่ว่า-เกียวกี้คุณกลางคืนผมว่าทว่านักและ เป็นนกที่สวยที่สุด โรแมนติคที่สุดของปารีส เพราะเขาจากไฟเอาไว้วางไสว เช่นเกียวกี้ในฝันถึง หองโหลเป็นห้องถึง เข้าของบ้านก็ย้อมระการประทิวโหลไฟเอาไว้วางกลิ้ง ผมว่าทว่านักนี้ถ้าไม่มีไฟสว่างไว้ ข้างโหลสองพันแฟรงค์ ผมก็ไม่ยอมมาเล่น เพราะยัง

บริษัท

BY BARRATT'S

บริษัท

ของอังกฤน

บุลาญ ทนทาน

บริษัท สิบสองปีไทย นิตยสาร

49-51 สีแยกพระยาภิรมย์ ถนนเจริญกรุง พระนคร โทร 21816

ผู้แทนจำหน่ายในประเทศไทย

ใจๆ ก็กังวลผิวก่อนกลัวไม่ได้อิงนาพมา
แล้วก็เหอะ.....!

สถานที่สำคัญอีกแห่งหนึ่ง ซึ่งระ
หว่างไปเที่ยวปารีส ข้าพเจ้าเก็บภาพ
เกือบจะทุกตัว คือ บังเรออง รูปร่าง
ลักษณะมองที่มักก็คล้ายกับว่าเป็น
โยสต์ หรือเป็นวีทอร์โรสตันแห่งหนึ่ง ที่
ต้องเก็บภาพเสมอ ฉะนั้นแล้วอีก
กึ่งชั่วโมงข้าพเจ้าชื่อ “มังกรทอง”
รสอาหารพอไปได้ ซึ่งข้าพเจ้าชอบแะ
โยสต์พูนเสมอ แล้วยังเก็บภาพเรียบ
ทอนเข้าๆ มีนิสัยไปนั่งคุยกับพ่อกับแม่
ทนายร่ำเวลาแพ รวยเวลาเช้าท้อง
เรียบ ซื่ออาแฟด้วยเกือบทั้งคุยไฟ
พิเลี่ยมอยู่ไหนๆ เจ้าของร้านเขาก็
ไม่ว่าอะไร เพราะเป็นธรรมชาติของร้าน
อาแฟปารีส จะไปไล่เขาไม่ได้อ เพื่อ
ข้าพเจ้าให้คุยกับโกม บังเรออง และ
ว่า “ในพื้นแตร—คือครึ่งโกทิน—เป็น
ที่ฝังศพบรรพบุรุษของฝรั่งเศส เช่น
วอลแตร์, รัสโซ และ วิกตอร์ ฮิวโก
เขาฝังไว้ใต้โกทินนั้น เมื่อสัปดาห์
ใหม่ๆ บุคคลสำคัญคนแรกของชาติ
ที่ไว้บรรพบุรุษของเขาเข้าไปฝังโกทิน
นั้น คือมิราโย วีรบุรุษสำคัญของบุ
กบฏวิค ทำพิธีฝังศพท่านผู้นั้นอย่าง
เอ็ดเวิร์ดท่ามกลางประชาชนที่แสนคน
ร่างของมิราโย ถัดไปพออยู่ไหน
—เพียงสามปี เพราะต่อมาเพียงสามปี
ประชามติของฝรั่งเศส เกิดขึ้นจึงมีรา
โยขึ้นมาเสียแล้ว เลยลงมติให้ย้ายศพ
มิราโยออกไปเสีย แล้วให้เอามารำ
ไปฝังไว้แทน ท่อมวอลแตร์ก็มา
ฝังที่นี้ การแห่ศพของวอลแตร์
ก็กระทำอย่างมโหฬารยิ่ง เพราะ
วอลแตร์เป็นพ่อประพันธ์ผู้ปากคม ที่
ต่อสู้เพื่อสิทธิเสรีภาพของปวงชน ซึ่ง
ราชกรัณท์และของนักคิดมาก แต่ว่า
ไม่ใช่พออาศัยได้เข้าไปอยู่ในนั้นทันที
เพราะความประวัติกี่ร้อยกว่า เมื่อของ
วอลแตร์สิ้นใจใหม่จนนี้ เพื่อง่วง
ระทกที่สัปดาห์สามว่า เพื่อง่วง
ของเขา ก็หาขาดเค็มที่ ไปก็ไหนๆ
ก็มีแต่คนปฏิเสธ เลยต้องเอาไปฝังไว้

ที่วัดเล็กๆ แห่งหนึ่งในชนบท ฝ่าย
ไวทิงถึงสิบสามปี แต่ในที่สุด รัฐ
สภาได้มี คดีให้พระเจ้าหลุยส์ที่ ๑๖—
ซึ่งเป็นโอรสโอรสของนักคิดมาก อัย
กัณฑ์—ให้จำคุกของพระพราหมณ์คำสั่ง
ญาทให้ฝังศพวอลแตร์ ให้อยู่ของโก
จึงได้มีการย้ายศพของเขามาฝังที่
บรอกซ์มากรปารีส แต่ต่อมาเป็นการ
เอ็ดเวิร์ดถึงสิบสี่ปีก็มาถึงปารีส
ระหว่างทางที่ขบวนแห่ศพผ่านไป ทุก
กัณฑ์ชาวบ้าน ค้างออกมาเรียงรายทำ
ความเคารพ และไปรบกมองไม้เท้า
เอ็ดเวิร์ดแต่พอประพันธ์ใหญ่มากตลอด
ทาง และเมื่อถึงปารีสแล้วก็มีพิธีไว้อาลัย
อีก ก่อนแห่ศพไปฝังในยังเรออง
นั้น ใช้มาชาวฝรั่งเศสทั่วกลางรถศพ
และให้สวดสวดศพ เป็นมาที่พระนาง
มารีอังตัวเนก พระราชมาที่สวดส
กัณฑ์เพื่อขอขมาวอลแตร์.”

“ผมอยากเป็นวอลแตร์บ้าง” ข้าพ
เจ้าว่า.

“เกือบสิ ฟังได้ขยับเขยื้อน แล้ว
ก่อนออกความเห็น” เพื่องข้าพเจ้า
เรา “อีกสามปีต่อมา ศพของรัสโซ
ก็มาเข้าไปฝังอยู่ใกล้ๆ วอลแตร์อีก
คนหนึ่ง แต่มาภายหลังเมื่อราชวงศ์
บูร์บงกลับมามีอำนาจขึ้นมา ก็มีพระบรม
ราชโองการ ให้เอากระดูกของ “บุ
รุษ
เรออง” ทั้งสองคน ลงใส่กระสอบ
แล้วให้เอาไปทิ้งเสีย ในบ่อปูนขาวที่
พอลเมือง.”

ถ้าหากไปเที่ยวปารีส อย่าได้ไป
เอ็ดเวิร์ดใครเรื่องรัฐบาล และรัฐสภา
เป็นอันขาด เพราะมองดูท่านด้วยความ
พิศวง. ปารีสเป็นเมืองแห่งความสนุก
และพุ่มเฟิย ไม่มีใครเขาจะมาเสียเว
ลาคุยกับท่านถึงเรื่องแห่งแล้งอย่าง
หรรษา เรื่องที่เขารู้อันนี้ก็มีแต่ว่า
“เอ—เป็นนี้ เราจะไปกินที่ไหนกัน
ถึงจะอร่อย” แล้วก็... ก็พาไปสู่นอกที่
ไหน แฟชั่น หรือ Mode ของปารีส
เวลาที่เขาอ้างถึงนิยามคือไรกัน อย่าง
เช่นนี้ Mode ของปารีสเป็นสิ่งที่เขาม
กอดแต่ แล้วก็ต้องถือการเข้าไปใหญ่ๆ

ไฮ-สปีดอาย

คล้ายกระเป๋าคอมพิวเตอร์ อยู่ในกระเป๋า
แฟชัน รู้สึกละกัณฑ์ก็ออร์กายแล้ว
กลาง Mode ของปารีสถือการเขย
ไปมา อาจเป็นเพราะชาวฝรั่งเศสใ
ฝ่เอ็ดเวิร์ดจากโกไล หรือผู้นำที่
แข็งไป หลีกจากที่กัณฑ์กายแล้วไม่
อากัณฑ์มีกระเป๋าคอมพิวเตอร์ที่มี
ปารีส เราขอซื้อถือการของกัณฑ์
ทั้งหมด แต่สำหรับชาวฝรั่งเศสไม่
ยอมขาย แล้วยังพูดให้ใจเสียอีก
กัณฑ์ว่า ซื้อสิ่งของฝรั่งเศสก็ยังไม่
ของชาวฝรั่งเศส ไม่ยอมให้ใครมา
มือเขย่งๆ ใครๆ ก็กินแล้วก็อ
สัปดาห์ใหม่ก็ชาวฝรั่งเศสแม้จะ
เกือบออร์กายกัน) ก็ยังขย่งให้ซื้อ
ของกัน

เมื่อกลางเดือนธันวาคมนี้ ท่าน
ก็คงได้อ่านจากหนังสือพิมพ์ รายวัน
แล้วว่า ประธานาธิบดีไอเซนฮาว์
และนายแม็กมิลแลน ได้เดินทาง

ไปปารีส เพื่อเข้าประชุมกับบรรดา
ประเทศเนโต้. ซึ่งนับได้ว่าเป็นการ
ประชุมที่มีความสำคัญยิ่ง ในประวัติ
ศาสตร์การเมือง แต่ในปารีสคนก็
เฉยๆ เพราะมีอีกข่าวหนึ่งที่น่าสนใจ
กว่า นั่นคือการเปิดการแสดงชุด
ใหม่ของลิโด ซึ่งเป็นสถานการ
แสดงแบบขั้วใจที่ทันสมัยที่สุดของป
ริสนานๆ จะเปลี่ยนการแสดงสักครั้ง
และเมื่อลิโด เปลี่ยนการแสดงชุด
ใหม่ก็เป็นข่าวใหญ่ไม่เฉพาะสำหรับ
ในปารีสเท่านั้น แต่เป็นข่าวไปทั่ว
โลกทีเดียว หนังสือพิมพ์ในลอนดอน
แมคริด โรม วอชิงตันก็ต้องเสนอ
ข่าวและภาพอย่างครึกโครม นี่แหละ
ปารีส..เมืองที่ไม่ยอมสนใจกับอะไร
นอกจากความสุขและสนุก. เมือง
ที่งาม และน่าเที่ยวอยู่ตลอดปี
ทั้งหน้าร้อนและหน้าหนาว ขอนด
ให้มีเงินเอาไว้ให้มากๆ ก็แล้วกัน ▲

ยมนาเกีย Twind

ครีมยาสีผมซึ่งผลิตจากน้ำมันพืช มีคุณภาพ
เหมือนชนิดอื่น ๆ นอกจากจะรักษาทรงผมให้
เรียบได้ตลอดวัน แล้วมีกลิ่นหอมเย็นสบาย
ช่วยรักษาเส้นผมให้ดำเป็นเงางาม เหมือน
ธรรมชาติ รักษาผมไม่ให้หงอกเร็วเกินไป
เวลาสระก็ออกง่าย ไม่เหนียวเหนอะ.

ยมนาเกีย แฮร์นุ๊น

เป็นน้ำหอมบำรุงผม ใช้หลังจากสระผม
หรือก่อนใช้ครีม ช่วยรักษาเส้นผมให้อ่อน
สลวยและไม่ให้หงอกเร็ว ขั้วปลั่งปลกปรกบน
หนังศีรษะ บอ้งกับไม่ให้เกิดรังแค.

ผู้แทนจำหน่าย: บริษัท จีรลีไทยพาณิชย์ จำกัด
1009 ศาลาเฉลิมไทย, ตรงกลางใต้ถุน, พระนคร, โทร. 23292

ยุควิบวิบ

๐ ขบวนการการเมือง

ต่อจากหน้า ๓๕

แต่เมื่อจำเป็นก็ต้องออกไปโดยไม่มีความผิด ทางตำรวจสมาคมความผิดนั้น
แต่ถ้าปรากฏว่า ต้องออกการราชการโดยมีความผิด ก็หมายความว่าไม่
ต้องสมาคมเฉพาะโรคนี้เลย ทั้งสำหรับผู้ที่มิใช่จะเป็นทางการเมืองหรือ
ทางกษัตริย์ จะต้องเป็นผู้มีความผิดหรือไม่? ในสามัญสำนึกของเรา
เห็นว่ามีความผิด เพราะการลี้ภัยคือการหนีๆ หนึ่ง เมื่อที่ราชการ
ไปแล้วจะต้องเป็นผู้มีความผิดหรือไม่? แม้จะไปโดยไม่มีความผิดก็
การเมืองก็หนีอยู่แล้ว ก็หนีโดยไม่เสียทำงาน ก็เรียกว่าหนีราช
การอยู่แล้ว ผิดข้อ ๗ ที่เคย พระราชบัญญัติว่าด้วยการ
ราษฎรให้เป็นผู้ลี้ภัยหรือไม่? หรือจะถือว่า ศาลยังมีสิทธิพิจารณายกเป็นผู้
ลี้ภัยหรือไม่? ถ้าเช่นนั้น การหนีราชการหรือเอาเพียงการราชการ
การ ก็ยังไม่เป็นผิดตามกฎหมาย กระนั้นหรือไม่? อย่างไรก็ตาม ถ้าหาก
อย่างนายปรีดี พนมยงค์ คงไม่เกิดกรณีนี้ที่ไม่ได้มางาน เพราะไม่ได้
มาทำงานยังอยู่ในต่างประเทศได้อย่างสบายใจ ถึงสมัยแล้วจะเขียนหนังสือ
ออกมาเป็นคดีลับแบบ “สังคมน” ให้เราๆ อ่านแล้วก็ยกมือไหว้ พระ
เจ้าพิจารณาว่า คงมีความมุ่งหมายอย่างอื่น แฝงอยู่ เบื้องหลังจึงเขียน
มางานเพียงไม่ถึงแสนฉบับแน่ และเมื่อเขียนไปก็รู้ นึกว่า นายปรีดี
ได้ให้สัมภาษณ์แก่คนไทยไปเขียนแผ่นกั้นใหญ่ขึ้นมาว่า ยังแข็งแรงอยู่
และเชื่อว่า อีก ๘ ปี ซึ่งน่าจะหมายถึงการพินาศของความเป็นไทยอัน
มโหฬารนั้น ยังจะคงแข็งแรงพอที่จะรับใช้ประชาชนคนไทยได้ แต่
นี่เป็นเรื่องของ นายปรีดี พนมยงค์ แต่เรื่องการเอาเงินแผ่นกั้นมา
เขียนมางานนั้นผิดหมดมาถึงเราๆ ด้วย จึงต้องนำมาพูดให้รู้กันไว้ เพราะ
ยังมีคนไทยประเภท “ถึกขี้” อีกหลายคน และได้แจ้งจากรัฐบาลไทย
ด้วย หรือว่าทำไม่มีอันเป็นส่วนหนึ่งจากเงินภาษีอากรที่เก็บจากราษฎรไทย
นี้แหละ.

เราขอวิจารณ์ให้รัฐบาลได้โปรดโปรดระวัง อย่างที่ขอร้องมติดังนี้
จะเกิดโทษผลไม่อันดีทีเดียว.

ต่างประเทศ

การปราบปรามพวกคอมมิวนิสต์ก่อการร้ายในมลายู:

๓๐ เม.ย.๖๖ นี้แล้ว เป็นวันสุดท้าย

ที่ทางรัฐบาลมลายู จะยอมยกย่องให้

แต่พวกก่อการร้ายเข้ามาขอตัวต่อทางตำรวจ พลังจากตัวนั้นไป ทางรัฐบาล
มลายูจะทำการปราบปรามอย่างเด็ดขาดที่สุด แต่การปราบปรามพวกคอมมิวนิสต์
ก่อการร้ายนั้นต้องอาศัยความร่วมมือจากรัฐบาลไทยด้วย ทั้งนี้ของฝ่าย
รัฐบาลมลายูและรัฐบาลไทยว่าก่อการร้ายในมลายู (คนเคียว) จึงทำ
อันมาเรจากกองบัญชาการไทยในเรื่องเกี่ยวกับปราบปราม ซึ่งทาง
รัฐบาลไทยก็ยินยอมให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่ เช่นเคียวก็ได้นำเงินมาก่อน
แล้ว แม้ความเข้มแข็งขึ้น โดยที่คนแดงการร่วมมือกัน กล่าวไว้

ให้มีการให้รางวัลแก่ผู้ที่ทำการปราบปรามเป็นพิเศษด้วย หรือเพียงแต่เป็น
สายให้กันก็จะจ่ายรางวัลให้ตามสมควร ฉะนั้นเป็นโอกาสอันดีของผู้ที่ช่วย
กระทำตัวเป็น “สายลับ” ทั้งหลายแล้ว เชิญร่วมมือกับรัฐบาลทั้งสองประเทศ
ไทยเร็วจะได้ทั้งเงินและชื่อเสียง ก็ว่ามาเที่ยวเป็นสายลับอยู่ตามชุมชุม
ในกรุงเทพฯ มากนัก.

เราจำได้ว่าที่แน่นอนไม่ได้ว่า รัฐบาลมลายูได้เปลี่ยนแปลง
ไปเท่าไรแล้วในการปราบปรามพวกก่อการร้ายในมลายู เท่าที่จำได้
ใจว่าไม่มียอดผู้พันๆ ล้านบาท และได้ทำการปราบปรามมาตั้งแต่ทุกสัปดาห์
ตลอดครั้งที่ ๒ นั้นเคย มีนักข่าวยังเข้า ๑๓ ปีแล้ว ยังมีเหลืออยู่
ประมาณ ๑,๖๐๐ คน และทางรัฐบาลมลายู ได้ได้ก่อนขึ้นมาจากเหนือ คือมา
อยู่แถว ๆ พรมแดนกับไทย-มลายูเอง โดยเหตุนี้จึงเป็นการยากที่
รัฐบาลมลายูจะกระทำไปแต่ฝ่ายเดียว เราเห็นว่า รัฐบาลไทยจะต้อง
ทุ่มเทกำลังเข้าปราบปรามให้รวมเข้าไปด้วยโดยเร็ว มีแผนที่จะเลิกกลดกลบ
เข้ามาอยู่ในบ้านเราที่จะกลายเป็นหนองน้ำเสียอีกทั้งนั้น นอกเหนือไปจาก
ที่มีอยู่แล้วในภาคกลางและภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ซึ่งแม้
ในขณะที่ยังไม่ถึงขั้นที่จะเรียกว่า ก่อการร้ายก็ได้นักก่อการร้ายแล้ว ในการ
ดำเนินการให้รู้เท่าไรโดยง่ายอีกเสียพอๆ เมื่อพูดถึงเรื่องนี้แล้ว เรา
ก็ควรจะขอให้รัฐบาลไทยยินยอมเอาปัญหาชาวญวนอพยพจำนวน ๕๐,๐๐๐
คน ขนมาพิจารณาพิจารณาให้เด็ดขาดลงไปเสียที่เราเห็นว่า ที่ปล่อยให้
รกรากชังอยู่คงก่อความไม่สงบขึ้นในชายแดนไทย-ลาว-กัมพูชา
ไว้ในบ้านเราที่เคียวแต่ไม่มีใครรับผิดชอบไปเสียว่าพรุ่งนี้มาฝั่งเขื่อน
พระบรมโพธิสมภาร รูปการณ์ปัจจุบันไม่เหมาะเสียแล้วที่จะไปกักกัน
นักข่าวยังไป เพียงมีข่าวเดี๋ยวกว่าขออาชญากรจากอเมริกา ก็ให้โดยที่
นักข่าวยังไป ให้ที่เข้ามาขอหลบอยู่ทุกเมื่อเช้านี้ไม่มีใครพูดหรือว่าเป็น
พวกเคียวกัน อยู่ร่วมกันโดยสันติแบบญวนในเมืองไทยอย่างสงคราม
ตลอดครั้งที่ ๒ กระนั้นหรือไม่? เราเชื่อเหลือเกินว่า เหตุการณ์เรื่อง
“อ่าวถั่วเหลือง” และพอเอ็ดเรื่องขึ้นแล้ว ก็พูดให้รู้ ๆ เลือ
ไทยเข้มขันแต่ก็ยอมยกมือให้ใครสักสองหรือสามคนไว้เลย ขอให้
ฝ่ายตำรวจอย่างเพื่อนไทยด้วย.

ขบถในอินโดนีเซีย:

การปฏิวัติของคณะนายทหารหนุ่ม

ในสุมาตรา ภาคกลางและในภาค

เหนือของเกาะซูลาเวซีซึ่งเผชิญหน้ากับมลายูด้วยกำลังอย่างจริงจัง
แล้ว ทหารจากที่ก่อการปฏิวัติในสุมาตราภาคกลางประกาศว่า ไม่ยอมรับ
การปราบปรามโดยรัฐบาลอินโดนีเซีย แต่การสู้รบยังไม่ถึงขั้นรุนแรง เป็นเพียงทาง
รัฐบาลเล่นงานเอาฝ่ายเคียวโดยให้กำลังทางอากาศ ซึ่งฝ่ายปฏิวัติไม่มี
นอกจากนี้ใช้กำลังทางเรือมากขึ้น มุ่งๆ ทำของ ขวัญหรือลากกระเบ
มากกว่า แต่อย่างไรก็ดี ฝ่ายปฏิวัติไม่มีทางจะสู้รบกับเขาจนได้ เพราะ
เพียงแต่กำลังก็สู้กันไม่ไหวแล้ว โดยที่ทหารชาวซูลาเวซีที่ทั้งรัฐบาลกลาง
มีพลเมืองถึง ๓/๔ ของจำนวนพลเมืองทั้งหมด และแม้ฝ่ายปฏิวัติจะยึด
ทางเศรษฐกิจต่อฝ่ายรัฐบาลก็ไม่มีทางสำเร็จเท่าที่พูดไว้ เพราะเขาเครื่อง
มืออะไรก็ยึดได้ นอกจากจะไล่ไปให้ ฝ่ายรัฐบาลซึ่งมีเครื่องบินในการ
ขนส่งพร้อมมูลกว่าสามารถ รักษาทางอากาศได้ และตามข่าวก็ไม่ปรากฏว่า
มีส่วนใดๆ ของอินโดนีเซียยอมเข้าหาฝ่ายปฏิวัติอีก แม้แต่ทาง
เศรษฐกิจและภาคใต้ก็ยังไม่ยินยอมที่จะเข้าหาฝ่ายปฏิวัติ.

৫৬

เคียว. เพราะเวลานี้กำลังคนน้อย
ถนัดกันมา และอาวุธก็พร้อมเพรียง
ทั้งนี้.

“ในตอนที่วันทั้งนี้ทั้งนายทหาร
และนายตำรวจ ต่างก็มารอคอยคำสั่ง
ผมว่า: ทัศนคติการอย่างไร เพราะ
ว่าขณะนั้นทางคุณพลเอก (ผู้บัญชา
การทหารบก) ก็ยังไม่ยอม ทหาร
บอกที่ร่วมมือการรัฐประหาร เชื่อกันว่า
สั่งคุณพลเอก กำลังจะออกเข้ากรมกอง
เป็นบางส่วนแล้ว ผมก็บอกเขาไปว่า
อย่าออกสักเลย สัน. ปลองเลือกเพื่อ
เปล่าๆ ถึงที่กรมสาร ทวีเขาจะไปชน
อาวุธอะไร ให้เขาโดยที่ก็แล้วกัน. เมื่อ
พวกทหารและตำรวจเหล่านั้น เข้าใจเท
พาสของผมแล้ว ต่างก็เดินทางกลับเข้า
กรุงเทพ ฯ แต่ก็มีเหมือนกัน. เพราะคุณ
พวกที่มายังให้ผมทำอย่างนั้น อย่างนั้น
แต่ผมไม่ทำตามหรอก. พักการเมือง
พวกนี้ ไม่ใช่ที่ที่ก่อความ เกิดความ
อันไปหมก ราษฎรของข้า. ถูกปล้น
ท้อง ถูกขูดเลือดเท่านั้นยังไม่พอ. ยังจะ
ก่อเรื่องให้คนไทยกับคนไทย สู้รบกัน
เอง ผลร้ายก็จะตกหนักแก่ราษฎร ที่
ไม่รู้เห็น ที่ไม่มีความผิด และเมื่อใด
ถ้าให้คนอื่นเข้ามาแซกแซงเท่านั้น.”

“ใครมีข้อมูลอยากทำอะไรทำ
ไปเกิดผลอยู่อย่างนี้เสียใจแล้ว ผมกำ
ลัง ทำไร พวกทหารอเมริกันซึ่งเข้า
มาทำงานเสรีไทย ร่วมกันผมกองส่ง-
ความเข้าด้วยกัน คุณ. ข. ข. ข. ข. ข.
ให้ใคร ๆ เขารู้ด้วยเถิดว่า ผมไม่ยอม
ร่วมมือกับคณะก่อการโค. ข. ข. ข. ข. ข.
ส่งเช่นเรื่อย ๆ แต่ใครอย่ามาว่าแถม
ผมก่อนก็แล้วดี.” ท่านนายพลนั้น
อย่างหนักแน่นในข้อนี้.

นับแต่นั้นมาท่านนายพลก็กำ
เนินชีวิตแบบชาวไร่อยู่แถวเมืองชลบุรี
ด้วยความสงบ โดยที่ฝ่ายคณะรัฐประ
หารซึ่งเข้ามาครองเมืองมิได้ก่อการรบ
กวนแต่อย่างใด ความจริงทั้งนี้ก็จะ

เป็นเพราะว่า ท่านนายพลได้มีเหตุผล
แจ้งเจตนา. ก็กล่าวมาซึ่งกัน ให้ท่าน
จอมพล ข. ข. ข. ข. ข. ข. ข. ข. ข. ข.
ได้รับทราบจากสายผู้ร่วมก่อการ มา
กับอีกว่า “ขอให้คุณพลเอกพิจารณา
ข้อนี้ให้สบายเถิด” ท่านจอมพลอา
จะว่าถึงความหลังได้ว่า คุณพลเอก
ถึงวันนั้นเคยร่วมคณะรัฐประหาร ของ
ท่านมาแต่เริ่มแรกเมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม
ค.ศ. ๒๔๘๑ ในฐานะรัฐมนตรีกลา
ยและอยู่ร่วมหัวจมท้ายกันมา คราวนั้น
คณะรัฐประหารของจอมพล ข. ข. ข. ข. ข.
ไปเพราะแพ้พวกในสภา ซึ่งไม่ยอม
รับผลการร่าง พ.ร.บ. กันจนยาว
เพราะเหตุผลและเหตุผลต่าง ๆ ที่ระบ
เมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ค.ศ. ๒๔๘๑.

แต่อย่างไรก็ตาม, หลังจากที่เกิด
ขบถยึดจังหวัดหลวงเมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์
ค.ศ. ๒๔๘๒, แล้ว ก็ปรากฏว่า
ท่านนายพล ถึงวัน ส. ข. ข. ข. ข. ข.
กลายเป็นผู้ต่อต้านว่าร่วมมือกับนาย
ปรีดีพิทักษ์คนหนึ่ง, นับแต่นั้นมาความ
เคลื่อนไหวของท่านก็ติดต่อกับกิจกรรม
ตำรวจ และอดคิดริ้นดริ้นว่าความ
กลาโหมในรัฐบาลชุดเสรีอันมี นาย
ทวี บุญยเกตุ เป็นนายกรัฐมนตรี
“๑๗ วัน” (๑ กันยายน-๑๗ กันยายน
๒๔๘๔) ก็กลายเป็นความถี่กลับ
แม้กรมตำรวจยุคใหม่ “จึงไม่มีอะไร
ที่จะทำได้,” จนกระทั่งมาเมื่อ
กลางเดือนกรกฎาคมเอง เรื่องราว
ของท่านนายพลนั้น ได้กลับมาเป็น
ข่าวอีกครั้งหนึ่ง ว่าประสงค์จะเข้า
มาสู้คดี เจ้าหน้าที่ตำรวจของจอม
อัสวิน เฒ่า ศรียานนท์ จึงผู้คนตบ
กันอีกครั้งหนึ่ง ก็ยังไม่รู้ว่าจะไปจับ
ท่านนายพล ซึ่งสามารถดำเนินคดีอีก
กว่าผู้ต้องหารายใด ๆ ได้ที่ไหน. ดู
เหมือนจะมีคุณหญิง เกลิม ภรรยา
ของท่านนายพลคนเดียวเท่านั้น ที่รู้
แต่ก็ไม่ยอมบอก “คุณหลวงท่าน
อยู่ไกลบ้านค่ะ ไม่ได้อยู่ใกล้ๆ แถว

นี้หรอก,” คุณหญิงกล่าวกับผู้ส
ข่าวของ “สารเสรี” ที่บ้านซอยสุ
ภาณคิมกบี่ ซึ่งเป็นแหล่งที่หวัด
หวัดจะเกิดการประทุกันอย่างนอง
เลือดเมื่อ ๑๐ ปีก่อนนั้น. ▲

□ จากระเบียงสภา

ต่อจากหน้า ๒๒
ร้อน รอดการที่ นานไม่ได้. จึงได้
ทำหนังสือถึงรัฐมนตรีว่าการกลา
ยวันการเกษียณอายุที่ ทั้งที่
ทวีภาณคิมกบี่ทั้ง ๑๕ จังหวัดตาม
มาตรา ๑๕๕ แห่งประมวลกฎหมาย
อาญาของ ส.ส. ที่เห็นด้วยได้เข้ามา
รับรองรวม ๒๓ คนด้วยกัน. ข้าพเจ้า
ขอนำเอาชื่อ ส.ส. เหล่านี้มาประกาศ
ให้ทราบ. ด้วยว่า เพราะท่านเหล่านั้น
ได้ปฏิบัติหน้าที่อันควรที่ราษฎรจะได้รับ
ทราบอย่างนี้. ท่านเหล่านั้นคือ
ส.ส. เนตร เขมะโยธิน ส.ส. ทิม ภู
พินันท์ ส.ส. จอห์น ภูพินันท์ ส.ส.
มาด เงินทาบ ส.ส. นพ ภูพินันท์ ส.ส.
เอื้อวิทย์ นาคพงศ์ ส.ส. กิ่งกมล บุญเสริม
ส.ส. ประเสริฐ สุขบรรพต ส.ส. ล้วน
เวชกาลานนท์ ส.ส. ชานบุญทอ ไชยคำ
มิ่ง ส.ส. บุญนาค อพทชัย ส.ส. เลิศ
สัมพันธวิทย์ ส.ส. บรรเจิด สายเชื้อ
ส.ส. สัมพันธ์ ชนชวชน ส.ส. ชื่น วั
จิรบรรพต ส.ส. แดม วงศ์อำมาตย์ ส.ส.
บรรพต วงศ์สง่า ส.ส. บรรพต จำปา
พันธ์ ส.ส. วีระ รมะบุญ ส.ส. สุพันธ์
พินันท์ ส.ส. ประกิจ ศิริพันธ์ ส.ส. ทอง
ปาน วงศ์สง่า และ ส.ส. เอม งามวงศ์.
กว่าครึ่งของ ส.ส. ดังกล่าวได้ส
ัญญาผลอันน่าพึงพอใจอย่างยิ่ง เพราะ
เหตุว่ารัฐมนตรี ว่าการกระทรวงการ
กลา ย. เสริม วินิจฉัยบุคคล เห็นด้วยต่อ
ความกล้าหาญกล้าแค้นของราษฎรใน
จังหวัดภาคอีสานที่ต่อต้านทุกขกรรมมาอยู่
จึงได้มีหนังสือส่งไปยังผู้ว่าราชการ
จังหวัดต่าง ๆ ในจังหวัดภาคอีสานรวม
๑๕ จังหวัดให้พิจารณาขอความเห็น
ยินยอมเสีย ซึ่งอันนี้ว่าการดำเนินการ
ของ ส.ส. ๒๓ คนนี้ให้ผลแก่ประชา

ชนอย่างยิ่ง เพราะเป็นทางหนึ่งที่จะช่วย
บรรเทาความเดือดร้อนไปได้ด้วย. มี
คณะราษฎรในจังหวัดภาคอีสาน รวม
๑๕ จังหวัดนั้นจะต้องเดือดร้อนอีกเพียง
ใดบ้างไม่ทราบ. แต่ที่เรากล่าวคือ
นั้นเห็นจะดีไม่แพ้แน่ อย่างนั้นแล้วทำ
ไม่ว่าไม่คำนึงถึงเหตุผลอันนี้. กลับจะ
มากล่าวซ้ำเติมอีกว่า คณะสภา
เกษียณ. แล้วจะไม่ให้ต้องต่อสู้เพื่อ
เกษียณอีกได้อย่างไร. แต่มีอย่าง
ในบรรดา ส.ส. ภาคอีสานที่สังกัดอยู่
ในพรรค. ข. ข. ข. ข. ข. ข. ข. ข. ข. ข.
แล้วว่า: ถอนตัวออกจากพรรค. ข. ข. ข. ข. ข.
เกษียณ. ตามคำเรียกร้องของประชาชน
ที่. ข. ข. ข. ข. ข. ข. ข. ข. ข. ข. ข. ข. ข.
สิทธิธรรม ส.ส. อุบล นายส.ส. พร วั
มาศ ส.ส. รอยเค็ด และนายศิริ สง
คราม ส.ส. อุท. ครั้นต่อมาปรากฏว่า
ส.ส. ศิริ สงครามได้มาให้สัมภาษณ์
ผู้แทนหนังสือพิมพ์ ณ สมาคมหนังสือ
พิมพ์ว่า เขามิได้ลาออกจากพรรค. ข. ข. ข. ข. ข.
เกษียณ. ตามที่ปรากฏข่าวเลย. ทั้งนี้
โดยเหตุผลว่า เขาเข้าไปสังกัดพรรค
. ข. ข. ข. ข. ข. ข. ข. ข. ข. ข. ข. ข. ข.
เกษียณ. ยึดมั่น ณ โดยที่เห็นเห็นชอบ
ด้วยนโยบายของพรรคนี้ว่าควรยึดมั่น
คติของพรรค มิได้เข้าไปเพราะนิยมชม
ชื่นสายกลาง ๆ ที่หัวหน้าพรรค หรือนาย
ใหญ่. เลขาธิการพรรค. ข. ข. ข. ข. ข. ข. ข. ข. ข. ข.
ใหญ่. เลขาธิการพรรคไปพูดว่าชาว
อีสานเช่น ส.ส. ศิริ สงครามก็ยังเห็น
ว่าตนเองยังมีชีวิต ที่ระดมตัวออกจาก
พรรค. ข. ข. ข. ข. ข. ข. ข. ข. ข. ข. ข. ข. ข.
ว่า ส.ส. ศิริ สงครามคงมิได้คำนึงถึง
ความผิดเห็นของประชาชน คงจะมีที่
ระดมอะไรกันแล้ว. โดยที่เขาได้รับ
ฟังความคิดเห็นของกันเอง. ก็เรา
จะเห็นได้. ก็ขอที่จะเร่งที่ไปยังอีกสัก
แล้ว. เพราะในขณะนี้ ส.ส. ภาคอีสาน
และประชาชน ได้ลุกขึ้นต่อสู้. ข. ข. ข. ข. ข. ข. ข. ข. ข. ข.
แทนคนทั้งภาค ที่ถูกประทุพพิกาย
เหยียดกัน. ข. ข. ข. ข. ข. ข. ข. ข. ข. ข. ข. ข. ข.
ความเพียงคนเดียวที่ไม่เห็นเป็นสิ่งนำ
อนาทรอันใด. และเก็บรอบแทนคน
อีสาน. เพราะมีทัศนะเห็นไปว่าการที่

ส.ส.ใหญ่ วิชาชีวิตและการปกครอง
ประชาธิปไตย ก็กล่าวเช่นนั้นเป็นเรื่อง
ส่วนตัวของผัวใหญ่ ๆ มิได้เกี่ยวกับ
นโยบายของพรรค เราเองก็ฟังแล้วก็
รู้สึกเฉยใจเหลือเกิน วิชาชีวิตและการ
ปกครองเขาไปนั่งในสภา เป็นตัวแทน
ของเขา ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอเสนอให้
ประชาชนชาวจังหวัดอุดร ได้รับความ
ถึงจิตใจและความรู้สึกที่แท้จริง ที่ผู้
แทนของข้าพเจ้ามีต่อชาวอีสานด้วย และ
ท่านควรจะได้รับไว้พิจารณา ต่อไปอีก
ว่าเขาคงจะเป็นผู้แทนของท่าน หรือไม่
อีกในวันข้างหน้าหรือไม่ ข้าพเจ้า
ขอเสนอให้ท่านเป็นผู้ช่วยอธิบดีด้วย
ด้วยความสุจริตและภักดี การเป็น
ผู้แทนราษฎรนั้น ย่อมจะมีทั้งข้อดี
ก็มีทั้งข้อเสียที่เห็นได้ชัดว่า ควรจะทำ
อันใดอันหนึ่งเพียงใดและอะไรควรแก่การ
กระทำหรือไม่ ย่อมเป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้ว
แต่ถ้าผู้แทนของข้าพเจ้าไม่ประสงค์
ประสงค์อันเพียงนั้นแล้ว ท่านควรจะทำ
อย่างไรกับผู้ที่แทนของท่านนั้น ข้าพ
เจ้าคิดว่าท่าน ย่อมจะรู้หน้าที่ของท่าน
ได้ดีกว่า

ผู้ที่มิจะได้รับประโยชน์ และได้รับการ
ชมเชยจากประชาชนโดยทั่วไปคือ ส.ส.ฟอง
สลับธรรม แห่งอบจ.อุดรธานี ซึ่งสังกัดอยู่ใน
พรรคประชาธิปัตย์ และเป็นสมาชิกในสภาเพื่อ
ส.ส.เพื่อให้เกิดความเข้าใจของราษฎรมาแต่บัดนี้ เพราะ
ในขณะที่จะกล่าวถึงการพรรคประชาธิปัตย์ นาย
วิชาชีวิตก็กล่าวประนามนั้น ส.ส.ฟอง ก็นั่งอยู่ด้วย
และพร้อมที่จะยื่นข้อหาให้แต่หนึ่ง
สี่พันห้าร้อยห้าพันไปอยู่คนเดียวแล้ว เมื่อมี
ข่าวว่านายวิชาชีวิตจะฟ้องข้าพเจ้าไม่ผิด แต่
แล้วก็ต้องหาข้อหาว่าไม่ผิดก็ฟ้อง เพราะความ
จริงนั้นท่านอาจจำไม่ผิด นี่จึงพอที่ท่าน ส.ส.
ฟองฯ ถอนข้อหาออกไปอีกเป็นขั้นๆ คือว่า ภาย
หลังจากที่ได้รับการเลือกตั้งให้รองจากพรรค
ประชาธิปัตย์ ในขณะที่จะเลือกตั้งให้รองจาก
ส.ส.ฟองฯ ที่ได้รับเลือกจาก ส.ส.สลับ
มารัฐบาลและส.ส.ฟองฯ เองก็กล่าว และให้ทราบ
ถึงการตัดสินใจจากสภาของพรรคประชาธิปัตย์
โดยเด็ดขาดแล้ว และเมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์
ส.ส.ฟองฯ ก็ได้รับเลือกจากสภาอีกครั้งหนึ่ง ว่า
จะต้องอยู่ในจังหวัดอุดรต่อไปอีก เพราะเหตุ
ว่านายวิชาชีวิตจะฟ้องข้าพเจ้าพรรคประชาธิปัตย์
ได้เต็มที่ไปถึงสุดแล้ว เพื่อที่จะออกปรา
ศหาเสียงให้ต่อพรรค และกล่าวในการถูก
โจมตีนั้น จึงจำเป็นต้องออกสู่ที่ไปก่อน
ถ้าหากต่อไปนี้จะได้อีก เพราะเหตุว่า ส.ส.
ฟองฯ ได้ลาพักอยู่ ส.ส. ๕ คนในจังหวัดอุดร
ออกจากการสังกัดพรรคด้วย

พฤติการณ์ของส.ส.ฟองฯ กับ
ส.ส.ศรี-สงครามนี้ เราไม่เคยวิจารณ์

ว่าใครจะผิดใครจะถูก เพราะเรื่อง
ความคิดเห็นนั้นย่อมจะแตกต่างกัน
ได้ ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอเสนอให้ระ
ชาชนชาวอีสาน ได้ใช้วิจารณญาณ
ด้วยดีเถิด ว่าใครควรจะเป็นที่พึง
อันมั่นคงของท่านได้มากที่สุดไป เรา
คงรู้ตัวร่วมกันไม่ช้านัก. ▲

แก้ว นันต

□ เรื่องๆ หนึ่ง

ต่อจากหน้า ๒๔

อาชีพของเขาวชน

ในระยะนี้ได้นับหน้าเกี่ยวกับ
“แก๊งค์ค้อนขว้าง” ในจังหวัดเขียง
ใหม่ แดงค้ำประธณด้วยแก๊งค์หนุ่ม
ฉกรรจ์ที่ขมก้อความสง่าของ
ประชาชน ทางราชการทราบเหตุ
การนี้ของแก๊งค์หนุ่มพวกนี้เข้าเห็นว่า
จำเป็นอย่างมาหากต้องฝืนตนเอง จึง
มีคำสั่งให้กองกำลังหนึ่ง ฝืนทำเรื่องทำ
นองที่จะชักชวนให้แก๊งค์หนุ่มๆ เขาอย่าง
ไปในทางที่ดีไม่ได้มาออกฉายให้ประ
ประชาชนชม.

ทั้งนี้เกี่ยวกับเรื่องท่านเอง นั้น
มากเป็นหนึ่งแก๊งค์ ผมเคยชมมาก
มายหลายเรื่องเกี่ยวกับ ข้าพเจ้าเรื่อง
“Dead End” ซึ่งผมได้เขียนเกี่ยวกับพวก
แก๊งค์ค้อนขว้างของเขาในยุคนั้นพวกนี้เกิด
วันหนุ่มวัยคนละ แดงค้ำประธณก็
ธรรมเป็นอย่างยิ่ง จนเข้าพวกกัน
พิจารณาจากพวกนี้พวกนี้พวกนี้พวกนี้
จาก ต่อมาก็คือหลายเรื่องกันแสดง
ให้เห็นว่า แก๊งค์หนุ่มแก๊งค์นี้
ทั้งนี้ที่เกี่ยวกับเรื่องแก๊งค์ค้อนขว้างไป
ให้ทะเลาะวิวาทกันทางเป็นโจรมาก
ว่าทางชนโค เช่นเรื่อง “แก๊งค์ค้อน
ขว้าง” ซึ่งผมเคยเขียนเรื่องสัปดาห์ หรือ
แม้เรื่องก็มากตลอดเรื่อง แก๊งค์ค้อน
ขว้างไปเรื่อย ๆ ก็ยังดูสำคัญมากของ
เขาวชนแล้วและทราบพวกนี้ เขาไป
ไว้ทั้งเรื่อง ซึ่งมีความนิยมชมชอบ
ของผู้สัววังหน่องแก๊งค์ และพวกเม
อ์ผู้ถูกหน่องแก๊งค์เองทำให้ผู้ถูกไทย
ไปไม่เลย.

ทั้ง ๆ ที่เขารับกันเองเป็นผู้สัววังนั้น ผม
ทราบว่ามีบางรายไปขอรับการเลือกตั้งที่
เขาห้ามบ้างนั้นก็เพราะเหตุว่าเขารับกันคือ
รักในรัฐนั้น จะกลายเป็นอันไหนไป ทำ
นองนี้เขาก็ว่าอันไหนก็ไม่ใช่ อันไหนก็
เขาทั้งนี้เขาจะรักก็เรื่อง “The Dead Ends
Kid” เรื่องของอันไหนไปเลย ในที่สุดแล้ว
รับไปต่อออกไปโดยไม่คิดอะไร อีกสักหน่อย
นักอะไรหรือมันแต่การอาจกันดีตาม คงกลาย
เป็นต่อจืดจางไปอย่างไม่มีปัญหา.

ในเมื่อเขารับกันเอง สักมีความหวังก็คิดว่า
เขารับกันเองเขาจะกลายเป็น อันไหนไปเลย
ก็เหตุใดจึงเล่าเพราะไม่พอหรือหรือไป ต่อ
ที่ส่งพวกนี้มาให้มาบอกว่า เราจะต้องคิดตาม
หลังเมื่อรับกันหรือจะ แต่ตรงนั้นผมผม
ก็การเหล่านี้ก็จะต้องออกไปต่อให้ไปต่อก็ต่อ.

เมื่อวานนี้ผมพบเด็กหนุ่ม

ไทยสองสามคนแถวข้างซอ แดงค้ำ
จังหวัดเขียงใหม่กับตัว ใส่เสื้อยัก
กลมลายขวาง แขนเสื้อตัว ขี้ไปคิก
ร่วมไว้ เขาหนีพวกนี้ที่แกล้งกันก็
มีเสื้อยักตัวให้แก๊งค์แล้ว ปลอมทั้งไว้
เวลาพวกนี้ไปเอาไม่ต้องการบุตร หัว
มีต่อไม่ต้องการ ยืนท้าวสะใจให้หนี
หรือก็ขมขื่นอยู่ปากเหมือน “Dead Ends
Kid” ไม่มีผิด ที่รับกันก็เลยไม่มา
เขาคือ แก๊งค์ค้อนขว้างแล้ว “แฟ
ชั่น” ใหม่เขามละออขึ้นแล้ว พวก
ก็ผมผมเป็นสัวค้อนขว้าง แดงค้ำ
ฝรั่ง เช่นเกี่ยวกับโรสจางนางจะมา
เปลี่ยนชาวเงินที่ขมก้อความสง่าของ
ให้เห็นเป็นฝรั่งไปอย่างยิ่ง.

ผมมีความใจเหลือเกินว่า “แฟชั่น”
การนี้ผมผมเป็นฝรั่งแบบนี้ จอมมากไป
ในหมู่เขาวชนที่ไว้การศึกษาของข้าพเจ้า
เป็นแก๊งค์ค้อนขว้างเหมือนค้อนขว้างแก๊งค์
ฟรานซิสโก หรือในไมยวอร์คไนด์ ผม
วิเศษจริงๆ ครับว่า รอยกับฝรั่ง
แพร่หลายไปรวดเร็ว อันสืบเนื่องมาจาก
การค้อนขว้างนี้เอง ท่านเจ้าหน้าที่ของ
กองความประพฤติ ไม่ลงไปยังค้อนขว้าง
แถวข้างซอข้างหัวค้อน

ณบัดนี้ผมจะตามใจไปกับหน่องค้อนขว้าง
หน่องค้อนขว้างหน่องค้อนขว้างหน่องค้อนขว้าง
โปรดคอยใจไว้หน่องค้อนขว้าง. ▲

แสดง พยัคฆบรรณ

□ สังคมการเมือง

ต่อจากหน้า ๔๐

ข้าพเจ้า ส่วนทางข้าพเจ้าไม่พิจารณา
มีนโยบายในเงื่อนไขอย่างหนึ่ง เพื่อ
แทน.
(อ่านต่อหน้า ๔๕)

ชักชวนประชาชน ไปใช้สิทธิให้มาก
ว่าเก่า การโฆษณาการที่ทั้งทางวิทยุ,
โทรทัศน์, วิทยุสื่อสาร และลายพระ
การเมืองภาพพิมพ์

ตามที่ได้มีข่าวแพร่ไปทั่วเมือง

กติกาก็แล้วว่า ผู้บัญชาการเมืองรวม ๕
คน ซึ่งพำนักอยู่ในสี่เหลี่ยมใหญ่ใน จะ
เข้ามาอยู่ในรั้ว หนึ่ง ยักยักปรากฏ
ว่าคนไทยอีกคนหนึ่งคือ นาง มงเยาว์
ประกาศิต นัประพันธ์หญิงชื่อดัง
ซึ่งไปใช้ชีวิตอยู่ต่างแดนถึง ๔ ปีเต็ม
ก็เกิดอย่างเงี้ยว รวดซึ้งอง มาถึง
กรุงเทพฯ แล้วเมื่อวันที่ ๓ มี.ค. ๒๕๐๑
และหลังจากนั้นก็ไปพบกันที่หน้าท่า
ราชินีใหญ่พลก.ร. เกษียร ศรดา
มนต์ ที่สัปดาห์แล้ว นาง มงเยาว์
ประกาศิต ก็ได้รับอนุญาตให้กลับมา
พักผ่อนที่ชายไทย เพื่อการสอยสวน
ในวันต่อไป.

นัประพันธ์หญิงเรื่องนาม เผย
ความรู้สึกเมื่อมาเมืองไทยว่า พาก
ไกลด้วยความยาก “เมืองไทยเปลี่ยน
แปลงไปมาก เจริญก้าวหน้า ก่อความ
บ้านช่องเปลี่ยนไป จดจำไม่ได้ เช่น
เช่นนั้นจึง ๆ ตลอดเวลาที่อยู่ในระ
เทศกันนี้ได้รับความอุปการะจาก รัฐ
บาลจึงโดยตลอด อยู่ในฐานะไร้ม
ไม่ทราบได้ แต่ไม่ใช่อุปการะเมือง
เพราะฉันไม่มีภาระเกี่ยวข้อง ทางการ
เมืองเลย” □

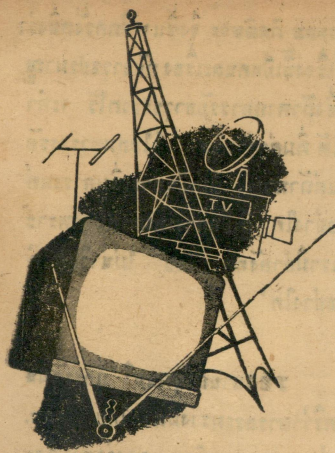
สังเขปเขียนโดย: ส.ส.ว.

□ สรุปและวิจารณ์

ต่อจากหน้า ๔

เวลาหลายวัน เรื่องนี้จะเป็นที่นักใจอย่าง
ว่าในระหว่างที่ประทับอยู่นั้น อาจจะเกิดเหตุร้าย
ขึ้นมาก็ได้และแม้ว่าผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่
จะให้ตำรวจอย่างมีหมายว่าจะไม่ปล่อยแต่
ก็ไม่มาไว้ใจใดเลย ทางที่ดีแล้วควรจะหาข้อ
จะคิดไปแต่ต้นผม ขอให้มันทันอย่างว่าแหละ
แล้วผมบอก ควรอย่างยิ่งที่ผู้ว่าราชการจังหวัด
เชียงใหม่จะได้อำนาจให้เด็ดขาดลงไป และทำ
การปราบปรามให้สิ้นซากไปจึงคิดว่าไม่เป็นเรื่อง
ยากเย็นอย่างไรเลย ในเมื่อเกิดเรื่องมาที่หลาย
ครั้งหลายหนแล้ว. ▲

ทางวงการ

ออกอากาศ

เรียน คุณตามพ หินพันอุ.

ผมได้หยุดเขียนจดหมายมาถึงคุณเสียหลายเดือน หลังจากที่ คุณได้บอกกล่าวไว้ว่าให้เพลาๆ การเขียนลงเสียบ้าง ระยะเวลาตอนนั้น เป็นเวลาที่โลกกับวันขึ้นปีใหม่ ตามความเข้าใจของผมคิดว่าคุณรวมทั้งผมด้วยคงจะได้พบกับ การเปลี่ยนแปลงรายการ เพื่อให้มีรสเข้มข้นขึ้นบ้างตามประกาศที่ทางสถานีไทย ที.วี. ได้แจ้งไว้ ประกอบกับทางสถานีวิทยุสื่อสารก็จะเปิดใหญ่ด้วย การแข่งขันกันในด้านรายการคงจะทำให้ ความพอใจให้แก่ผู้ที่ได้เสียเงินซื้อเครื่องรับอย่างสมนาสมเนอบ้าง แต่ ขณะนี้เป็นเวลาหลายเดือนมาแล้วหลังจากประกาศออกมาผมยังไม่เคย คิดว่าจะมีรายการอะไรเลยที่ทำให้ความพอใจขึ้นได้.

๑. รายการละครเรื่องสั้น ที่แสดงเฉพาะวันอังคารนั้น ผู้ตั้งรายการ มีความสามารถแต่งให้ดีกว่าที่เขียนอยู่ในขณะนี้ ถ้าจะถือว่าเป็นละครเรื่องสั้น ก็ควรจะเขียนละครชวนหัวที่ผู้ชมพอใจ แต่รายการที่แสดงออกมาทุกครั้งผมไม่ทราบว่าจะเขียนรายการที่ชวนหัวแบบไหนถ้าทำได้ก็ดีกว่ารายการนี้ไปเสียดีกว่า.

๒. สำหรับคุณพิชัย ผู้ที่กรายการทนายปัญหา ให้เคยบอกกล่าวว่า การกรายการทำให้กับความบริสุทธิ์ไม่มีการเล่นพรรคกันนี้ ผมขออภัย

ซึ่งแพร่ภาพแพร่เสียงมาเป็นข้อเขียนทั้งติชมจากสิ่งอันได้รับรู้รับฟังแบบเปิดเผยแนกกันเอง

ถามว่า ยุคโลกที่เลือกเข้าไปร่วมรายการนั้นเป็นไปด้วยความบริสุทธิ์จริง ๆ หรือ? มีบุคคลเป็นจำนวนมากที่ส่งจดหมายมาเพื่อขอร่วมรายการแต่ไม่เคยได้รับคำตอบเลย ทั้งระยะเวลาผ่านไปนานมาแล้วแล้ว แต่ขณะเดียวกันก็มีบรรดาผู้ที่เคยร้องขออยู่ก็รายการ เช่นทางสถานีกรมประชาสัมพันธ์ ได้เป็นผู้ร่วมรายการอยู่บ่อยครั้ง เช่นทำหน้าที่การกำหนดพื้นที่หน้าแผนก วิทยุปกครองเป็นต้น พอทราบยังมีข่าวว่าถ้าผู้สมัคร เป็นผู้ที่มีเพื่อนในทำงานแล้ว อาจพิจารณาเร็วหน่อย ผมอยากจะคิดว่าคนที่ ให้แสดงคุณวุฒิไปนั้นเป็นเพียงหน้าฉากที่ใช้หลอกล่อที่รู้ไม่เท่ากันเท่านั้น แต่ผู้ที่รู้แล้วเป็นการยากที่จะบอกคุณาแต่ให้เสียเรื่อกว่ารายการ ทนายปัญหาที่จะใช้ความสามารถแก่บุคคล ถ้าสื่อแต่ละเอาพวกตนเข้าชิงจะให้ผู้ที่อยู่หน้าๆ อย่างที่ผู้พิชัยเห็นอยู่ในขณะนี้.

๓. สำหรับคุณสมจิตต์ ผมขอคำหมิ่นในข้อที่ว่าไม่ควรพูดออกมาดังกลั่น

ในขณะที่ผู้สมัครอยู่ โดยเฉพาะในคราวที่เขียนก็ปรากฏว่ามีมากมาย บุคคลที่จะเกิดเครื่องรับฟังนั้นอยู่ ๒ ชนิด ชนิดแรกรับฟังเฉพาะรายการสุดท้ายเท่านั้นไม่สนใจว่า รายการที่เป็นความรู้นั้นจะเป็นอย่างไร ส่วนชนิดหลังเป็นพวกที่เข้รับรายการที่ดีครายการ ดังนั้นขอให้คิดว่าต้องเป็นผู้ คอยข้างร่วมความรู้อยู่บ้าง การพากันมาไทยก็ให้เข้าใจเป็นนักเพราะผู้ พังต้องการข่าวมากมายต่างประเทศด้วยเพื่อความรู้ว่าชาติใดให้ค่าพูดได้ระหว่าเพียงใด และในคราวนี้คุณของขอให้องค์ประชุม เอาเรื่องเป็นภาษาไทยในตอนจบอีกด้วย จึงเป็นการไม่สมควรอย่างยิ่งเพราะชนต่างชาติที่ไม่ทราบเรื่องราว ไม่อาจจะทราบได้ว่า พวกคนในเรื่องที่ประชุมอยู่หรือเรื่องอื่น กรุณาอย่าคิดว่าทำได้ปัญญา M.S. in Education มาแล้วจะทำให้ เรื่องราวเขียนคนเดียวผมขอเตือนมาด้วยความหวังดีอย่างจริงจัง.

๔. รายการภาพยนตร์ "ล่องน้ำ" เป็นรายการที่พอใจ แต่กระมังจนไป

อีกถ้าผู้เล่าไม่แสดงกิริยา "โอเวอร์" เช่นนั้นเล่ารวมกาก็ได้กับ พังเขา ก็อยู่แล้ว ถ้าการพาดพิงไม่ก็ถ้าจะทำให้ผู้ฟังเบื่อได้ แล้วถ้าภาษาชาวบ้านของคุณไม่ออกพูดก็ว่าคงไม่มีใครที่เรียนเพื่อเกิดทางไปเรียนต่อ ที่วิทยาลัยอาชีวศึกษาหรือครับ.

๕. ผู้ประกาศและผู้โฆษณารายการที่มีความเคยชิน ก่อพันักต้องท้อแท้ ไม่ใช่ออกมาประกาศด้วยเสียงที่ฟังอย่างถ้อยจริงให้ แขนงคุณคงควรประกาศอยู่ในขณะนี้ และผู้อ่านข่าวก็เช่นกัน ถ้าคุณพดณณ์อ่านไม่ก็ก็ก็ไม่ควรจะจิกออกมาอ่านทางนี้ เอาถ้อยไปอ่านทางรายการวิทยุให้ชินก่อนจะดีกว่า ที่มาฟังกันหนักมากอ่านเอาโดยไม่รู้ว่าจะอ่านข่าวหรือเปล่า?

ผมขอจบจดหมายฉบับนี้ มาด้วยความปรารถนาดีต่อคุณตามพในการที่จะได้เห็นคุณเขียนที่เสนอข้อความ คงเป็นประโยชน์แก่ผู้กรายการและผู้ชมรายการด้วยทั้งสองฝ่ายเช่นเคยครับ.

ขอแสดงความนับถือ.
ธีระ พรรณพิพัฒน์.

สรุปและวิจารณ์

ต่อจากหน้า ๑๔

บาทการ:กรรม

โคแก่ในโคเกีย

ก่อนที่พล.ท. สุวัจน์ จารุเสณีย์ อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ฯ จะเรียกประชุมหัวหน้าหน่วยงานของรัฐ เพื่อชี้แจงนโยบายการประชาสัมพันธ์ของรัฐบาลใหม่ พล.ท. สุวัจน์ได้กล่าวถึงบทบาทของประชาสัมพันธ์ว่า จะต้องทำหน้าที่เป็นสื่อกลางในการเชื่อมโยงระหว่างรัฐบาลกับประชาชน และจะต้องมีความรับผิดชอบต่อประชาชนอย่างเต็มที่ นอกจากนี้ ยังได้กล่าวถึงบทบาทของประชาสัมพันธ์ในการส่งเสริมและสนับสนุนการทำงานของรัฐบาลใหม่ให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

จากที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่า บทบาทของประชาสัมพันธ์นั้นมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำเนินงานของรัฐบาลใหม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเชื่อมโยงระหว่างรัฐบาลกับประชาชน ซึ่งถือเป็นหัวใจของการบริหารงานของรัฐบาลใหม่ พล.ท. สุวัจน์ได้เน้นย้ำว่า การประชาสัมพันธ์จะต้องเป็นไปอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ไม่สามารถขาดได้ และจะต้องมีความรับผิดชอบต่อประชาชนอย่างเต็มที่ นอกจากนี้ ยังได้กล่าวถึงบทบาทของประชาสัมพันธ์ในการส่งเสริมและสนับสนุนการทำงานของรัฐบาลใหม่ให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

จากที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่า บทบาทของประชาสัมพันธ์นั้นมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำเนินงานของรัฐบาลใหม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเชื่อมโยงระหว่างรัฐบาลกับประชาชน ซึ่งถือเป็นหัวใจของการบริหารงานของรัฐบาลใหม่ พล.ท. สุวัจน์ได้เน้นย้ำว่า การประชาสัมพันธ์จะต้องเป็นไปอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ไม่สามารถขาดได้ และจะต้องมีความรับผิดชอบต่อประชาชนอย่างเต็มที่ นอกจากนี้ ยังได้กล่าวถึงบทบาทของประชาสัมพันธ์ในการส่งเสริมและสนับสนุนการทำงานของรัฐบาลใหม่ให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

สถาปนาคุณธีระ พรรณพิพัฒน์ ให้ข้อคิดบางประการเกี่ยวกับไทยที.วี.

"แต่งอาทิกัน"

จากวังปารุศ

แหล่งโสเภณีเดือนอยู่ที่ไหน?

รายงานข่าวจากวัง ปารุศก์ ซึ่งผู้เขียนได้รับจากคนเข้า ประจำสัปดาห์ มีเรื่องที่น่าสนใจ และจุดสำคัญที่หาพบ คือกรมตำรวจอยู่เบื้องหลัง คือการส่ง ยึดใบอนุญาตโรงแรมในพระนคร ๓ แห่งฐานปล่อยให้ โรงแรม เป็นที่มั่วสุม ของโสเภณีเดือน เป็นเหตุก่อความไม่ สงบเรียบร้อยในสังคม ซึ่งขั้วตำรวจยัง ยึดใบอนุญาตโรงแรมดังกล่าว เป็นการ ยึดครั้งแรก เพราะแต่ไหนแต่ไรมา ทางกรมตำรวจไม่เคยใช้ขั้วรุนแรงแต่ ขวกรโรงแรมผู้ทำผิดเลย.

จากการสืบของโรงแรม ที่ถูกยึดใบอนุญาต หาดใหญ่ ๓ แห่ง คือโรงแรมฮิงเฮ้ง โรงแรมฮิง ฮัน และโรงแรมฮิงคังคัง นั้น ผู้เขียนจำได้ว่า โรงแรมแห่งแรก เป็นโรงแรมเล็กอยู่ระหว่าง วงเวียน ๒๒ กรกฎาคมและสถานีหัวลำโพง มีเป็น โรงแรมหนึ่งที่ได้ชื่อว่า เป็นแหล่งของนางงาม เจ้า หรือโสเภณีเดือน ใช้เป็นที่ขายสาวท่อน้ำขาย สดชื่นในเวลาดึกดื่นมาก จนคนพอมีรายได้นิด เข้าไปในกลุ่มของ นางงามเหล่านั้นแล้ว พ่อกันทั้งหลายจะออกมาดูตลาดให้ "ขึ้นห้อง" เอา อย่างเก๋ๆจนกระทั่งใคร พลาดิศัยของโสเภณี เดือนตามโรงแรมหลายแห่งดังกล่าวนั้น จาก ข้อเท็จจริงที่ผู้เขียนได้เคยประสบมาด้วยตนเอง และจากการรายงานของตำรวจ ประการนี้โดยมาก โรงแรมได้รวมมือด้วย เพราะโรงแรมต้องอาศัย พหุเชิงเหล่านี้ เป็นสื่อให้มันเข้าหาห้อง มันเป็น รายได้ให้โรงแรมได้รวมกันหนึ่งไม่ผิด แต่ใน ขณะเดียวกันโรงแรมเหล่านี้ อีกหลายแห่งต้อง เพราะพวกมันจะพาโสเภณีเดือน ก่อความ ไม่เรียบร้อยให้แก่พ่อค้าผู้ซื้อหรืออย่างมากมาย.

ผู้เขียนจำไม่ผิดว่า การการบม ยาวนานโรงแรม ที่ทำผิดพระราช ขบัญญัติโรงแรมนี้ ทางกรมตำรวจได้ เคยตรวจขึ้นต้นมาหลายครั้ง โดยเฉพาะ ใบบัญชีเกี่ยวกับโรงแรม ใช้สถานที่ ส่งเสริมอาชีพโสเภณีเดือน ซึ่งไม่มีใช่ แต่เพียงโรงแรมสามแห่ง ที่อธิบดีกรม ตำรวจสั่งยึดใบอนุญาตคราวนี้ แต่กิจ การของโรงแรมในพระนครทุก ๆ แห่ง มีเหมือนอันหนึ่ง คือเป็นแหล่งอาศัย ของโสเภณีเดือน และดูเหมือนว่า โรง แรมใหญ่ๆ หูๆ หึ่งๆ จะมีวิธีการ และการดำเนินงานอย่างขวาง ยิ่งกว่า โรงแรมเล็กๆ เล็กๆ

"ปทุมวัน"

▲ สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ ทรงดำรงพระพรหมพิธี ระหว่างเสด็จประพาสภาคเหนือ ถ้าตั้งทรงได้ตามแต่งตั้งที่นำตก

สืบตบ การสืบ

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถได้เสด็จประพาสภาคเหนือ เพื่อทรงเยี่ยมเยียนพสกนิกร ณ. ที่นั้นแล้วโดยขบวนรถไฟพระที่นั่ง ซึ่งออกจากสถานีจักรตลาดตั้งแต่ เวลา ๖.๕๕ น. วันที่ ๒๗ ก.พ. ๒๕๐๑ ของทรงพระเจริญ.

ข่าวที่กล่าวถึงเกี่ยวกับความน้อยนิดนี้คือ ข้าที่ไทยควรจะมีราช วรกว จากสหรัฐเข้ามาใช้ปร. จากองค์ที่หรือไม่มี กังหัน เมื่อหลังถึงพินันท์ เรืองฟ้าเข้าเรียนตามข้าอับบ ยอร์มัมทวิ เมื่อเข้าวันที่ ๓ มี.ค. ๒๕๐๑ พ.ท.

ถนน กิตติพชร จึงชี้แจงอีกครั้งที่หนึ่งว่า เรืองนั้นเป็นคนละเรื่อง กับอาวุธปรมาณู ซึ่งถ้าหากอาวุธมีอาวุธขรรค์ไว้ ระทำ ให้พิมพ์คำจ่ายขึ้น ถ้าไม่สมควรจะรับ แต่ถ้าหาก ไม่เห็นการเพิ่มภาระแต่ อย่างใด ก็เห็นการเหมาะสม เพราะ เรายังต้องกลัวทหารไทย ไม่พ่ายแพ้แต่ อย่างใด'

รองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรี ทั่วราชอาณาจักรมหาดไทย พลท. ประภาส จารุเสถียร แถลงว่าตามที่จะ ได้ทำการปรับปรุงการไฟฟ้าและน้ำ ประปาให้ดีขึ้นกว่าเดิม ยืนยันผล จากจะคิดทั้งเครื่องกำเนิดไฟฟ้ารวม ๒ เครื่อง ที่ขบขั้วเรียบร้อยแล้ว ถ้าถึง ทำการติดตั้งเครื่องกำเนิดไฟฟ้าอีก ๒ เครื่องอยู่ ที่บริเวณสวนลุมพินี ซึ่งจะ เปิดทำการได้ในเดือนพฤษภาคม พ.ท. ประภาส จารุเสถียร ให้ข้อสังเกตว่า เคเบิลไฟฟ้าในกรุงเทพมหานคร-ธนบุรีไม่เคย ขยับหรือเหมือนแต่ก่อนแล้ว และจะทำการ ปรับปรุงให้ดีขึ้น ๆ ขึ้น

ส่วนทางด้านน้ำประปานั้น วิจิระ แฉให้สัมภาษณ์เพียงใช้ถ้อยคำ การชัก ทิ้งเงาของน้ำอากาศมาด ๆ ซึ่งก็ให้ จักเตรียมกำเนิดการอยู่ ไทยจะชุด ให้เสร็จภายใน ๕๐ วัน และใช้ไฟฟ้า อีก ๓๐ ปี.. 'รับรองว่าน้ำดื่มประปามี ประปาจะไม่ขาดแคลนเหมือนบ่อน้ำ ๆ เป็นแน่'

อธิบดีกรมมหาดไทย นายจัว มานู สุวรรณได้เคยให้ทราบว่า ขณะนี้ กรมมหาดไทย ได้ประชุมเจ้า พินันท์ต่างๆ เกี่ยวกับวิธีการเลือกตั้งในวั ที่ ๓๐ มี.ค. ๒๕๐๑ เพื่อที่จะขึ้นอำนาจ การที่กรมมหาดไทยเรียบร้อยแล้ว 'ผู้บัญชาการที่จัดตั้งขึ้นครั้งหนึ่ง เข้า เกี่ยวกับวิธีการเลือกตั้งในครั้งถัดแล้ว แต่ จะปรับปรุงให้ดีขึ้น เพราะคราวที่แล้ว ยังมีข้อบกพร่องอยู่เล็กน้อย เช่นการ ประสานงานยังล่า (อ่านต่อหน้า ๔๔)